

DEN NY VERDENS
unipuls

NUMMER 2 - JUNI 2016 - 34. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Pinsens betydning

Pinsefesten er i virkeligheden udelukkende en fest til kærlighedens ære. ...

Med hensyn til at "holde pinse" har det et særligt indtrængende budskab til alle de mennesker, der studerer åndsvidenskab, hvilket jo er intet mindre end studiet af "den hellige ånd", der igen er det samme som studiet af kærligheden.

For alle, der lever i dette studium, betyder pinsen således noget meget mere end blot og bar erindring eller hukommelse af "den hellige ånd"s udgydelse over apostlene. At kærlighedens fest må betyde noget meget indtrængende for dem, der har gjort selve kærligheden til et levende studium, siger sig selv.

(Fra småbogen "Pinseglans over livet" 2. kap.)

Indhold

3	<i>Martinus:</i> Moralsk uddannelse	50	<i>Jes Arbov:</i> Hvis interesser repræsenterer Rådet?
6	<i>Jes Arbov:</i> Rådets mandat	51	<i>Sommerkursus 2016</i>
11	<i>Ruth Olsen/Peer Petersen:</i> Retssagsgyseren fortsat	52	<i>Jes Arbov:</i> Flokmentalitet og åndsvidenskab
15	<i>Jens Lindsby:</i> Rådet har undevejs ændret holdning...		
19	BOGANMELDELSER v/Ruth Olsen:		
21	<i>Jes Arbov:</i> <i>At have øjne at se med</i>		
25	<i>Søren Jensen:</i> <i>Pengene og det globale verdensanarki</i>		
38	<i>Søren Ingemann Larsen:</i> <i>Hvad skrev Martinus selv om teksters indhold</i>		
40	KORT FORTALT		
	<i>Jan Langekær:</i>		
44	Det Tredie Testamente på udstilling i London		
	<i>Pia Schlüntz:</i>		
48	Mindeord for Tage		
	<i>Jan Langekær:</i>		
49	Det Tredie Testamente er endnu ikke udgivet på engelsk		

Den Ny VerdensImpuls nr.2/2016

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
reg.nr. 3409 konto 9 25 42 42

Tryk: Prinfo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

240 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **270 kr** og Norge **260 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3409) 925 4242 - -

**Bladet udkommer 4 gange om året
(normalt)**

Få prøvenummer tilsendt

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i litteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

**Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse**

Efter 2014 kan man **kun** betale til vor danske konto:
reg.nr. 3409 - konto 925 4242

(IBAN: DK61 3000 0009 2542 42)

S.W.I.F.T. DABADKKK

Danske Bank

Så er pinsen overstået, og vi har hørt nogle danske præster afsløre, at de faktisk ikke ved, hvad det var med den "helligånd", de kender jo ikke Martinus..

Martinus-artiklen om "Moralsk uddannelse" er godt nok skrevet dengang, det trak op til verdenskrig, men i denne tid er der også mange, som får en forceret udvikling mange steder i verden. Det var næsten ikke til at bære, så meget vi gennem medierne får at vide om menneskelig lidelse, hvis ikke vi med Martinus havde fået viden om meningen med det hele.

Jordkloden synes også at gennemleve en del lidelser, hvad naturkatastroferne vel er tegn på.

Selv om vi i vor del af verden har forholdsvis fred, er flere og flere mennesker blevet mere sårbare mentalt set, så lidelseserfaringerne "høstes" her bl.a. pga psykisk og fysisk sygdom.

Det er lidt af et puslespil at få de tilsendte artikler til at passe ind, især de meget lange, derfor har jeg måttet udskyde en artikel af Uwe Todt til næste blad.

Jeg har sat nogle symboler på bagsiden, nu jeg havde chancen for at bruge farver.

Med kærlig hilsen og ønsker om en dejlig sommer
Ruth

Moralsk uddannelse

Af Martinus

”Moralsk uddannelse” er et emne, alle i særlig grad kan have brug for. Vi befinder os midt i en periode, hvor vi er i færd med at forandre os fra en kultur til en anden. Hver kultur har sin særlige moral, sine særlige forskrifter, som efterhånden bliver udlevede, bliver forældede, hvorved samme kultur degenererer og går til grunde. Vi har således gennem historien set, at den ene kultur efter den anden går under. Og nu er vi ved at opleve vor egen moderne civilisations undergang. Vi er ved at gå fra den gamle kultur og ind i en ny. Denne nye kultur er begyndelsen til det ”rigtige menneskerige”.

Vi forandrer os stadig fra den ene dag til den anden. Naturen bliver efterhånden vor eneste og mest sande læremester. Naturen viser sig nemlig at være bevidsthedsenergi, afslører en intelligensmæssig påvirkning af, eller henvendelse til os, der langt overgår den påvirkning, vi ellers er ude for fra vore medvæseners side, og bliver således den eneste virkelige og sande præst. Og desto før man kommer til forståelse af, at der gennem naturens umådelige kræfter og virkemidler afsløres planmæssighed eller intelligens, desto bedre er det, thi desto før kommer man til erkendelse af, at der eksisterer en Guddom bag det hele, thi intelligens kan umuligt eksistere uden at være identisk med en egenskab ved et levende væsen.

Udviklingen af denne erkendelse befordres altså af den daglige oplevelse af lidelse, sorg og ulykke såvel som af velvære, glæde og lykke i forbindelse med teoretisk undervisning og vejledning fra erfarne ældre medvæsener i livet. Og det hele bliver således tilsammen en eneste stor ”moralsk uddannelse” af væsenerne.

Denne ”moralske uddannelse” er stærkt forceret i vore dage. Stærke lidelser eller ulykkelige skæbner er nemlig det samme som koncentreret eller fortættet udvikling. Når et dyr er ude for vivisektion, f.eks. et menneske skærer et lille stykke af dets hjerne for at se, hvorledes dyrets bevidsthed reagerer i en sådan situation, så får dyret igennem denne forfærdelige lidelsesproces mange livs lidelser koncentreret på et øjeblik. Dette vil altså igen sige, at nævnte øjeblik giver dyret en følelsesudvikling, som det på normal måde skulle have været mange liv om at opnå.

Men dette er naturligvis ikke noget

forsvar for vivisektoren og kan aldrig i noget tilfælde fritage ham fra ansvaret for sin blodige håndtering. Denne viser i høj grad, at han mangler følelsesudvikling, hvilket vil sige medlidenhedsevne. Han er en sinke på dette specielle område. Men når han er en sinke i nævnte område, må han jo selv have en forceret udvikling i samme område for at bringe dette op på højde med den standard, hans intelligens allerede repræsenterer.

Men da ingen kan komme til at høste andet end det, han sår, må vivisektoren jo først ”så”, hvilket vil sige udløse de årsager, hvis virkninger kan blive identiske med den for ham absolut nødvendige forcerede udvikling af medlidenhedsevnen. Og dette kan altså kun ske ved, at vivisektoren netop vivisekterer, lemlæster eller piner andre levende væsener. Herved udløser han energier i sin egen skæbnedannelse, der før eller senere under en eller anden form vil blive en tilsvarende ”vivisektion”, lemlæstelse eller lidelse i hans egen organisme, og efter hvilken lidelse hans medlidenhedsevne er ført frem til den for hans intelligensstrin gældende normale følelsesstandard.

Udviklingen af de levende væsener kan således være stærkt forceret og former sig da som stærke lidelser og ulykkelige skæbner. Og den kan være dråbevis, være ganske svag og umærkelig og giver da en næsten sorgfri og tilsyneladende lykkelig tilværelse. I første tilfælde opnår væsenerne et umådeligt fremskridt i ét liv, medens de i sidstnævnte tilfælde kun kan opnå det samme fremskridt gennem sekler af tid.

Med hensyn til de jordiske mennesker, da er de i stor udstrækning underkastet forceret udvikling. Svære dønninger af lidelser behersker store dele af jorden. Mange lande beherskes af oprør, revolutioner og krig, af naturkatastrofer, oversvømmelser og misvækst, medens atter andre lande eller egne beherskes af mere rolige og direkte fredsudviklende tendenser eller forhold. ”Dommedagen”s adskillelse mellem ”fårene” og ”bukkene” er således stærkt i færd med at komme til syne. Menneskene bliver

mere og mere fordelt eller koncentreret i to skarpt kontrastmæssige grupper, nemlig de antimilitaristiske indstillede og de militaristiske begejstrede, hvilke to grupper henholdsvis også kan udtrykkes: internationalismens forkæmpere og nationalismens særlige dyrkere.

Den første gruppes væsener har altså igennem

deres tidligere liv udlevet de militære idealer og dyrkelsen af nationen og føler derfor nærmest mental kvalme ved at komme i berøring med sligt. De vokser mere og mere frem til det guddommelige ideal og verdensfredens sande fundament, nemlig dette at sætte den samlede jordiske menneskeheds velfærd over nationens. De udvikler kollektiv uselvished, hvilket vil sige opfyldelsen af den realitet, der for nationens "frelse" og sluttelige urokkelige velfærd betyder det samme, som den personlige uselvished betyder for det enkelte individs "frelse" eller indtræden i den sande lykketilstand.

Den anden gruppes væsener har altså ikke endnu udlevet de militære idealer. De har endnu det dræbende princip i deres helteglorie. De er besjælet af kollektiv selvished, hvilket vil sige, at de sætter "fædrelandet"s interesser over alt andet ganske uden hensyn til, hvad disse interesser så end måtte skade den internationale velfærd, ganske ligegyldigt hvor megen undertrykkelse, død og lemlæstelse, sorg og nedværdigelse disse så end måtte bringe over andre nationer, andre folk, andre "fædrelande". De bringer deres nation til at leve efter mottoet "enhver er sig selv nærmest" og gør derved krigen til højeste ideal. Og målet for al energiudløsning bliver således skabelsen af de bedste og mest raffinerede mordmaskiner og drabsmetoder, så "fjenden" over for disse kan være det mest mulige forsvarsløs.

Hvis man nu går ud fra kernen i den virkelige kristne moral, "vend den højre kind til, når du bliver slået på den venstre", "det et menneske sår, det skal det høste", "stik dit sværd i skeden, thi hver den, som ombringer ved sværd, skal selv omkomme ved sværd", så behøver man ikke at være særlig udviklet eller begavet for at se, hvilke af de to grupper der er længst fremme i moralsk udvikling eller har nået den største position i opfyldelsen af den kristne religion.

Man behøver ikke at være ret gammel af år for at se, at den første gruppe er "fårene ved den højre", og den anden gruppe er "bukkene ved den venstre side". "Dommedag" er således nu ved at gå ind over jorden. "Fårene skilles fra bukkene". Denne adskillelse finder for største delen sted umærkeligt for individet selv igennem reinkarnationen. Hvis De er en stor tilhænger af krig og militarisme, da vil De i Deres næste inkarnation fødes i lande, hvor De kan få udløsning for denne Deres interesse, ligesom De, hvis De har en stor forkærlighed for de modsatte tendenser, fødes i lande, hvor disse interesser kan komme til at udfolde sig.

Og således går det til, at nogle nationer i særlig grad mere og mere bliver befolket med glødende tilhængere

af våbenmagten, får statsoverhoveder, førere eller politikere, der i særlig grad er sværdets, krudtets og dødens tjenere, og som i særlig grad begunstiger og ærer de af deres undersåtter, der er bedst egnede og mest lydige i at gå det samme ærinde. Og det er det samme adskillelsesprincip, der bevirker, at der er andre lande, der mere og mere bliver befolket med væsener, der for længst, hovedsageligt i tidligere liv, har udlevet krigen og derfor i deres nuværende liv har medfødt evnen til at forstå dens sande primitive natur, og kan som følge

heraf kun arbejde i fredens, hvilket vil sige antimilitarismens tjeneste, kan kun acceptere en fredelig løsning af alle nationale, internationale og private interesser.

Og jordens befolkning kommer således til mere og mere at fremtræde i de her nævnte to store hovedgrupper: "fårene og bukkene".

Hvad bevirker nu denne adskillellesproces, hvad nytte er den til? I den kosmiske iagttagelse viser nævnte adskillellesproces sig som en meget stor faktor i menneskehedens "moraliske uddannelse". Uden denne faktor ville skabelsen af en virkelig verdensfred være en umulighed. Den bebudede "ny himmel" og "ny jord" ville aldrig nogensinde kunne blive en kendsgerning. Nævnte "ny himmel" og "ny jord" er jo ikke en ny jordklode eller en ny himmel, men er derimod henholdsvis en ny af kærlighed gennemsyret mental tilstand mellem menneskene, udelukkende hvilende på "den hellige ånd", og en på samme kærlighed og ånd baseret administration af de fysiske samfundsforhold og verdensgoder.

I den kosmiske verdensplan står lidelserne som udgørende det eneste middel, ved hvilket visdommen kan blive til kendsgerning. Lidelserne giver de bedste og mest dybtgående erfaringer. Erfaringer er det samme som kundskab. Kundskab er igen den faktor, på hvilken al fuldkommen skabelse urokkeligt hviler. Hvor kundskaben mangler, florerer disharmonien. Og da kulminationen af disharmoni er krig, lemlæstelse, er undergang og "helvede", bliver det her synligt, at "fårene ved den højre side", hvilket vil sige den fredsvenlige og antimilitaristiske indstillede gruppes væsener har oplevet erfaringerne for krigens og det dræbende principis tåbelighed, derfor deres venlige indstilling til antimilitarismen eller antipati for brutale og blodige afgørelsesmetoder.

Men når de har fået denne mentale indstilling, behøver de jo ikke mere at deltage i livets egen undervisning og demonstration af det dræbende principis sande natur og virkemidler, behøver ikke mere selv at blive lemlæstede for at vide, hvad lemlæstelse er. Og hvad er da mere naturligt, end at naturen her handler lige så logisk, som

den gør i alle andre forhold, og skiller disse væsener ud fra de væsener, der endnu personligt må rammes af krig eller blind magtudfoldelse for at erfare dens tåbelighed. I modsat fald ville disse væsener jo kunne risikere yderligere at blive ramt af lidelserne og til ingen verdens nytte, idet de erfaringer, det er lidelsernes formål at udløse, jo allerede i forvejen er i disse væseners mentalitet som personlig oplevelse.

Men i livet eller naturen kan intet unyttigt ske, og væsenerne rykker da automatisk ud af lidelsen, alt eftersom de får tilegnet sig dens erfaring på en så dybtgående måde, at den bliver stimulerende for viljeføringen i kærlig eller fredelig retning. Lidelsen kan også være stimulerende for viljeføringen i retning af at hade og hævne, men er da kun på sit første stadium og har endnu ikke nået at få bibragt individet noget af den forandring i mentalitet, som det er dens mission at manifestere.

Væsener, der hader og forfølger, piner og plager andre levende væsener, ligegyldigt i hvilket øjemed, ligegyldigt om det er i form af levevej, eller det er i form af forlystelse eller hævn, er altså endnu meget hjemmehørende i lidelseszonen og vil få mange svære lidelser at gennemgå, nemlig lige akkurat alle de, der skal til, for at få medlidenhedsevnen udviklet så meget, at de ikke mere nænner at gøre noget levende væsen fortræd.

Men idet ”fårene” og ”bukkene” således bliver skilt ud fra hverandre og derved mere og mere bliver bosiddende hver i sine lande, bliver det jo lettere for Forsynet eller Almagten at give ”bukkene” den lidelsesproces, som de netop mangler for at komme på højde med ”fårene” i udvikling. Hvis ikke denne udskillelse fandt sted, ville ”fårene” jo være en stor hindring eller spærring for ”bukkenes” krigs- og drabsudfoldelse.

Som følge heraf ser vi da også, at visse lande, hvis befolkninger før var demokratiske eller politisk frie, er gået over til at blive underkastet militaristisk diktatur. Deres presse må kun stimulere og lovprise krigens og dens brutale magts ånd. Krigshåndteringen blomstrer og får en popularitet i de samme lande, som den kun har haft for århundreder tilbage. Al direkte virkelig fredsvenlig og dermed antikrigsindstillet oplysningsarbejde, litteratur og kunst er bandlyst, raceintolerance betragtes som en dyd.

Når dertil kommer, at krigspropagandaen også er et led allerede i børneopdragelsen, og dygtiggørelse i at håndtere krigens mordapparater er blevet skolefag for børn, er det let at se, at ”fårene”s stærke og demokratisk frie og fredsvenlige personligheder eller førerskikkelser er uddøde her, hvorved ”bukkenes” militærbegejstrede, erobringslystne og krigsvenlige propagandister og diktatorer får frit spillerum. Og det er givet, at der under disse forhold ikke er nogen særlige betingelser i disse væseners domæne for inkarnation af ”fårene”s væsener, som jo for længst har udlevet disse tilstande, men at der derimod er skabt en indtil hundrede procents medvind for inkarnation eller fødsel af ”bukkenes” væsener i de pågældende områder.

Og dermed er der altså også skabt en tilsvarende betingelse for, at krigens med alle dens mange følgesvende af forskelligartede lidelser kan komme til hurtig udfoldelse i de nævnte områder. Og disse områder vil da også til sidst komme til at repræsentere et helt ragnarok, ja en hel kollektiv ”vivisektion”. Hvordan skulle de pågældende væsener ellers komme på højde med ”fårene”s væsener i erfaringsoplevelse og erkendelse angående den bevidste drabsudfoldelses tåbelighed og ligesom disse blive modtagelige for en højere teoretisk undervisning og skabelse af virkelig fred? Ragnarok er jo ikke andet end de lidelser, som ”fårene” allerede i de tidligere liv har gennemgået, der nu venter ”bukkenes”. Og ligesom de nævnte lidelser forvandlede ”fårene” til deres nuværende mentale og fredsvenlige indstilling, således vil de også forvandle ”bukkenes”.

Og når det er sket, træder den ny verdensgenløsning hjælpende til med afsløringen af det virkelige og sande matematiske verdensbillede, i hvilket alle de hellige bøgernes største facitter eller tidligere højeste udtalelser fra alverdens største vise bliver til videnskabelige kendsgerninger. Og på disse kendsgerninger vil anlæggene eller evnen til ”at vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre”, evnen til at ”stikke sit sværd i skeden” over for modstandere, evnen til at forstå, at alt slutteligt er ”såre godt”, blomstre.

Og denne blomstring er altså kulminerende kærlighed. Denne kærlighed er det højeste resultat af ”moralsk uddannelse”. Den er den ”ny himmel” og ”ny jord”, der efter ”dommedagens” mørke lader ethvert individ opleve Guddommens evige nærhed.

(Dette skrev Martinus i august 1937, da 2. verdenskrig var under opsejling, men dommedagen hærger stadig jorden, hvor det jo endnu er bukkene, der har mest magt i de fleste lande. Artiklen er taget fra Brev nr. 20, 1961)

Teksten i dens originale version fra 1937, hvor indhold helt svarer til tekstens oprindelige form, kan hentes her:

Åbent brev til Rådet - med bilag

Fra Jes Arbov

Kære Willy Kuijper, Per Jan Neergaard, Trine Möller, Jacob Kølle Christensen, Peter Bendtsen og Mary McGovern

Martinus' Sag er vores fælles sag, og det er derfor med stigende undren, jeg har iagttaget, at rådet ufortrødent træffer beslutninger, der synes at være i disharmoni med analyserne i *Det Tredie Testamente*.

Når man læser udskrifterne fra bestyrelsesmøderne 1974-81, fremgår det meget klart, at rådet er forpligtet til at følge analyserne. Som årvågen iagttagere og ven af Sagen må jeg derfor uvilkårligt spørge, hvilket mandat I har til at træffe disse tilsyneladende ulogiske og ukærlige beslutninger.

Som dokumentation for den opfattelse, at rådet er forpligtet til at rette sig efter de kosmiske analyser, har jeg vedhæftet et dokument – ”Rådets mandat” – hvoraf det fremgår, at det var Martinus' udtrykkelige ønske, at rådet skal underordne sig de kosmiske analyser og lægge dem til grund for dets beslutninger.

Debatten på Facebook har vist, at Sagens mangeårige venner i mange tilfælde slet ikke er informeret om, at Martinus har sat denne grænse for rådets magt. En af Instituttets betroede – og på de sociale medier meget synlige – medarbejdere har ved utallige lejligheder åbent og kategorisk benægtet, at det forholder sig sådan. Jeg har derfor 4 spørgsmål, som jeg vil bede jer svare på:

1. I lyset af den almindelige debat og i forlængelse af de to foregående åbne breve til jer vil jeg gerne spørge, med hvilken begrundelse, I mener, at det er logisk og kærligt ikke at udgive Martinus' originale værk, men kun moderniserede udgaver af *Det Tredie Testamente*?

2. Jeg har ikke kunnet finde belæg for, at Martinus har talt for, at rådet kan anlægge og føre retssager. Tværtimod siger Martinus under bestyrelsesmøderne ganske klart, at det ikke er den måde, Sagen skal løse sine problemer på. Mit spørgsmål er derfor, med hvilken bemyndigelse I har anlagt retssagen?

3. Hvordan kan I med udgangspunkt i, hvad Martinus udtaler på de omtalte bestyrelsesmøder, tillade, at jeres egne medarbejdere på sociale medier energisk benægter, at Martinus Institut skal rette sig efter analyserne? Der-

med tillader I jo, at vedkommende særdeles synlige medarbejder arbejder aktivt for at undergrave Martinus' autoritet.

4. Men mindre I kan dokumentere, at det er logisk og kærligt ikke at udgive Martinus' originale værk, og at retssagen imod ”firklovetet” er i overensstemmelse med Martinus' anvisninger for sit råd og i harmoni med de kosmiske analyser, vil jeg gerne bede jer om at forklare med hvilken begrundelse, I fortsat sidder i rådet? For Martinus var der ingen tvivl. Hver enkelt medarbejder står helt frit, og ønsker man ikke at arbejde efter de kosmiske analyser, er det hans udtrykkelige ønske, at man skal forlade arbejdet.

Jeg forstår, hvis I finder disse spørgsmål ubehagelige, men mange gange går vejen mod større klarhed, forståelse og tilgivelse gennem visse ubehagelige stadier. Det er en almen erfaring, at det hører vores udviklingstrin til og desværre ikke altid kan undgås. Det er mit oprigtige håb, at vi er helt enige om, at Martinus' anvisninger skal følges, og at vi derfor også kan have en konstruktiv dialog om dette. For kun ved at arbejde samvittighedsfuldt i overensstemmelse med analyserne sikrer vi, at Martinus' ånd er repræsenteret så rent og klart på Martinus Institut, som det er muligt.

(bilag til ovennævnte brev:)

Rådets mandat

I de sidste år af sit liv arbejdede Martinus sammen med bestyrelsen på at udarbejde en struktur for, hvordan arbejdet inden for Martinus Institut skulle organiseres og ledes efter hans fysiske bortgang. Det foregik på den måde, at han til bestyrelsesmøderne sammen med de øvrige bestyrelsesmedlemmer i detaljer drøftede de love og retningslinjer, der skulle være bestemmende for alle aktiviteter inden for rammerne af Martinus Institut.

Disse drøftelser i forbindelse med bestyrelsesmøderne er i dag dokumenteret, fordi alle møder fra 1974 frem til Martinus' bortgang i 1981 blev optaget på bånd. Der er løbende blevet lavet udskrifter af disse bånd, og det er disse udskrifter, der ligger til grund for følgende betragtninger og dokumentation.

Det går som en rød tråd gennem referaterne, at Martinus ønskede at gøre det hele så simpelt som muligt. Det fremtidige arbejde skulle ikke reguleres ved komplicerede love og indviklede paragraffer. Instituttets love skulle indskrænkes til det absolut nødvendige, og ellers skulle arbejdet indrettes således, at medarbejderne i almindelighed og bestyrelsen i særdeleshed fulgte de kosmiske analyser, således som Martinus havde formuleret dem i *Det Tredie Testamente*, og indrette tilrettelæggelsen af arbejdet og de forskellige aktiviteter i overensstemmelse med dem.

Det er nødvendigt at have hele Martinus' forfatterskab med som baggrund for at forstå Martinus' og bestyrelsens arbejde med at fastlægge den kommende struktur for Martinus Institut – eller som Martinus betegner den *Strukturen*. Med *Strukturen* mener Martinus alle de principper og bestemmelse, der skal regulere arbejdet. Denne struktur er i sit fundament *identisk med analyserne* i *Det Tredie Testamente*. Når Martinus derfor omtaler *Strukturen*, henviser han både til analyserne i forfatterskabet og de principper og bestemmelser, der i overensstemmelse med analyserne blev fastlagt under bestyrelsesmøderne.

Det er baggrunden for, at selve lovteksten kunne indskrænkes til et minimum, for hele fundamentet for Martinus Instituts virke var givet med det *Det Tredie Testamente*. Det eneste afgørende vigtige var, at bestyrelsen sikrer, at de beslutninger og de aktiviteter, den satte i gang, var i overensstemmelse med næstekærlighedsloven, hvilket vil sige, at de skulle være til glæde og velsignelse for alle levende væsner. Det er helt essentielt at forstå dette for at få den rigtige opfattelse af de grænser for magtudøvelse, Martinus gav bestyrelsen. For i kraft af de mange udtalelser, Martinus kommer med under bestyrelsesmøderne om, at arbejdet skal indrettes efter de kosmiske analyser, er det umiddelbart klart, at det binder bestyrelsen til at rette sig efter disse anvisninger, og at den i alt, hvad den foretager sig, konsekvent og samvittighedsfuldt skal arbejde for, at alle beslutninger er i harmoni med loven om næstekærlighed.

Det umiddelbare resultatet af Martinus' og bestyrelsens arbejde med *Strukturen* blev ”Love af 25. maj 1982 med rådets kommentarer”. Martinus var ikke glad for betegnelsen bestyrelse, fordi det havde for mange associationer i retning af den traditionelle samfundsstruktur med overordnede og underordnede, og han bestemte derfor, at *rådet*, var en bedre betegnelse, fordi den i højere grad understøttede forestillingen om menneskers principielle lighed i kosmisk forstand.

Love af 1982 fastlagde, at bestyrelsen skulle være selvsupplerende. Nye medlemmer indgår for en periode af fem år, og genindtræden kan ikke finde sted. Rådet udpeger to suppleanter, som deltager i rådets møder uden stemmeret.

Medlemmer indgår for en periode af fem år, og genindtræden kan ikke finde sted. De oprindelige rådsmedlemmer fra 1981 kunne dog sidde så længe de ville, indtil de selv valgte at træde ud af rådet (jf. ”Love af 25. maj 1982 med rådets kommentarer”, §5). Martinus understregede, at overgangsrådet skulle implementere ”det nye” og holde øje med, at dem der indgår i rådet, har en fundamental forståelse af de kosmiske principper. I dag sidder kun Willem-Jan Kuijper tilbage fra det oprindelige råd.

Set ud fra en traditionel demokratisk tankegang virker tanken om et selvsupplerende råd umiddelbart problematisk. For hvordan undgår man nepotisme, magtmisbrug og korruption. Til det er der kun at sige, at netop fordi Martinus i forbindelse med udarbejdelsen af *Strukturen* lagde afgørende vægt på og bestemte, at det er de kosmiske analyser om næstekærlighed, der skal være fundamentet for rådsarbejdet, er grænserne for rådets magtudøvelse på forhånd fastlagt.

Til støtte for denne opfattelse bringes følgende citater fra bestyrelsesmøderne 1974-1981.

Citat 001 – 22. januar 1974 – side 3:
M: Der kan ændres i administrationen, men der kan jo ikke ændres i de virkelige.. i de kosmiske betingelser.

Citat 002 – 22. januar 1974 – side 5:
M: Men bestyrelsen skal jo så.... det er det, vi sidder og ordner, hvad bestyrelsen skal. Det skal bare være i kontakt med kærligheden.

Citat 003 – 22. januar 1974 – side 5:
M: Vi skal bruge den slags, der kommer tilbage med kærlighed og velsignelse. Men når jeg har lavet det sådan ... det ser måske ”indviklet ud. Det er ikke så indviklet. Det er kun at ... hovedprincippet er, at det skal betinge, at vi har virkelig nogle ordentlige mennesker i bestyrelsen... virkelig fremragende....,at vi ikke tager den første den bedste, som i den grad... måske vil spille en rolle.

Citat 004 – 22. marts 1974 – side 4:
Der kræves ingen kontrakter, -- ikke noget. Men her er strukturen, - her er, hvad det drejer sig om. Og er man glad for at opfylde de betingelser, så er man jo meget... og er man ikke det, så kan man jo lade være.

Citat 005 – 5. marts 1974 – side 2:
Vi danner en kultur. Og så er vi med i den kultur. Denne kultur har sine principper, – opfylder hele kristendommen, – så at sige. Kristendommen er jo ikke en religion. Den er en videnskab, – som vi nu har lavet det... så er den en videnskab.

Citat 006 – 5. marts 1974 – side 10:
H: Der er nok en del som synes, at det be-

styrelsen laver, det kan laves bedre. M: Ja. Men det behøver vi ikke at bryde os om. For vi ved, at vi opfylder de kosmiske betingelser. Så kan man blæse på, hvad de andre siger.

Citat 007 – 21. maj 1974 – side 10:
Men synes de ikke om at være med... at være medarbejdere... jamen, så kan de jo lade være. Det er ikke dem, der skal til at betinge, hvor moralen i denne sag nu opstår. Den skal ikke dikteres af nogen udefra... den er allerede skrevet i Livets Bog. Og det skal bestyrelsen være rigtig bevidst i. Og... det gør jo slet ikke noget, at de går.

Citat 008 – 21. maj 1974 – side 11:
Vi skal ikke beskyttes ved love eller noget. Vi har beskyttelsen i, at det bliver lavet rigtigt, – og at hver laver sine ting rigtigt. Den, der ikke laver sine ting rigtigt, -- så må vi lade ham gå. Hvis han vil til at lave om på det, så må han gå. Den magt må bestyrelsen jo have. Reglerne er jo efter mine analyser.

Citat 009 – 25. september 1974 – side 20:
M: Man må egentlig... man er faktisk en vogter. Man er faktisk kun en vogter af alkærlighed. Man er en vogter af strukturen. Ja, for den er lavet. Og medarbejderstaben skal vide, at det er ikke Jer, der... ja, I er med i det.. I akcepterer det, men det er ikke Jer, der har bestemt, at det skal være sådan. Det er en bestemmelse, der faktisk er evig... og så må man regne med, at der er et forsyn, der er den virkelige overordnede. I er kulturens repræsentanter.

Citat 010 – 25. september 1974 – side 20:
For jeg mener, – bestyrelsen har jo en bestemmende magt. Og den skal lave det, og den skal lave det... men dem, der får opgaven med bestyrelse hos os, de kan ikke lave strukturen om. En jordemoder, der tager en jordemoderpost, hun må jo følge jordemoderposten. Altså... det skal rigtig pointeres, at det er ikke Jeres vilje, at I er med i det samme... Det er en højere vilje, der vil det sådan... I er kun vogtere af, at det bliver sådan... eller I er med til, at det skal være sådan. Og hvis de så gør vrøvl... Jamen, de har da lov til at lade være med det. Det er slet ikke nogen betingelse. Du har lov til at lade være med det. Men så kan du ikke lave det der.

Citat 011 – 10. december 1974 – side 7-8:
T: Det vil sige, at vi faktisk er inde på det rette spor, sådan set, når man siger, vi opretter selvstændige grupper, som arbejder med sit område selvstændigt. Og den gruppe, der hedder bestyrelsen, den har samtidig til opgave at sørge for, at de grupper ikke gør noget, som er i modstrid med analyserne. M: Jaja

T: Det er deri, at det er bestyrelsens opgave at være vogter, - det er at kunne sige til gruppen, at det der... det

kan I ikke gøre, for det er i modstrid med analyserne. M: Ja, det er jo klart, at der skal holdes øje med, om de følger analyserne... at de ikke finder på at lave andre ting. Det skal jo passe med analyserne. Så kan vi jo have mange grupper, og de skal allesammen passe med analyserne.

Citat 012 – 4. marts 1975 – side 8:
Det skal vi jo... sagen skal være et eksempel for sine medarbejdere. Det kan den ikke være, hvis vi benytter de gammeldags metoder. Den skal være sådan, at sagen er upåklagelig. Den er et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser.

Citat 013 – 16. december 1975 – side 6:
M: Hvis det er en, der sådan laver disharmoni i bestyrelsen, så duer han jo ikke. Bestyrelsen skal jo være en fuldstændig eenhed ... . Altså det kosmiske princip... de danner enheder, de der hører bønnerne. Og disse bestyrelsesmedlemmer skal jo allesammen være inde i sagens analyser, og vide at det er... det må de drøfte indbyrdes, hvis der er noget, de ikke er... og hvis den nye ikke er. Så må han have det at vide, – sådan skal det være. Hvis han kommer med noget, — han synes... Så må man sige: Er det noget, man kan lave ... efter analyserne.

Citat 014 – 24. juni 1980 – side 3:
M: I er jo vokset ind i sagen af Jer selv på grund af Jeres interesse, og fordi jeg kunne se, at jeg kunne stole på, at analyserne var fundament for Jer.

Citat 015 – 24. juni 1980 – side 5:
Vi må blot sørge for, at bøgerne bliver trykt ordentligt, at der virkelig er et skelet i sagen, og at det hele går efter principperne, - efter analyserne.

Citat 016 – 6. januar 1981 – side 4:
Bestyrelsen er jo så at sige i stedet for mig. Nu er jeg garanti for bøgerne og for analyserne. Nu overgår det altså til bestyrelsen, som om det var deres værk, der kommer ud. De holder øje med, at der ikke er nogen, der forvansker dem eller stjæler fra dem. De holder øje med, at det går sin ordentlige gang, at de bliver ordentligt berettet. Det skal bestyrelsen sørge for. De er værkets vogtere. De er det faste punkt for det hele. Og de er det faste punkt for selve instituttet. Og i det hele taget det faste punkt for sagen for hele verden.

Det fremgår således af bestyrelsesmøde-referaterne, at de ”kosmiske betingelser” (citater 001) for bestyrelsens arbejde er, at det skal være i ”kontakt med kærligheden” (citater 002), og dette kan aldrig ændres (citater 001). For at realisere dette behøver rådet ”virkelig ordentlige” eller ”virkeligt fremragende” mennesker i bestyrelsen (citater 003).

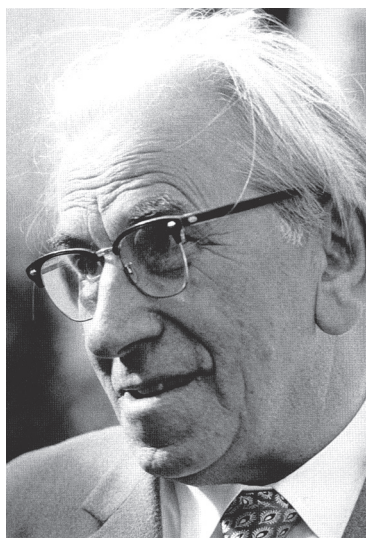
De mennesker, der vil være med i arbejdet – på ligeegyldigt hvilket niveau – kan komme og gå frit, de er ikke bundne. Men betingelsen for at deltage i arbejdet, er, at man har accepteret *Strukturen* (citater 004). Hvis man som medlem af bestyrelsen har accepteret de vilkår, behøver man ikke bekymre sig om kritik, for så opfylder man de kosmiske betingelse – eller de kosmiske analyser – og kan blæse på, hvad andre siger (citater 006). Er man uenig i moralen, må man gå. Bestyrelsen skal holde øje med, at medarbejderne arbejder i kontakt med analyserne (citater 007).

Arbejdet skal ikke beskyttes ved love eller ”noget” (fx retssager), men ved at arbejdet blive lavet rigtigt efter de kosmiske analyser, og hvis nogen ikke er villige til at indordne sig under analyserne, må de gå. For ”reglerne er jo efter mine analyser” (citater 008).

Rådet er forpligtet til at informere medarbejderstaben om, at det har accepteret at lede i overensstemmelse med *Strukturen* – dvs. de kosmiske analyser i *Det Tredie Testamente* – og at det arbejder under ledelse af forsynet, og at det har forpligtet sig til at være vogter af *Strukturen*. Det betyder, at rådet har forpligtet sig til at sikre, at arbejdet på Martinus Institut udføres i overensstemmelse med alkærligheden (citater 009).

Det er ikke rådets opgave at følge sin egen vilje. Det er derimod rådets opgave at følge en højere vilje og sikre, at arbejdet inden for Instituttets ansvarsområde indrettes efter denne højere vilje. Hvis enkelte medarbejdere ikke ønsker at arbejde på de vilkår, kan de ikke deltage i udførelsen af arbejdet (citater 010). Bestyrelsen har således til opgave at sørge for, at ingen inden for Instituttets rammer arbejder ”i modstrid med analyserne” (citater 011).

Sagen skal være ”upåklagelig”, den skal være ”et eksempel på overholdelse af kosmiske analyser” (citater 012). Bestyrelsesmedlemmerne skal være godt inde i analyserne. Når der stilles forslag, skal disse forslag ikke godkendes, med mindre de kan realiseres i overensstemmelse med analyserne (citater 013). Bestyrelsen er Martinus’ fysiske repræsentant på jorden. Den er Sagens faste punkt og skal sikre, at alt går rigtigt for sig og er i overensstemmelse med, hvad Martinus selv ville have gjort (citater 016).

Med den struktur, som Martinus fastlægger for rådets fremtidige arbejde og virke i bestyrelsesreferaterne, er problemstillingen vedrørende det selvsupplerende råd stort set løst. For det er indiskutabelt rådets forpligtelse at holde sig til de kosmiske analyser og lægge dem til grund for enhver stillingtagen og beslutning. Rådet er forpligtet til at informere medarbejderstaben om, at det har accepteret at lede sagen i overensstemmelse med *Strukturen* – dvs. de kosmiske analyser i *Det Tredie Testamente* – og er der nogen i rådet eller blandt Instituttets medarbejdere, der ikke er villige til at indordne sig under analyserne, må de gå (citater 008

og 009). *På den måde har Martinus sikret, at alt går rigtigt for sig, og at Sagen bliver ledet efter de samme principper, som han selv lagde til grund for sin ledelse.*

På mange måder er Martinus’ organisering af rådsarbejdet genialt. For med bestemmelsen om, at det er bestyrelsens opgave at følge – ikke sin egen vilje – men de ”kosmiske analyser”, har Martinus sikret, at hans Institut bliver videreført i den rette ånd. Og det må som en logisk konsekvens af dette være sådan, at hvis rådet bliver gjort bekendt med, at dets beslutninger på visse punkter ikke er i harmoni med de kosmiske analyser, og at der indiskutabelt findes mere kærlige og logiske måder at gøre tingene på, er rådet forpligtet til at forholde sig til disse forslag og ændre kurs, således at det til enhver tid leder i overensstemmelse med de kosmiske analyser. For kun på den måde sikres det, at rådet opfylder Martinus’ bestemmelser og moralen i *Det Tredie Testamente* og dermed fortsat forbliver ”kulturens repræsentanter” (citater 009).

Der opstår først problemer i det øjeblik, at rådet ikke vedkender sig dette grundlag for ledelse og lader hånt om de kosmiske analyser for i stedet at handle i overensstemmelse med dets egen vilje. Det har stort set været situationen siden Martinus’ fysiske bortgang, og vi kan i dag se tilbage på *en 35 årig periode, hvor rådet ikke har fungeret efter grundlæggerens tydeligt udarbejdede bestemmelser og hensigt.*

Der er i disse år opstået følgende problemer: Rådet har ikke vedkendt sig sin forpligtelse til at følge de kosmiske analyser (citater 009).

Rådet har siden 1981 i en lang række tilfælde handlet i åbenlys modstrid med de kosmiske analyser, uagtet at dette er en overtrædelse af den struktur, som det er forpligtet til at følge (citater 001, 006, 007, 008, 010, 011, 012, 013, 014, 015 og 016).

- Rådet er i mange sammenhænge blevet præsenteret for saglig og velargumenteret kritik, der detaljeret har gjort rede for, på hvilke punkter rådets praksis helt principielt har været i åbenlys disharmoni med den logik og næstekærlighed, som er det bærende i de kosmiske analyser.
- Det har været et gennemgående træk ved rådets ledelsesstil, at det ikke har forholdt sig sagligt og vedkommende til denne kritik, men uden videre afvist den.
- Det er karakteristisk, at rådet i forbindelse med sin afvisning ikke forklarer, hvorfor kritikken er uberettiget, eller klarlægger på hvilken måde dets egen praksis er i overensstemmelse med analyserne i *Det Tredie Testamente*. Som Martinus formulerede det, kan man ganske vist ”blæse på, hvad andre siger”, men kun når man ”opfylder de kosmiske betingelse” (cit. 006). Det er imidlertid betegnende for rådets ledelsesstil, at det ”blæser på, hvad andre siger”, uagtet at kritikken er rejst, netop fordi det *ikke* opfylder de kosmiske love, som det er dets ufravigelige opgave at sikre bliver overholdt (cit. 001, 006, 007, 008, 010, 011, 012, 013, 014, 015 og 016).
- Til trods for at rådets mange og systematiske overtræder af de kosmiske analyser – og dermed den struktur, som Martinus gav det som opgave at vogte – bliver rådets medlemmer siddende. Rådet retter sig således ikke efter Martinus’ bestemmelse om, at den som ikke vil indordne sig og handle i overensstemmelse med analyserne, må gå (cit. 007, 008).
- Det samme gælder for medarbejdere ved Martinus Institut. De kan uden videre frasige sig forpligtelsen til at handle i overensstemmelse med de kosmiske analyser, uden at det får konsekvenser, og de kan forblive på betroede poster.
- På den måde er rådet i dag i en situation, hvor det ikke selv overholder de kosmiske analyser og heller ikke fungerer som vogter af sagen ved at se til og sikre, at Martinus Instituts øvrige medarbejdere tilrettelægger og udfører deres arbejde i overensstemmelse med de kosmiske analyser.
- Rådet udfører dermed *ikke* den opgave, Martinus har givet det.

I relation til den verserende retssag betyder det, at retssagen efter alt at dømme er ”ulovlig”, når den vurderes i forhold til det mandat, rådet har fået af Martinus, og at rådets afvisning af at publicere det originale værk ligeledes er det.

Retssager er ikke forenelige med *Strukturen*, og Martinus forklarer eksplicit flere steder i bestyrelsesmødereferaterne, at Sagen ikke skal føre retssag. Hvad angår rådets nuværende udgivelse af værket, er det utvivlsomt i strid med bestyrelsens vedtægter og Martinus’ udtalelser om, “at bøgerne skal være så billige, som det overhovedet kan lade sig gøre” (*Strukturen*, 5. februar 1974 - side 16). Dertil kommer, at rådet i form af åbne breve og publicerede artikler i *Den Ny Verdensimpuls* er blevet præsenteret for analyser, som rent logisk påviser, at rådets afvisning af at publicere det originale værk er ukærlig og ulogisk. Rådet og Martinus Institut er i flere forskellige sammenhænge – dels i åbne breve og artikler og dels på sociale medier – blevet opfordret til at fremlægge dokumentation for, at det er kærligt og logisk ikke at publicere det originale værk. Rådet og Martinus Institut har imidlertid på intet tidspunkt fremlagt denne dokumentation.

Martinus har eksplicit forpligtet rådet til at følge analyserne i *Det Tredie Testamente*, og rådsmedlemmerne er forpligtet til at acceptere *Strukturen* for at kunne sidde i rådet. Det betyder imidlertid også, at hvis rådet er ude af stand til at dokumentere, at deres beslutninger i en bestemt situation er i overensstemmelse med de kosmiske analyser, og andre uden for rådet kan fremlægge logisk konsistente analyser, der viser hvorledes det i den givne situation er muligt at handle i overensstemmelse med analyserne, er rådet forpligtet til at følge disse anvisninger. Det kan rådet ganske enkelt ikke undsige sig.

Ved at undsige sig og nægte at handle i overensstemmelse med analyserne, handler rådet på egen hånd imod *Strukturen*, og det må da gå af (cit. 007, 010, 013).

Jes Arbov, Rønde den 7. maj 2016.

Retssags-gyseren fortsat.

v/Ruth Olsen

Siden sidste nummer af bladet, hvori var optrykt processkrift C fra de 4 sagsøgte advokat, har Instituttet/Rådet udsendt en redegørelse, hvori de søger at retfærdiggøre deres ændringer i Martinus' værk, og om hvorfor de ikke mener sig forpligtet til at give eventuelle interesserede adgang til de oprindelige udgaver. Konflikten begrundes udelukkende ved "de andres skyld".

Instituttet/Rådet har i øvrigt et underligt argument om, at de ikke mener sig i stand til at vurdere, om Det Tredie Testamente er helligt. Det behøver de heller ikke, for det har Martinus selv gjort.

En grundig imødegåelse af redegørelsens påstande kan læses på Martinus-webcenter.dk.

De 4 sagsøgte har aldrig afvist, at Instituttet har copyright til Martinus værk. Men da de ikke ville respektere Martinus' ønske og stille hans værk uændret til rådighed, skønt vi i nogle år forsøgte at få dem til det, måtte andre jo gøre det. Vi har aldrig modsat os, at de udgav ændrede værker, blot det tydeligt fremgik, hvad det var.

Altså var det en form for nødret, det vi gjorde. Vort tilbud om samarbejde blev pure afvist, og alle de tilbud retten har fremsat om at indgå forlig, er også blevet afvist. Så der står vi nu, nok har byretten afsagt en dom, men den tog ikke stilling til sagens substans, kun til det rent formelt juridiske. Men det synes at være det eneste, Instituttets advokat hæfter sig ved i sit svarskrift.

De 4 sagsøgte advokat har nu udfærdiget et nyt processkrift D hvis argumenter optrykkes her. Det er et lidt vanskeligt jura-sprog, men det er taget med, fordi jeg anser dette blad for at blive vigtigt kildemateriale for Martinussagens historiske eftermæle.

Efter 4 anbringender om frifindelse følger disse argumenter i processkriftet:

Processkrift D

Af Peer Petersen

Sagsøgers processkrift 3 giver anledning til nedennævnte bemærkninger, hvilke så vidt muligt vil følge terminologien i processkrift 3, idet de sagsøgte påstande og de til støtte herfor fremførte anbringender i processkrift C fastholdes fuldt ud.

- a) De sagsøgte er enige i, at der for byretten alene refterer behandling af de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande om rimeligt vederlag, erstatning og godtgørelse samt om fjernelse af påståede ulovlige eksemplarer og offentliggørelse af dom.
- b) De sagsøgte er i sagens natur også enige i, at den materielle del om krænkelsspørgsmålet ved den afsagte deldom er afgjort i første instans.
- c) De sagsøgte er imidlertid ikke enige i, at de sagsøgte processkrift C er et forsøg på at genoptage behandlingen af de spørgsmål, der fandt deres afgørelse ved den afsagte deldom.
- d) De sagsøgte er ej heller enige i, at den af de sagsøgte i processkrift C nedlagte selvstændige

påstand vedrører den del af sagen, der allerede er behandlet og omfattet af den afsagte deldom; nemlig selve krænkelsspørgsmålet.

- e) Som det udførligt er beskrevet i processkrift C, har de sagsøgte selvstændige påstand ikke overhovedet relation til spørgsmålet om, hvorvidt de sagsøgte ved deres handlinger har krænket sagsøgers ophavsret.

Tværtimod er den selvstændige påstand relateret til sagsøgers manglende iagttagelse af de forpligtelser og det ansvar, man som forvalter af Martinus' værker er pålagt; forpligtelser, sagsøger ikke evner eller ønsker at opfylde, og ansvar, sagsøger ikke evner eller ønsker at leve op til.

- f) De sagsøgte er enige i, at spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger forvalter sine forpligtelser og ansvar til Martinus' værker korrekt, er behandlet og omfattet af den afsagte deldom, men alene i relation til selve krænkelsspørgsmålet og ikke i relation til den resterende behandling og vurdering af de sagsøger nedlagte sanktionspåstande.

Sagsøgers i processkrift 3 på side 3 og 4 fra den afsagte deldom fremhævede citater viser da også med al tydelighed, at retten ved deldommen alene har taget stilling til selve krænkelsspørgsmålet og her vurderet, at sagsøgers forvaltning af sine forpligtelser og ansvar ud fra det/den på daværende tidspunkt fremlagte og påberåbte materiale og dokumentation ikke har haft indflydelse på rettens bedømmelse af, om sagsøgers ophavsret var krænket ved de sagsøgte handlinger.

- g) Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøger forvalter sine forpligtelser og ansvar til Martinus' værker er således ikke bedømt i relation til de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande om rimeligt vederlag, erstatning og godtgørelse samt om fjernelse af påståede ulovlige eksemplarer og offentliggørelse af dom.

Hertil kommer, at skriftsteder, citater osv., som er dokumenteret og fremlagt i og med de sagsøgte processkrift C, ikke er indgået i rettens vurdering ved bedømmelse af krænkelsspørgsmålet, som dette er afgjort ved den afsagte deldom.

Det fastholdes på denne baggrund, at retten skal tage stilling til den af de sagsøgte i processkrift C nedlagte selvstændige påstand, hvilken kan bedømmes retligt, er aktuel, af konkret interesse for de sagsøgte, som følgelig har en retlig interesse i rettens bedømmelse af påstanden.

- h) Sagsøgers – indtil videre – afvisning af at opfylde de i processkrift C på side 6, 16 og 22 indeholdte provokationer vil blive nærmere berørt nedenfor i afsnit q); her skal blot for god ordens skyld bemærkes, at de pågældende provokationer ikke vedrører krænkelsspørgsmålet afgjort ved den afsagte deldom, men tværtimod er relateret til de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande.
- i) De sagsøgte er enige i, at det på nuværende tidspunkt ikke er hensigtsmæssigt at udmelde syn og skøn med henblik på at få den filologiske betydning af de foretagne ændringer nærmere belyst.

Baggrunden herfor er imidlertid ikke, som det bl.a. fremføres af sagsøger i processkrift 3, at "et syn og skøn om ændringer er uden nogen form for relevans i forhold til sanktionsspørgsmålet ...".

Baggrunden for de sagsøgte enighed er i stedet, at sagsøger fortsat afviser alle spørgsmål om og opfordringer til at tilvejebringe en komplet liste over de mange hundrede tusinde ændringer, sag-

søger har foretaget i Martinus' værker.

De sagsøgte ønsker således fortsat, at der – når der er tilvejebragt en, gerne komplet, liste over sagsøgers ændringer af Martinus' værker – udmeldes syn og skøn til nærmere belysning af den filologiske betydning af de pågældende ændringer.

Det er de sagsøgte opfattelse, at et syn og skøn klart vil dokumentere, at sagsøgers ændringer – såvel i antal som i omfang – af Martinus' værker er af så gennemgribende karakter, at de går langt ud over de ønsker og retningslinjer, Martinus i hans mange udtrykte udsagn havde og fastsatte for eftertidens udnyttelse og forvaltning af hans værker.

De af sagsøger i processkrift 3 under afsnit 7 anførte hensyn relateret til formålet med sagens opdeling, påståede væsentlige fordyrelse og tidsmæssige udstrækning er efter de sagsøgte opfattelse ikke til hinder for, at der – når en liste over de pågældende ændringer er tilvejebragt – udmeldes det af de sagsøgte ønskede syn og skøn.

Sagsøger havde forud for stævningens udtagelse den 29. maj 2013 mulighed for at søge de af sagsøgte påståede krænkelser bragt til ophør ved nedlæggelse af forbud, men valgte altså i stedet at anlægge nærværende sag og må følgelig acceptere, at de sagsøgte under denne påberåber sig de beviser og ønsker foretaget de retsskridt, man finder relevante i forbindelse med rettens bedømmelse af de af sagsøger nedlagte sanktionspåstande.

- j) De sagsøgte fastholder, at sagsøger fortsat ikke har dokumenteret at have lidt et tab ved de sagsøgte handlinger, og bemærker, at hverken bilag 74 eller bilag 79 indeholder dokumentation for det påståede krav.

Det synes, som om sagsøger lægger til grund, at man for hvert eksemplar af de af de sagsøgte solgte udgaver har mistet et tilsvarende salg af et eksemplar af de af sagsøger ændrede udgaver.

Nogen dokumentation herfor er imidlertid fortsat ikke fremlagt.

- k) Det af sagsøger i processkrift 3 under afsnit 9 anførte bestyrker efter de sagsøgte opfattelse, at sagsøger har pligt til at udbyde Martinus' værker billigst muligt.

- l) De sagsøgte er fortsat af den opfattelse, at sagsøger i sit som bilag 20 fremlagte notat offentliggjort

i marts 2010 – på et tidspunkt hvor sagsøger gennem længere tid havde været bekendt med Åndsvidenskabsforlagets udgivelse af 1. udgaverne af Livets Bog I-VII – har fraskrevet sig retten til at retsforfølge de sagsøgte og hermed i sagens natur også retten til at afkræve nogen af de sagsøgte rimeligt vederlag og erstatning.

- m) De som bilag 80 og 81 af sagsøger fremlagte bilag giver ikke grundlag for pålæggelse af solidarisk hæftelse for den samlede nedlagte betalingspåstand på 1.000.000 kr.

De sagsøgte forstår sagsøgers nu nedlagte subsidære påstand 1.2.1 således, at der i tilknytning til den hidtidige solidariske hæftelse nu også påstås proratarisk hæftelse, hvorefter den økonomiske påstand over for hver af de seks sagsøgte udgør 1/6 af 1.000.000 kr.

De sagsøgte er som nævnt uafhængige parter, hvis handlinger er foretaget uafhængigt af hinanden, hvorfor de sagsøgte hverken kan ifalde ansvar på et solidarisk eller et proratarisk grundlag; sagsøger må således opgøre og underbygge sit krav mod hver enkelt af de sagsøgte individuelt.

- n) Sagsøgers afvisning af de sagsøgtes påberåbte objektive ansvarsfrihedsgrunde og henvisning til artikel 9 og 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention synes fuldstændig at ignorere den af de sagsøgte til støtte herfor i processkrift C anførte argumentation og dokumentation.
- o) Som tidligere tilkendegivet er de sagsøgte indstillet på – på visse nærmere betingelser – at trække den udbudte originale version af Værket tilbage fra handlen; fysisk såvel som digitalt, forudsat at sagsøger påtager sig at udgive Værket i den originale version uden ændringer.

De i de af sagsøger som bilag 82a-82d fremlagte bilag beskrevne forhold udgør efter de sagsøgtes opfattelse ikke en krænkelse af sagsøgers rettigheder.

Som det fremgår af bilag 82d nederst, finder de sagsøgte ikke, at nogle udtalelser omkring et af sagsøgers rådsmedlemmer er hverken misvisende eller ærekrænkende.

- p) De sagsøgte har i processkrift C gengivet og dokumenteret en lang række skriftsteder og citater; alle relateret til, hvad Martinus udtrykte af ønsker og havde af krav til eftertidens udnyttelse og for-

valtning af hans værker.

Disse skriftsteder og citater har i al væsentlighed ikke tidligere været gengivet og dokumenteret under sagen og er således ikke indgået i rettens bedømmelse og vurdering forud for og i forbindelse med afsigelse af den afsagte deldom.

Sagsøger har – formentlig begrundet i, at de pågældende skriftsteder og citater kun medvirker til at underbygge de sagsøgtes påstand om, at sagsøger groft har tilsidesat den kerneopgave, man er pålagt at varetage i henhold til Martinus' ønsker og krav – fuldstændig ignoreret og konsekvent undladt at tage stilling til og kommentere den betydning, de sagsøgte tillægger de pågældende skriftsteder og citater.

- q) Som nævnt ovenfor under h) og i) afviser sagsøger på nuværende tidspunkt at opfylde de sagsøgtes i processkrift C på side 6, 16 og 22 fremsatte provokationer.

De sagsøgte skal endnu en gang henstille til, at sagsøger dels tager stilling til og kommenterer de i processkrift C gengivne og dokumenterede skriftsteder og citater og dels opfylder de i processkrift C på side 6, 16 og 22 fremsatte provokationer.

De sagsøgte gør gældende, at sagsøgers manglende stillingtagen til og kommentering af de i processkrift C gengivne og dokumenterede skriftsteder og citater og sagsøgers fortsatte afvisning af at opfylde i processkrift C fremsatte provokationer skal tillægges processuel skadevirkning for sagsøger, således at retten skal lægge de pågældende skriftsteder og citater og de sagsøgtes fortolkning heraf til grund som dokumenteret fakta under sagens videre behandling.

- r) En kreds af Martinus' mangeårige støtter, herunder sagsøgte Jan Langekær, har efter byrettens afsigelse af deldommen i december 2014 søgt at blottlægge de ændringer, der siden 1982 er foretaget i vedtægterne for den daværende Martinus Ideal-fond, som den 23. april 2015 er opløst efter fusion med Martinus Aktivitetsfond, som i forbindelse med fusionen skiftede navn til Fonden Martinus Åndsvidenskabelige Institut.

Denne blottægning har vist, at der i perioden fra 1982 til fusionen i 2015 er foretaget en lang række ændringer af vedtægterne, herunder af punkter hvor stifteren havde bestemt, at ændring ikke måtte ske.

Kredsens opfattelse er den, at de pågældende ændringer klart er i strid med stifterens udtalte ønsker, hvorfor kredsens den 26. januar og 2. marts henvendte sig til Erhvervsstyrelsen med anmodning om, at Erhvervsstyrelsen som fondsmyndighed snarest iværksætter en undersøgelse af de ændringer, der siden 1982 er foretaget i vedtægterne for de i 2015 sammenlagte fonde.

Henvendelsen har afstedkommet, at Erhvervsstyrelsen den 6. april 2016 har meddelt, at Erhvervsstyrelsen agter at inddrage de oplysninger og den dokumentation, kredsens ved sine henvendelser den 26. januar og 2. marts fremsendte til Erhvervsstyrelsen, i grundlaget for Erhvervsstyrelsens – som fondsmyndighed – tilsyn med sagsøger.

- s) Kredsens nævnt ovenfor i afsnit r) iværksatte under blotlægning af de mange vedtægtsændringer også en nærmere undersøgelse af bestyrelsens ("Rådet") sammensætning fra 1982 og frem.

Det viste sig under denne undersøgelse, at en række vedtægtsændringer relateret til Rådets sammensætning var gennemført, uagtet at sådanne ændringer

kun må gennemføres, "når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt".

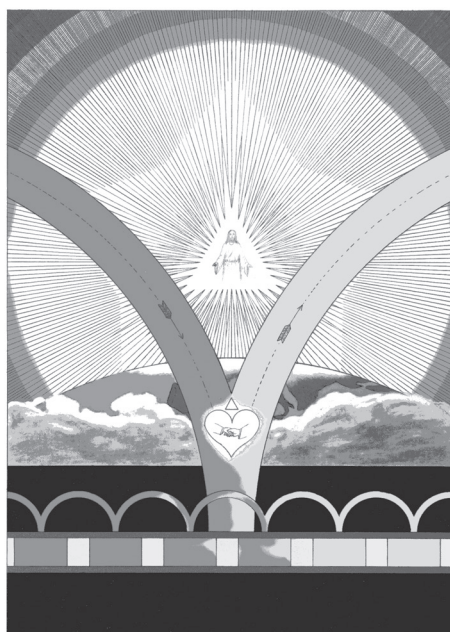
Undersøgelsen påviste også, at sagsøgers nuværende Råd tilsyneladende ikke er sammensat i overensstemmelse med sagsøgers vedtægter.

Undersøgelsen påviste endvidere, at sagsøgers beslutning om at anlægge nærværende sag formentlig er truffet på et tidspunkt, hvor Rådet ikke var fuldtalligt.

På denne baggrund har kredsens den 26. april 2016 anmodet Erhvervsstyrelsen om som fondsmyndighed at undersøge, om sagsøgers Råd i 2013 var lovligt sammensat og beslutningsdygtigt.

De sagsøgte forbeholder sig at påstå nærværende sag afvist og den afsagte deldom ophævet, hvis Erhvervsstyrelsens undersøgelse måtte vise, at sagsøgers Råd i 2013 – hvor Rådet tog beslutning om at anlægge nærværende sag – ikke var lovligt sammensat og beslutningsdygtigt.

MARTINUS
DET TREDJE TESTAMENTE
Det Evige Verdensbillede

Bog 5
Efterladte symboler · Udvalgte tekster

Rådet har undervejs ændret holdning til værkets udgivelse

Af Jens Lindsby

Indledningsvist må det være relevant at citere, hvad Martinus selv har sagt om værket på rådsmøderne. Det er jo denne dokumentation, der skal følges.

Der må ikke uden Martinus samtykke foretages ændringer i bøgerne eller i det, han har skrevet (Rådet 13/1-76) Rådsmødet den 6/3-76 kan sammenfattes i disse punkter :

1. Bortset fra enkelte trykfejl (Invidid/individ), må der ikke ændres i værkerne.
2. Martinus mener i øvrigt, at der næppe er grund til at rette noget som helst.
3. Det blev fastslået som helt ufravigeligt, at hvis en liste der skal fremlægges for Martinus ikke når at blive behandlet, må der ikke foretages rettelser i fremtiden.

Aage Hvolby: Vi blev enige om, at der ikke må rettes andet end stavefejl,- den dag du ikke kan udtale dig mere.....Grethe Brinkhard : Det er vedtaget, at der må intet rettes i bøgerne.(Rådet 7/9-76)

Vore bøger skal bare være rene, - hele tiden. Derfor må der ikke laves om på dem. Og der er det, at der skal være et centrum her, der virkelig er fast.

(Rådet 8/3-77)

Der må ikke foretages ændringer i bøgerne eller i det Martinus har skrevet uden hans samtykke (Rådet 13/1-79) Originalmanuskripterne er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes. (Rådet 30/3-79)

Ud fra dette burde kriterierne for udgivelsen af Martinus' værk være :

1. Kun åbenlyse trykfejl må ændres.
2. Der er næppe grund til at rette noget som helst.
3. Hvis der er fejl i bøgerne, herunder trykfejl, må de rettes tilbage til originalmanuskriptet. Med fejl må menes, at det der står i bøgerne ikke er i overensstemmelse med analyserne og at det korrekte står i manuskriptet.
4. Derudover må der i fremtiden ikke rettes i Martinus' værk. Dette er helt ufravigeligt.

Disse kriterier er faktisk også essensen af, hvordan man sprogvidenskabeligt griber genudgivelser af værker an. Som Johnny Kondrup, professor og dr.phil. beskriver i sin bog ” Editionsfilologi (2011) ”, er åbenlyse trykfejl det eneste man retter, fordi de med sikkerhed ikke afspejler forfatterens intention.

De forskellige holdninger til værket, beskrevet af de rådsmedlemmer, der har talt med Martinus.

Ret beset er det internt på Martinus Institut, at der gennem årene efter Martinus overgang til det åndelige plan, er sket en holdningsændring med hensyn til udgivelsen af værket. Det er selvfølgelig også derfor man i 80'erne udgav bøgerne uændret. Det drejer sig om genudgivelsen af Livets Bog i 80'erne og Logik i 1987. Lad os se på hvad de daværende rådsmedlemmer sagde.

Aage Hvolby skriver en artikel ” Epokegørende træk ved Martinus verdensbillede ” i Kosmos 1980 (10/s. 121-22), hvor han beskriver Martinus ønsker til værket:

Aage Hvolby har over flere møder drøftet artiklen med Martinus og den er således et markant vidnesbyrd om hvad Martinus tænkte om sit værk.

Verdensbilledet skriftligt nedfældet

Som et overmåde vigtigt led i sin mission har Martinus skullet sikre sig, at verdensbilledet ikke alene blev gengivet højintellektuelt, men at det også blev gengivet originalt, og at det yderligere blev modtaget og viderebragt i uforfalsket form. Denne opgave har Martinus løst ved personligt at nedskrive verdensbilledet samt ved derefter at bestemme, at det af ham nedskrevne aldrig må ændres. (S.121)

Martinus vil ikke udelukke, at der enkelte steder i hans værker kan være små ”skønhedspletter”, som den meget pedantiske måske ville betegne som fejl. På trods heraf fastholder Martinus, at udover simple trykfejl må intet i hans værker rettes fremover. Dette klare og stærke standpunkt vil eftertiden utvivlsomt vide at påskønne. Thi kun en sådan holdning kan hindre, at værkerne efterhånden kommer til at foreligge i forskellige, mere eller mindre autoriserede udgaver – med al den usikkerhed, forvirring og sekterisme, som dette vides at kunne medføre. Om ”skønhedspletterne” udtaler Martinus, at de kun kan være ganske uvæsentlige småfejl. (s.122)

Det kan opsummeres som følger:

Værket skal gengives eller viderebringes originalt og i uforfalsket form. Dvs. publiceres uændret.

Kun de pedantiske vil opfatte skønhedspletterne som fejl, reelt er der tale om uvæsentlige småfejl
Udover simple trykfejl må intet rettes i fremtiden.
Kun en sådan holdning vil modvirke forskellige mere eller mindre autoriserede udgaver
Denne klare holdning vil kunne modvirke sekterisme

Det er utrolig godt beskrevet på få linjer hvad Martinus havde af ønsker til værket og hvad konsekvensen bliver, hvis det ikke overholdes. Denne konsekvens er hvad vi nu oplever indenfor sagen.

Her er et uddrag af Ib Schleichers tale ved Martinus fødselsdag d. 11 august 1981, altså et halvt år efter Martinus overgang til det åndelige plan. Bragt i Kosmos 1982 (4/s.70):

Bevare værkerne uændret

.....Efterhånden skal der også samles et eksemplar af alle de førsteudgaver som er udgivet af Martinus selv og dermed godkendt af ham.

Martinus vil ikke udelukke at der enkelte steder i hans værker kan have indsneget sig små ”skønhedspletter”. På trods heraf har han bestemt at kun indlysende trykfejl må rettes. Der må ikke senere kunne rejses tvivl om hvad Martinus faktisk skrev. Eftertiden vil sikkert påskønne denne klare holdning, for kun herved kan man hindre at værkerne efterhånden kommer til at foreligge i forskellige mere eller mindre autoriserede udgaver. – Om ”skønhedspletterne” har Martinus i øvrigt udtalt at det kun kan være uvæsentlige småfejl. – Med den enestående omhu der er lagt i udarbejdelsen er verdensbilledet en sammenhængende, entydig helhed.

For god ordens skyld skal det opsummeres :

- Førsteudgaverne fremhæves
- Kun indlysende trykfejl må rettes.
- Der må ikke herske tvivl om hvad Martinus skrev.
- ”Skønhedspletter” er uvæsentlige småfejl.

Her er så en opsummering Henning Laug lavede i 1985, på baggrund af rådsmøder og referater af torsdagsmøder:

Det er Martinus ønske, at hele hans værk, alle bind, under eet betegnes som ”Det Tredie Testamente”, og at de efterhånden samles i ensartede bøger.

Vi må modsætte os ethvert forsøg på at lave Martinus bøger om, - i forkortede, forenkledede eller omskrevne former.

Originalmanuskripterne til Martinus værker er de autentiske tekster. Eventuelle fejl i bøgerne i forhold til disse originaler må rettes.

Det er Martinus bestemte ønske, at der ikke må rettes i hans bøger, bortset fra åbenlyse trykfejl. Der må heller ikke foretages ændringer ved oversættelser. ”Om noget er skrevet primitivt, så skal det blive stående primitivt. Folk må gerne se, at jeg ikke er særlig belæst.”

Det kan opsummeres således:

- Det var Martinus bestemte ønske, at kun åbenlyse trykfejl må rettes.
- Originalmanuskripterne er de autentiske tekster
- Der må heller ikke foretages ændringer ved oversættelser.
- Man skal modsætte sig ethvert forsøg på at lave Martinus bøger om.

Rådets nuværende formand Willy Kuijper udtalte i retten (Se deldom af 11/12-14):

Instituttets fundats ser nogenlunde ud, som den gjorde i 1980'erne. Bestyrelsen og Martinus havde mange møder om fundatsen. I den oprindelige stod også, at den var godkendt af Martinus. Det følger af § 3, stk. 2, at instituttet skal bevare Martinus samlede værker uændret. I næste led står, at der skal ske publicering i betryggende form. I den gamle forklaring til fundatsen fra 1982 står, at det betyder, at der ikke må ændres i indholdet. Det var det, som den daværende bestyrelse og Martinus var kommet frem til. Martinus var tilbøjelig til at skrive lange sætninger, som var svære at oversætte. De spurgte ham derfor, om det var et problem at dele en sætning i to eller tre dele.

Det var det ikke, sagde Martinus, men de måtte ikke ændre indholdet. Det er dette, der præger instituttets holdning. De kan ikke ændre indholdet, men godt formen. Ellers kunne man heller ikke oversætte. Ved at ”gøre tilgængelige” forstår han publicere mv., som der også står.

”Disse” betyder de samlede værker. ”Bevare uændret” betyder ikke, at der skal publiceres uændret. Værkerne skal bevares uændret og udgives i betryggende form. Han mener dog også, at det er instituttets opgave at udgive i uændret form, hvis der er behov for det. Det følger også af referatet på ekstraktens side 134. Værkerne kan udgives i ændret form, men ikke med ændringer i indholdet. Det er korrekt, at der ikke står noget om ”indhold” i fundatsen, men det bygges på, at der står publicering i betryggende form. Det er aftalt med Martinus.

Det er nogenlunde det, der også står i rådets redegørelse i Kosmos (3/2009). Her ender man dog med at sige at: *Betydningen og det åndelige indhold må ikke ændres.* Kun helt undtagelsesvis vil indholdsmæssige rettelser være nødvendige, og i de tilfælde skal rettelsen ledsages af en fodnote i bogen (se eksempler i bilag 1).

Jeg skal prøve at opsummere :

1. Der må ikke ændres i indholdet, men gerne i formen. Det er aftalt med Martinus
2. Når man gerne må oversætte, må man også ændre i formen, for ellers kunne man ikke oversætte.

3. At værkerne skal bevares uændret, betyder ikke, at de skal publiceres uændret.
4. Enkelte indholdsmæssige rettelser kan være nødvendige.

Ligeegyldigt hvad man mener er rigtigt, så skulle man mene, at det er ganske klart, at det der lægges vægt på her, er anderledes end i 80'erne.

Der lægges altså ikke mere vægt på, at kun åbenlyse trykfejl må rettes, at der næppe er grund til at rette noget som helst, skønhedspletterne er uvæsentlige småfejl, at værket skal gengives eller udgives originalt og uændret osv.

Kommentarer til det nuværende Råds udlægning

1. Willy Kuijper mener, at det er aftalt med Martinus, at man kan udgive værket i ændret form, men med uændret indhold. Dette bedes han dokumentere. Der er ikke andre, der har givet udtryk for dette og det står ikke i rådsreferaterne.
2. Tværtimod skriver Aage Hvolby jo direkte, at det skal gengives og viderebringes originalt og uforfalsket.
3. Det er en total misforståelse, at hvis man ikke må ændre i værket, så kan man ikke oversætte. Det vi taler om er den grundlæggende eller primære danske udgave, der skal danne udgangspunkt for andre udgaver, herunder oversættelser. Denne udgave skal være uændret. Jeg ved ikke om man har forestillet sig, at når Kierkegaard bliver udgivet uændret i førstetrykket, så mener Kierkegaard instituttet, at Kierkegaard ikke må oversættes?
4. Så er der endnu en længere forklaring om, at når Martinus har udtalt sig om, at man ved oversættelser må dele en sætning op, så betyder det, at man også ved den primære danske udgave må ændre i formen. Da denne udtalelse heller ikke er en del af de kendte rådsreferater, ville det også her være rart at få en kildeangivelse.

Vi må holde fast i, at man i videnskabelig bedømmelse af et fænomen kun kan udtale sig om fænomener der har samme kontekst. Altså hvis vi undersøger en mælkebøttes vækst i Danmark, er det ikke det samme, som vi har påvist, hvordan den vil vokse i Afrika. Derfor kan en udtalelse fra Martinus om oversættelser selvfølgelig ikke overføres til den grundlæggende danske udgave. Man må håbe at Willy Kuijper er klar over, at der på de forskellige sprog ikke nødvendigvis findes de samme ord og at ordstillingen på de forskellige sprog er forskellig. Derfor er der jo helt åbenlyst et spørgsmål om at bevare indholdet i oversættelserne, som slet ikke er der i de danske udgaver.

5. Så mener man, at indholdsmæssige ændringer i enkelte tilfælde er tilladte. Så er vi nødt til at vende

tilbage til den del af Rådsreferatet d. 16/3-76, som man har bortcensureret. Her står:

”og såfremt den nævnte liste ikke når at blive behandlet, må der ikke i fremtiden foretages rettelser i Martinus’ værker.” Hvis der i fremtiden ikke må foretages rettelser i Martinus værk, så kan man selvfølgelig ikke foretage indholdsmæssige rettelser. Det siger sig selv. Den nævnte liste fra 1976, som ikke blev behandlet, indeholder i øvrigt forslag til rettelser, som man senere blot har rettet, selvom det er åbenlyst, at man ikke har lov til det.

6. Så er der fundatsen eller Instituttest love. Rådet har her i en kommentar til selve lovene i 1982, skrevet at ”Det skal ske i betryggende form ved at *der ikke foretages ændringer* i indholdet”.

I Rådets redegørelse fra feb./2016 forsøger man at gøre dette til Martinus egne ord, men de er lavet efter hans overgang til det åndelig plan og er ikke aftalt med ham. Martinus beskriver ingen steder i rådsreferaterne en skelnen mellem at ændre i formen og indholdet, når vi taler om de danske værker. Jeg har spurgt Rolf Elving om man med bemærkningen om, at der ikke må ændres i indholdet, implicit har ment, at man så gerne må ændre i formen. Rolf siger, at den skelnen ikke var opfundet på det tidspunkt. Rolf understreger endnu engang, at Martinus ønskede total fredning af hans tekster.

Jeg kan ikke lade være med at knytte en enkelt kommentar til modernisering af værket. Der er ingen dokumentation for, at det har været Martinus ønske at modernisere Livets Bog. Han bliver spurgt en eller to gange om det til rådsmøderne, men misforstår i det ene tilfælde spørgsmålet. Han siger på intet tidspunkt noget der skulle indikere, at han ønsker Livets Bog moderniseret, tværtimod.

Martinus regner med, at den udgave der kommer i 80'erne er en faksimileudgave, altså et fotografisk genoptryk, hvilket man kan se af denne udtalelse. Det

sker i en sammenhæng, hvor der bliver snakket om priser på bøgerne:

” Man kunne forstå det, hvis bogen skulle laves lige fra begyndelsen. Men bogen er jo færdig på alle leder og kanter, så de bare kan fotografere af. ”

(Rådet, 18/11-80)

Så Martinus mener, at Livets Bog er færdig på alle leder og kanter og blot skal udkomme i en faksimileudgave. Vi skal tænke på, at det er sagt 32 år efter, at retskrivningen blev ændret.

Konklusion

Vi har således fået to forskellige forklaringer på, hvordan Martinus har ment, at værket bør udgives og de kan selvfølgelig ikke begge to være rigtige.

Der er en indre sammenhæng i det Aage Hvolby og Grethe Brinkhard udtaler på rådsmøderne, hvor Martinus er tilstede og de udtalelser og sammendrag som Ib Schleicher, Henning Laug og Aage Hvolby er kommet med.

Når det nuværende råd påstår, at indholdsmæssige rettelser er tilladte, så bevæger man sig så langt fra sandheden, at det er problematisk. Det er der intet i rådsreferaterne der siger noget om, tværtimod. I det man har forsøgt at censurere væk og i øvrigt flere andre steder, konkluderes det entydigt, at det er ufravigeligt, at ingen rettelser er tilladte i fremtiden

Jeg har minutløst gennemlæst rådsreferaterne og der er absolut ingen udtalelse fra Martinus, der indikerer at man gerne må ændre i formen og at formen og indholdet kan ses som adskilte størrelser. Når Willy Kuijper påstår det

i retten, må han komme med noget dokumentation.

Når man påstår, at en kommentar til lovene i 1982 der siger: ” Det skal ske i betryggende form, ved *at der ikke foretages ændringer* i indholdet”, så siger dette udsagn absolut intet om, at man må ændre i formen. Hvis det er så indlysende, at det var det Martinus mente, hvorfor er der så ikke nogen, der har nævnt det i deres sammenfatninger. Det er kun Willy Kuijper, der er kommet frem til denne konklusion.

I det hele taget bygger det nuværende Råds konstruerede forklaring udelukkende på tolkninger af det ene og andet, mens man behændigt undgår, at forholde sig til de klare udtalelser Martinus kom med om værket og som findes i rådsreferaterne. Det er jo nærmest diskvalificerende, at man helt undgår de klare udsagn fra Martinus, der siger, at det eneste der må rettes er åbenlyse trykfejl, at man ikke behøver at rette noget som helst og at det er ufravigeligt, at intet må rettes i fremtiden.

Det er min klare opfattelse, at man havde overflødiggjort 4kløveret, hvis man havde holdt sig til den udgivelsespraksis, der var gældende i årene efter Martinus overgang til den åndelige verden og som er beskrevet i rådsreferaterne og senere af Aage Hvolby, Ib Schleicher og Henning Laug. Det er i denne ændring i udgivelsen af værket, at man kan finde kilden eller årsagen til den nuværende konflikt.

Det vi så mindeligt beder om er, at man går tilbage til den udgivelsespraksis, der var gældende i hvertfald til og med Logik 1987.

BECH-BRUUN	
Kosmologisk Information v/ Ruth Olsen Klintvej 104 Klint 4500 Nykøbing Sj.	
31. marts 2016 Faktura nr. 2361065 Peer B. Petersen T +45 72273445 pbp@bechbruun.com Sagsnr. 062569-0001 pbp/pbp/anhe Jeres CVR-nr. 17398954	
Side 1	
Periode Sag om	..31-03-16 Martinus Thomsens værker
Salær	350.000,00
25% moms af 350.000,00	87.500,00
Til betaling DKK	437.500,00

Her var lige plads til vor sidste advokatregning - ved hjælp af venlige bidragsydere og et par særlige sponsorer fik vi lige skrabt pengene sammen.

Forsynet vil åbenbart, at det skulle lykkes! Men jeg gruer lidt for den næste, for denne er jo nok desværre ikke den sidste.

Kærlig hilsen Ruth

BOGANMELDELSER

Dødelig psykiatri og organiseret fornægtelse

Af Peter C. Gøtzsche

People's Press 2015

370 sider

Forfatteren, der er professor dr.med., har i denne bog seriøst og med velunderbygget forskning dokumenteret, at psykofarmaka slår mennesker ihjel, mindst 500.000 i USA og Europa. Det er blevet den 3. hyppigste dødsårsag i den vestlige verden.

Dette har han påvist og skrevet om i mange år, så hvorfor kommer der ikke et stop for brugen af disse giftstoffer? Fordi medicinalindustrien er så magtfuld, og fordi politikere og mennesker flest er i vildrede. (Det tog også mange år at få bugt med tobaksindustriens magt). De psykiske problemer er stigende, og så er det nemmest at udskrive piller. Det handler for en stor del om hjælpeløshed. Der er andre udveje, det jeg vil kalde bevidsthedsterapi, men det tager tid og koster flere penge.

Når jeg læser denne rystende bog, får jeg en mareridtsagtig fornemmelse af at leve i en afsindig verden. Mens man fra samfundets side bruger mange penge på at bekæmpe narko, lader man lægerne rask væk uddele giftstoffer, altså psykofarmaka, der i virkeligheden er nok så farlige. Forskning påviser utvetydigt, at de er årsag til mange unges selvmord.

Forsøget på at ændre menneskers psykiske tilstand ved hjælp af kemiske stoffer har været brugt længe og synes at blive stadig mere udbredt. De såkaldte nervepiller har været særdeles udbredt, og Gøtzsche mener, at de kan være noget af baggrunden for det stigende antal demente blandt ældre mennesker.

For os, der med åndsvidenskaben ved, at menneskers psykiske tilstand sjældent beror på det fysiske redskab hjernen, er det tankevækkende at læse om de beviselige skader, man påfører mennesker i troen på, at man kan helbrede noget rent åndeligt ved kun at ændre noget fysisk. Der er da dem, der i en kort periode har brug for at blive ”dopet” og således nærmest få sat hjernen på ”stand by”

for derved at få ro til at arbejde med en ændring af sin bevidsthed. Men alle bør kende risikoen.

Dette er virkelig en bog at blive klog af. Om nogle år – mange år?? – vil vi komme til at se tilbage på vor tid som en uvidende barbarisk ”middelalder”. Denne tids ”overtro” kostede mange ofre, men når de inkarnerer igen er vi forhåbentlig kommet så meget længere, at vi har fundet bedre dvs spirituelle måder at takle de psykiske problemer på.

Kinastudiet

Af Colin og Thomas-Campbell

Direction books 2016

420 sider

Dette er for mig at se den væsentligste bog om sygdomsforskning, som er udkommet i de senere år. Titlen kan virke lidt misvisende, for nok læser vi om en forskning i en meget stor gruppe af den kinesiske landbefolknings helbredstilstand og kostvaner, men det er sammenligningen med den vestlige verdens helbredstilstand, der er interessant. Mest handler den om den sørgelige tilstand, som især folk i USA lider under og om årsagen i den forføjede og usunde kost, som menneskene bliver manipuleret til at indtage.

Bogen beretter om den gennem mange år omfattende forskning, der har påvist, at kød, ja al animalsk protein, gør mennesker syge, men stærke økonomiske interesser har søgt at fortie denne forskning, ja søgt at stemple den som useriøs. Her bliver det skræmmende tydeliggjort, hvordan det er økonomiske profitinteresser, der hersker over menneskenes liv og især død.

Bogen viser på velunderbygget vis, hvor absurd og sygeligt den vestlige verdens system er, med en levnedsmiddelindustri der kynisk kun tænker på profit, akkurat som medicinalindustrien, ja hvor alle synes kun at følge egne interesser og er villige til at spille med. Det gælder f.eks. flere læger og videnskabelige forskere, men mange nøjes blot med at lukke øjnene for at redde sit eget ”skind” og karriere.

Med kolde fakta vises det med tal og grafer her i bogen, hvordan diabetes, kræft, hjerte-karsygdomme, fedme m.m. hænger sammen med mængden af animalsk protein i kosten. Med over 5-10% er der fare på færde. De få modige læger, der har forstået denne sammenhæng, kan dokumentere overbevisende resultater, når det lykkes dem at få deres patienter til at gå over til frisklavede grøntsager og frugt. Vi får meget fine råd og vejledninger til at omlægge sin kost, og om hvilke grøntsager, der har hvilke sundhedsværdier.

Alle læger burde læse denne bog, for det synes at være de færreste, der er klar over hvad maden betyder for helbredet. F.eks. sætter de alle brystkræftpatienter til at besvare en lang række spørgsmål for at finde årsagerne til kræften – men uden et eneste spørgsmål om madvaner. Og dog har man vidst siden Hippokrates ca. 2000 år f.Kr. at, som han sagde: ”kosten er den primære metode til at forebygge og behandle sygdom”.

Platon skrev i øvrigt for ca. 2500 år siden i en dialog mellem Sokrates og Glaukon, hvor den sidste agiterede for at spise kød, mens Sokrates mente, det blot ville medføre sygdom og elendighed: (Citat: ”Og når ubesindighed og sygdom flourer i en by, begynder retssale og lægeklinikker så ikke at åbne overalt? Og bliver disse fag ikke enormt selvhøjtidelige af, at selv frie mænd i stort tal begynder at tage dem dybt alvorligt? Advokater og læger vil med andre ord blive normen i den luksuriøse by, der er fyldt med sygdom.”

Som vi ved, fraråder også Martinus os at spise kød. Han forklarer, hvordan fordøjelsen af kød kræver så megen energi af organismen, at det vil svække vor modstandskraft mod sygdom. Men han forklarer også, at vore tanker har lige så megen indflydelse på helbredet, fordi de kan øge eller nedsætte vor livskraft.

Denne bog er altså et meget læseværdigt bidrag til at øge antallet af vegetarianer, om end den for nogle måske er lidt for videnskabelig. Men også klimadebatten giver et vældigt bidrag til nedsættelse af kødforbruget – forhåbentlig. Hent læseprøve på www.kinastudiet.dk

Dine tanker former dig – og din krop

Af Sørren Jacob Eide Levin

Books on demand - 2016
200 sider

Forfatteren har haft megen sygdom tæt inde på livet i sin opvækst. Det

førte ham – dog først i en ret moden alder – til at studere mange alternative og spirituelle veje til at løse de mange helbredsproblemer, som synes at være stigende i disse år. Han havde et stærkt ønske om at kunne hjælpe sine medmennesker, og han blev efterhånden en rigtig god terapeut og behandler, af og til med lidt hjælp fra de ”højere magter”.

I denne bog har han samlet mange års erfaringer og videreregiver en del af den store viden, han har høstet gennem flittig læsning – bl.a. af Martinus, som han citerer flere steder. Den giver et værdifuldt indblik i, hvad der findes af seriøs spirituel visdom, der kan guide mennesker til selv at tage styringen i sit eget liv og helbred. Bogens titel viser, at han fokuserer en del på betydningen af vore tanker – og anviser en måde til at vende negative tanker til positive, selv om han erkender, det ikke altid er nemt.

Han skriver: (s.20) ”Jeg har fundet ud af, at når de negative tanker kommer til mig, er det fordi den sorte sæk, som jeg forestiller mig, de er i, er blevet for stor, hvorefter jeg i fantasien straks gør den mindre. Så vender jeg min opmærksomhed på en smuk blå boble med de gode og konstruktive tanker og lader den fylde mere og blive større. Så smiler jeg og tænker, at det er da godt, at det er mig, der har kontrollen over min sæk og min boble og ikke andre. Bogens forside illustrerer dette.”

Han har mange gode råd om vejen til et godt helbred, og om hvordan vi kan tolke kroppens signaler, hvis noget bør rettes op. Det er ikke som de mange letbenede sundhedsråd, der ellers flourer i medierne.

De sidste 100 sider af bogen består af en alfabetisk fortegnelse over diverse sygdomme og hvad de kan betyde – lidt ligesom den Louise Hay havde i sin første bog.

Mad og Miljø

Udgivet af Dansk Vegetarforening

Januar 2016

43 sider

Dette er et virkelig genialt værk, der ikke bare gennem overbevisende argumenter men også med de lækreste vegetariske madopskrifter – og humoristiske tegninger – må kunne omvende enhver til at blive vegetar.

Jeg anbefaler den her, fordi den fortjener det – men ellers kan man bare gå ind på vegetarforening.dk og få mere at vide.

At have øjne at se med

Af Jes Arbov

Der er al mulig grund til at hilse rådets informationsfolder, ”Om ophavsretssagen” fra den 10. februar i år, velkommen. Rådets tavshed har længe været påfaldende, og i betragtning af de mange principielle spørgsmål, der har været rejst undervejs i debatten om den rette måde at genudgive *Det Tredie Testamente* på, har der gennem længere tid været et stort behov for, at rådet tog aktivt del som ansvarlig part i debatten og begrundede dets stillingtagen og forklarede baggrunden for dets handlemåde.

Desværre må man, efter at have læst rådets redegørelse, se i øjnene, at den rejser langt flere spørgsmål, end den besvarer. Det er meningen, at rådet med tiden skal blive Sagens faste punkt. Det betyder, at når rådet udtaler sig om vigtige spørgsmål og fremlægger synspunkter af principiel karakter, skal disse synspunkter fremstå som *velbegrundede*, og de skal være *ubestrideligt sande*, således at de kan danne et fast og sikkert grundlag for Sagens fortsatte virke. Det er særdeles vigtigt at gøre sig klart, at rådets autoritet ikke hviler på en enerådig magt, men på rådets vilje og evne til at træffe beslutninger og handle i kontakt med de kosmiske analyser. Det er ved at tænke og handle ret – kosmisk set – at rådet bliver det faste punkt.

Når derfor først sandheden om en aktuel problemstilling er bragt frem i lyset gennem en logisk og analytisk klarlægning af, hvad der er det mest kærlige at gøre i situationen, er man nået til vejs ende, og man har tilvejebragt det *erkendelsesmæssige grundlag*, som er forudsætningen for at træffe den rigtige beslutning. Omvendt må man sige, at så længe en beslutning endnu ikke har fundet sin begrundelse på et analytisk og uomtvisteligt sandfærdigt grundlag, er man endnu ikke nået frem til det endelige. I den situation kan de udtalelser, rådet eventuelt fremkommer med, derfor heller ikke fremstå med autoritet som sande eller endegyldige udtalelser.

Når man læser rådets fremstilling og begrundelsen for dets stillingtagen i den aktuelle konflikt, er det tydeligt, at rådet inden for det pågældende felt endnu ikke er nået frem til det endelige og derfor heller ikke er det faste punkt, som det i overensstemmelse med dets bestemmelse med tiden skal blive. Enhver kan overbevise sig om dette ved at læse Søren Ingemann Larsens bemærkelsesværdigt saglige og velafbalancerede redegørelse ”Kommentar til Martinusinstituttets redegørelse af januar 2016”. Den viser punkt for punkt, at rådets informationsmateriale er fyldt med unøjagtigheder, misforståelser og fejl. Dermed har rådet med sin redegørelse endegyldigt dokumenteret,

at det i øjeblikket ikke udgør et fast, men et højest bevægeligt punkt.

Det er symptomatisk, at rådet har valgt at kalde sin fremstilling af konflikten for ”Om ophavsretssagen”. Med denne titel signalerer rådet fra titelbladet af informationsfolderen, at det i udgangspunktet har misforstået, hvad konflikten grundlæggende drejer sig om.

Vigtigheden af at kunne skelne mellem årsag og virkning

Jeg går ud fra, at vi alle kan være enige om, at hvis man ønsker at spille en ansvarlig rolle som konstruktiv problemløser i konfliktsituationer og formidler af sand erkendelse, er grundbetingelse nummer et, at man har forstået sagens rette sammenhæng og er i stand til at skelne mellem årsag og virkning. Tager man fejl af de to faktorer, og søger en løsning gennem påvirkning af virkningerne, vil man nemlig ikke løse konflikten, men blot vedligeholde eller forstærke den, fordi det grundlæggende årsagsniveau forbliver uberørt og dermed upåvirket af ens indsats. Ved at insistere på, at konflikten primært er en juridisk konflikt om ophavsret, bevæger rådet sig udelukkende på konfliktens symptomplan, og det demonstrerer gennem den 20 sider lange skrivelse, at det for nærværende er ude af stand til at trænge til bunds i, hvad der ligger bag den juridiske konflikt, og dermed afskærer det sig fra at tage hånd om det essentielle i konflikten og påtage sig rollen som ansvarlig konfliktløser.

et er let at overbevise sig om sandheden i dette ræsonnement, når man tager i betragtning, at konflikten i sin inderste kerne hviler på det faktum, at Martinus Institut ved udelukkende at udgive *Det Tredie Testamente* i en moderniseret udgave blokerer offentlighedens uhindrede adgang til det originale værk. Dette forhold er et faktum, som rådet i længden ikke kan blive ved med at bortforklare eller bagatellisere, og som det derfor nødvendigvis må forholde sig til. Rådet kan pukke på sin copyright og på sin juridiske ret til at bestemme over værket, men

nøgternt set kan det ikke – hvordan det end vender og drejer det – komme uden om, at det ved udelukkende at markedsføre og sælge den moderniserede udgave ikke længere er et spørgsmål om hvorvidt værkets autenticitet er svækket – for det er det uundgåeligt – det er ene og alene et spørgsmål om kvalitetforringelsens omfang.

Det er denne simple sandhed, som rådet nægter at se i øjnene og forholde sig til i skrivelsen. Men dermed undlader rådet samtidig at fortælle, at nøglen til konfliktens løsning ene og alene ligger hos rådet selv. I det øjeblik rådet nemlig vedgår, at det for at leve op til sin primære forpligtelse er nødt til at udgive *Det Tredie Testamente* i den originale version, er der ikke længere nogen konflikt. Det absurde er – som Søren Ingemann Larsen også med eksemplarisk tydelighed påviser i sin redegørelse – at rådet gennem sin stævning anklager andre for at løse den opgave, som er dets egen primære forpligtelse, og som det i mere end 15 år har nægtet at leve op til.

For den upartiske iagttager er det ikke svært at indse, at så længe rådet blankt afviser at forholde sig til denne kendsgerning, vil der uundgåeligt være konflikt. Parterne i konflikten kan komme og gå og blive skiftet ud med andre aktører undervejs, men så længe Martinus Institut ikke udgiver de originale værker, vil de have placeret sig selv uden for det faste punkt, og debatten om forringelsen af tekstens kvalitet og dens reducerede evne til at formide det oprindelige indhold vil fortsætte. For det faste punkt i dette spørgsmål er det indlysende enkle, at man bevarer et værk uændret ved ikke at ændre det.

Et andet uomtvisteligt tegn på, at Martinus Institut ikke i øjeblikket spiller sin tiltænkte rolle som sagens faste punkt, er, at hverken rådsmedlemmerne eller sproggruppen deltager aktivt i debatten. Når man betænker, at den nuværende konflikt uden sammenligning er den alvorligste i Sagens historie, efter Martinus forlod det fysiske plan, er det temmelig uforståeligt og mistillidsvækkende, at repræsentanter for Martinus Institut ikke tager del i dialogen og informerer om baggrunden for deres beslutning om at tekstmodernisere værket og fremlægger de sprogvidenskabelige overvejelser og kosmiske analyser, der begrunder fremgangsmåden.

Rådets og sproggruppens svigtende sans for sprog og litteratur

Læser man imidlertid rådets informationsfolder, bliver det dog straks mere forståeligt, at dette endnu ikke er sket. Af den fremgår det nemlig, at rådet og sproggruppen ikke har anden begrundelse for at gennemføre moderniseringsprojektet end den helt naive og ureflekterede opfattelse, at en opdatering af teksten til den til enhver tid nyeste retskrivning er en ren formssag, der ikke påvirker indholdet. Ud fra en sprogvidenskabelig betragtning er begrundelsen uholdbar, og dertil kommer, at rådet vælger at se bort fra, at det på intet tidspunkt har fået Martinus' accept til denne fortløbende modernisering af værket. Ligeledes vælger rådet at ignorere en række førstehåndskilder tæt på Martinus, der samstemmende bevidner, at rådets fremgangsmåde er i strid med, hvad Martinus ønskede, og at han sandsynligvis meget bestemt ville have modsat sig den. Med sin håndtering af genudgivelsen af værket viser rådet med andre ord, at det er villig til at udfordre Forsynet ved at tage chancer og handle på egen hånd. Hvis rådets højeste ønske nemlig havde været at handle i overensstemmelse med Martinus' vilje, ville tekstmoderniseringsprojektet i sin nuværende form aldrig have set dagens lys.

Når man betænker rådets og sproggruppens elementært manglende indsigt i det videnskabelige grundlag for genudgivelse af litteratur – det der med et fint ord også kaldes *editionsfilologi* – og dets deraf følgende svigtende forståelse for det uomgængeligt problematiske i dets forehavende, har det været et reelt handicap, at sproggruppen i særdeleshed og rådet i almindelighed har forholdt sig passivt og afholdt sig fra at tage del i debatten i tidsskrifter og på de sociale medier. For dermed har Martinus Institut sat sig uden for den sociale refleksions- og erkendelsesproces, der har medvirket til at give alle, der har deltaget i debatten, en større og mere dybtgående forståelse for de kriterier og dilemmaer, der er forbundet med at udgive litteratur af uvurderlig betydning for menneskehedens moralske og bevidsthedsmæssige udvikling. Ved at vælge at stå uden for debatten frem for at deltage som engagerende og seriøse parter er det tydeligt, at Institutets medarbejdere i de forløbne 10-15 år ikke har tilegnet sig ny viden eller indsigt. Dette fremgår af rådets folder, hvori der udvises en foruroligende mangel på forståelse for sprog og litteratur, på samme tid som rådet viser, at det på mange områder slet ikke har sat sig ind i og derfor ikke forstår modpartens pointer og anliggende.

Lad mig give et enkelt eksempel på rådets endimensionelle og mekaniske tekstforståelse. Rådet hævder, som forsvar for tekstmoderniseringen, at man kan overbevise sig om, at modernisering af retskrivningen udelukkende påvirker formen og ikke indholdet, idet man ”ved studium af

oversættelser til andet sprog ... ikke [kan] opleve forskel i teksten, uanset om den er oversat fra ny eller gammel retskrivning, lige så lidt som man f.eks. kan opleve forskel ved højtlesning af teksten med henholdsvis gammel og ny retskrivning (man kan ved højtlesning f.eks. ikke høre, om navneord er stavet med stort eller småt, eller om der staves med aa eller å).” Rådet har muligvis ret i sit ræsonnement, hvis man sætter en maskine til at oversætte eller læse op. Er der derimod tale om dygtig oversætter eller oplæser, der forstår sit håndværk – og som ved, at det ikke kun er et håndværk, men også en kunst – ligger der forud for oversættelsen eller oplæsningen et stort arbejde med at indleve sig i teksten og med at forstå og fortolke den. Det er uundgåeligt, at dette forståelse- og fortolkningsarbejde har bedre betingelser, når forlægget er originalteksten, end når der er tale om en senere, moderniseret udgave. At være afskåret fra adgangen til det originale værk kan kun opleves som et generende handicap for den samvittighedsfulde oversætter eller oplæser.

Den forkerte beslutnings konsekvenser

Det er altid en god indikation på, at en beslutning er forkert, at der følger en sværm af problematiske virkninger i beslutningens kølvand. Således også her, hvor nogle af de mest iøjnefaldende er:

1. Værkets overtitel er nu ændret til “Det Tredje Testamente” til trods for, at Martinus personligt besluttede, at titlen skulle være “Det Tredie Testamente”.
2. Man kan se ændringer af formålsparagraffen som et forsøg på at lægge afstand til Martinus’ oprindelige intentioner. Således har man nu udeladt rådets kommentar fra 1982: “Værkerne skal bevares uændret, så eftertiden ikke skal være i tvivl om, hvad der faktisk er Martinus egne værker, og hvad der ikke er”. Med de forskellige udgaver, der er kommet siden årtusindeskiftet – hvor man har rettet frem og tilbage – er det ikke længere muligt at få et nøjagtigt overblik over, hvad Martinus oprindelig skrev, og det er ikke muligt at henvise til en autoritativ udgave.
3. Værkerne markedsføres og sælges ikke som moderniserede udgaver af originalen. Når man derfor f.eks. bestiller *Livets Bog* på shop.martinus.dk er der tydeligvis tale om falsk eller vildledende markedsføring. Det er som om Martinus Institut – i salgssituationen – godt selv er klar over, at tekstmoderniseringen er dårlig stil og ikke “sælger” varen. I modsat fald er det jo uforståeligt, at man ikke informerer om, at der er tale om et bearbejdet værk, men holder dette skjult for kunden.
4. Instituttet har nedlagt forbud mod, at originalen lægges til grund for oversættelser (jf. *Samarbejdsstrukturen* 2003, §13.8.) til skade for den seriøse og samvittighedsfulde oversætters arbejde med teksten.
5. Man vælger – som en konsekvens af beslutningen om kun at sælge tekstmoderniserede udgaver – at føre retssag til trods for, at det er veldokumenteret, at Martinus

var imod dette. Det fremgår af en række rådsmøder. For eksempel med en udtalelse som denne: “Det er derfor jeg mener, – vi skal ikke til at lave retssager. Så kommer vi ingen vegne. Så er vi ikke det endelige.” (Rådet 22/1-74) Vi har her Martinus’ ord for, at rådet ved at anlægge retssagen demonstrerer, at det endnu ikke er “det endelige” eller det faste punkt, som er dets bestemmelse.

1. Rådet fremkommer med et oprindeligt erstatningskrav på 7,5 millioner uden dokumentation for, at det fremførte krav realistisk set modsvares af tabt indtjening på bogsalg. Man får uvilkårligt det indtryk, at rådet skruppelløst spekulerer i at “statuere et eksempel”, og at der ligger et hævnmotiv bag. Dette indtryk bekræftes af, at rådet i den samme redegørelse hævder, at der markedsøkonomisk ikke er grundlag for at udgive de originale værker, hvoraf man kan slutte, at det økonomiske tab ifølge rådets egen vurdering må være ret begrænset. Rådets uvederhæftige opgørelse af det økonomiske tab og dets formodede ønske om at “straffe” sin modpart understøttes desuden yderligere af, at rådets advokat i forhandling med modparten uden videre nedsatte erstatningskravet fra de 7,5 til 1 million kroner.

2. Ledende medarbejdere ved Martinus Institut misrepræsenterede Martinus og hans Sag i Københavns Byret ved at lægge afstand til og så tvivl om, hvorvidt *Det Tredie Testamente* er et helligt værk og Bibelens fortsættelse.
3. Rådet anvender det juridiske retssystem til at forhindre, at mennesker med interesse for Martinus åndsvidenskab har adgang til det uændrede værk.
4. Efter længere tids tavshed fremkommer rådet med en redegørelse, “Om ophavsretssagen”, som er fyldt med faktuelle fejl, fordrejninger og misforståelser.

At følge sin egen vilje eller Forsynets vilje – det er spørgsmålet

Den egentlige skandale i denne sag er ikke, at Martinus Institut på et tidspunkt traf en forkert beslutning. Det er menneskeligt at fejle, og enhver kan træffe beslutninger, som senere viser sig at være u hensigtsmæssige og derfor må ændres. Skandalen består derimod i, at rådet ikke evner at lytte og seriøst vurdere lodigheden af de fremførte argumenter imod moderniseringsprojektet.

Der er næppe tvivl om, at denne sag kompliceres af, at der også er tale personlige uoverensstemmelser. Det er dog rådets opgave at kunne håndtere disse uden at overse de saglige begrundelser, som er helt essentielle, og den dybestliggende årsag til konflikten. De fortjener at blive drøftet langt mere indgående, end instituttet indtil nu har været i stand til.

Det er på mange måder både naivt og ansvarsløst at tro, at den rigtige måde at løse en konflikt, der grundlæggende

handler om, hvordan *Det Tredie Testamente* bør udgives, er at gå til retten og føre retssag. Konfliktens substans er nemlig ikke jura, men moral – og her burde Institutet rettelig være på hjemmebane. Den nuværende konflikt kan kun løses gennem et seriøst og konstruktivt samarbejde, der også medtager analyseresultater og synspunkter, som er fremkommet som resultat af det arbejde, der er foregået uden for Martinus Institut.

Billedligt talt kan man formulere det på den måde, at “musene” efter Martinus’ fysiske bortgang tilsyneladende har opfattet det sådan, at “katten” nu var ude af huset, og at de derfor kunne overtage magten og slå sig løs med en fest på bordet. Hvor mesteren tidligere havde bestemt, var det nu rådsmedlemmerne, der havde det afgørende ord. Det, rådsmedlemmerne imidlertid tilsyneladende har haft så overordentlig svært ved at indse, er, at deres egen vilje i sig selv ingenting er værd, og at den kun er en hindring til skade for Sagens fremgang inden for de områder, hvor de ikke formår at lægge den ind under Forsynet og gøre den ét med dets vilje.

Rådet har tilsyneladende sat kursen mod sammenbrud. Antager vi, at “Om ophavsretssagen” er et repræsentativt og retvisende udtryk for rådets holdning til den aktuelle konflikt, er der lang vej endnu, inden de rejste problemstillinger kan få en fair behandling, og man dermed kan nå frem til en sand og varig løsning. I det, rådet skriver, er der nemlig intet, som tyder på, at rådet endog blot overvejer muligheden af, at de bøger, der i dag bliver udgivet uden for Martinus Institut, muligvis – når det kommer til stykket – er et udtryk for, at det er Forsynets vilje, at de originale værker rent faktisk skal udkomme i den form, Martinus gav dem. I det, rådet har skrevet og fremført indtil nu, er der ikke den mindste antydning af, at rådet er parat til at genoverveje sin egen udgivelsespolitik eller tage skridt i retning af at undersøge, om det eventuelt kunne have truffet en forkert beslutning.

Efter sagsforløbet har været endevendt i debatten, og det er blevet åbenbart, hvor usikkert et grundlag Instituttets udgivelsespolitik hviler på, må man sige, at rådets indstændige fastholdelse af egne synspunkter og kategoriske afvisning af en vedkommende og saglig debat, mere og mere ligner en desperat og dumdristig strategi, hvor man insisterer på at udelukke essentielle facts og samtidig pukker på sin ret til selv at bestemme og definere, hvordan virkeligheden – imod al besindig fornuft – ser ud.

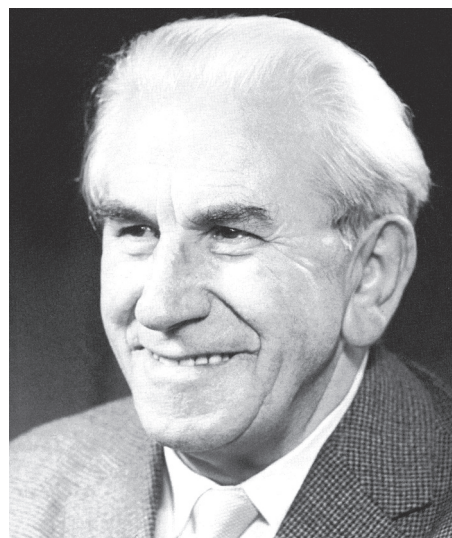
For de af os, der står uden for Martinus Institut, er det let at se, at denne strategi er uholdbar. Det er blot forstemmende at sidde med denne viden uden at kunne trænge igennem og komme i dialog med rådet. Men som det ser ud nu, tyder meget på, at rådet ønsker det sådan, og at det dybest set foretrækker at lukke øjnene og lade sagen

gå sin skæve gang fremfor at gå i dialog og analysere sig frem til den bedst mulige løsning til gavn for Sagen. På den måde har det nuværende råd med sin skrivelse – uden formodentlig helt at gøre sig det klart – i virkeligheden valgt at sætte kurs mod sit eget sammenbrud. For et råd, der i den grad vælger at styre og regere i modstrid med sin egen formålsparagraf og sit eget værdigrundlag, er dømt til undergang. Denne undergang skyldes ikke “kræfter udefra” eller lignende, der vil “rådet til livs”. Det er helt og aldeles rådets eget værk. For et hus, der fundamentalt set er i splid med sig selv, kan ikke bestå. Det vil uvægerligt styrte sammen.

Når det er sagt, er det dog samtidigt vigtigt at huske på, at alt er planlagt på forhånd og sker i overensstemmelse med en højere vilje. Rådet har siden Martinus’ fysiske bortgang tjent Sagen ved på en række områder at demonstrere konsekvenserne af ikke at være årvågen og følge de retningslinjer, som Martinus gav. Vi lærer gennem fejltagelser, og på den måde er rådet med til at skabe forudsætningerne for, at der med tiden kan dannes en kerne, med rådet som centrum, som det hele vil udvikle sig fra. For som Martinus forudså det: “Vi får en kerne. Der i den grad bliver fuldkommen. Det kan godt være svært til at begynde med, men der bliver en kerne, og så bliver de andre jo smittet, for så bliver der en større og større kraft til at holde sammen.” (Rådsmøde den 27/8 1974. Strukturen, 8.6, s. 55).

Henvisninger

- Martinus Institut: *Samarbejdsstrukturen*. Borgens Forlag, 2. udgave 2003.
- Rådet for Martinus Institut: “Om ophavsretssagen – kommentar fra rådet”, den 10. februar 2016. <http://tinyurl.com/gutrd4m>
- Søren Ingemann Larsen: “Kommentar til Martinusinstituttets redegørelse af januar 2016”. <http://tinyurl.com/gvyxwr2>

PENGENE OG DET GLOBALE VERDENS ANARKI

Af Søren Jensen

Verdensproblemerne hober sig op for tiden. Ifølge de kosmiske analyser befinder vi os i en forceret udvikling, der vil føre alle nationer frem til samme trin. De ydre begivenheder afspejler også en indre konflikt. Årsagen er inde i os selv. Livet er et spejlprincip. Det er vores selvskhed, der skaber krige, konflikter, sygdom og nød som vi høster fra liv til liv. (1)

Vi lever i en verden hvor de stærkeste tager hvad de vil have. Verdens goder er privatiserede af enkeltpersoner, virksomheder og stater. (2) Jeg vil i denne artikel med vores naboland Sverige som eksempel, forklare verdens tilstand ud fra ”kampen om pengene”. Løgn og bedrag følger i kølvandet på denne kamp og korrumpere mennesker og nationer overalt. Løgnens mest forfærdelige konsekvens er krig. Jeg vil analysere Terrorangrebet i New York 2001 som eksempel. Løgne er som sten, på vejen til fred og retfærdighed. Vejen til freden består derfor i at fjerne disse sten.

Udviklingen

Allerede på omslaget af Martinus værk, Det Tredie Testamente ser vi den kosmiske forklaring på verdens tilstand. På bagside symbolet ser vi en verden plaget af naturkatastrofer og krige. Vi ser brændende kulturcentre, kirker og moskeer, men på forsidesymbolet ser vi vejen ud af denne tilstand; den kærlige tilgivende væremåde. Alle detaljer i ”verdens gang” er ifølge Martinus led i denne proces. Målet er skabelsen af et alkærligt menneske, eller som det står i starten af Bibelen ”Mennesket i Guds billede”. (3) På Guds bud omdannes jorden fra en glødende ildkugle til paradisisk hjem for de kommende rigtige mennesker. Hele mineral-, plante- og dyreriget er blot fosterfaser på vej til den færdige tilstand, alkærligheden. Således forklares evolutionen.

I slutningen af dyreriget opstår en ny evne, intelligensen. Den giver menneskedyret evne til at hæve sig over de andre dyr ved at udvikle flintøkser og flidsbuer. Livskampen går ind i en ny fase som har fortsat frem til i dag hvor selve naturen fører krig for os. Med klik på en dataskærm udslettes millionbyer på den anden side af kloden. Dyrrets livstilstand er bragt op i højeste potens. Martinus: ”Intelligensevnen ændrer således ikke det dyriske princip i mennesket. Den giver det blot mulighed for at kunne udvide dette dræbende livsprincip til gigantiske former for livssabotage. Væsenets vej fremover med sin begyndende intelligens blev derfor en vandring i blodbade, lemlæstelse, dødsrallen, sult og undergang, dommedag eller ragnarok. Dets liv blev en vandring i dødens

domæne både indeni og udenom det selv. ” (4) Denne ”åndelige død” beskrives i Bibelen som resultatet af ”Nydelsen af kundskabens træ” (intelligensen), og symboliseres med dødningehovedet på bagsiden af Martinus værk.

Dette er i dag en realitet.

Verdenskulturen hviler på opfattelsen, at vi består af celler og stof. Med materien som centrum opstår en falsk livsopfattelse. Falsk, fordi man ikke kender til den usynlige skaber bag det skabte. Det er jo derfor stoffet overalt former sig i logisk og hensigtsmæssig skabelse. Vores evige jeg, Gud, er det sande centrum for livsoplevelsen. ”Det døde” forsvinder og vi ser livet pulserer overalt når vi forstår, at der er et ophav til alle bevægelserne. Med kærligheden til dette liv omkring os bliver vi igen en bevidst celle i Guds evige uendelige organisme.

Men først skal vi altså igennem materialismen. Vi afklæder os de gamle snærende klæder vi er vokset fra; de religiøse dogmer. Uden viden om Gud og uden kontakt med livets kærlighedslov står mennesket snart uden kompas ensom forladt i en ørken af kold materiel viden. Fejlagtig livsopfattelse giver fejlagtige handlinger og den sidste del af dyreriget, ”de sidste tider” bliver derfor en ”lidelsernes epoke” hvor erfaringerne hagler ned over vores hoveder. Erfaringer der leder til absolut realistisk viden om ”godt og ondt”. Formålet med denne periode, i Bibelen udtrykt som ”Dommedagen”, er at hvert menneske gør op med det dyriske i sig selv og åbner sig for den enkle menneskelige løsning på problemerne; gør mod andre som du vil, at de skal gøre mod dig. Det er enkelt og lige for. Der kommer ikke en guddommelig diktator og befrier verden. Mørket og lidelsen er også en del af Guds evige verdensplan:

Jeg er Herren, der er ingen anden!
Jeg danner lys og skaber mørke,
Jeg frembringer fred og skaber ulykke,
Jeg, Herren gør alt dette (Jesaja 45:7)

De fattige giver til de rige

I en tale 1753 beskriver den franske forfatter Jean Jacques Rousseau, at ”ejendomsretten” gør uligheden mellem

menneskene mulig. Han spår, at uligheden vil eskalere frem til nogle få rigmænds voldsherredømme. Han forudsiger med andre ord dagens pengediktatur og beskriver, hvorledes menneskenes love udformes til at lægge flere og flere bånd på den svage og samtidigt give den rige nye kræfter. Den kloges snedige plan er at "benytte

til sin egen fordel selve de kræfter, der angreb ham, at gøre sine modstandere til sine forsvarere, indpuste dem andre grundforudsætninger." (5) Det er det vi ser når soldater dør for at forsvare "nationens interesser" og det er det vi ser når den fattige giver sin arbejdskraft til den rige. Alt er sanktioneret af samfundets love.

Profitprincippet

Engang var penge blot et bytemiddel, lige for lige, men i dag kan prisen på en "vare" være helt uden proportioner til dets egentlige værdi. Til ex sælges jordens gratis ressourcer til ågerpris. Den der "ejer" en vare vil ofte sælge den dyrest muligt. "Udbud og efterspørgsel" afgør den mulige pris. Når vi køber et par Nike sko til 1000 kr. går 25 kr. til løn og materialer. Resten er profit, der gør det muligt for mennesker, at leve på andres arbejde. Det er forklaringen på Martinus ord om, at der hviler en atmosfære af "stjålne arbejdstimer" over dagens supermarkeder. (6) En syerske der i dag 2016 syr tøj til H&M i Addis Abeba får 300 kr. pr. md. efter skat. Det lille blikskjul familien bor i betalte de kr. 280 for. (7) En arbejder, der laver T-shirt til et lavprisvarerhus får kun 0,5-2% af den endelige pris. (8) Det betaler sig at eje produktionen, men ikke at arbejde i den. De varer vi baserer vores tilværelse på kommer ofte fra lande uden regler for løn og arbejdsmiljø. Vores velsmurte handelsmaskine kan let tvinge de lokale leverandørers priser ned. Vi kritiserer de lokale forhold som da en tekstilfabrik 2013 kollapsede i Bangladesh og kostede 1134 døde og 2500 skadede mennesker, men hvordan skal de lokale leverandører skabe bedre forhold uden penge? Det er jo netop pga de lave omkostninger at disse fabrikker er placerede "der", og ikke "her". De store virksomheder anvender underleverandører og har oftest hovedkontor i de store vestlige metropoler. Der hvor Nike skoene produceres kan man altså kun beskattes 25 kr. Med så få penge kan man ikke skabe velfærd. Det eneste håb for uddannelse og et værdig liv bliver derfor drømmen om at rejse til vestens lande. (9)

Vestens velfærd er således baseret på en stadig strøm af billige varer og naturressourcer fra fattige til rige lande. Omvendt socialisme altså. Trods næsten udtømmelige

naturressourcer i til ex Angola, Brasilien, Indonesien, Congo og Nigeria er og forbliver hovedparten af befolkningen fattige. "Ejendomsretten" gør at vestens firmaer, der ejer mineraludvindingen, på lovlig vis udtømmer ressourcer udenom landets befolkning og her kommer militæret ind i billedet. Pengemagten ser ikke med milde øjne på nationer der "nationaliserer" sine egne ressourcer, således som man fx gjorde i Irak 1962. Indtil da kunne BP og Esso føre olien ud af landet via Iraq Petroleum Company IPC som de ejede.

Systemet er i virkeligheden en direkte fortsættelse af "slaveriet" som endnu findes i sin oprindelige natur. Fra Elfenbenskysten, der blev "selvstændigt" i 1960 kunne vi i 2003 høre om 200.000 børn, der anvendtes som slaver i kakaoplantagerne. (10) Sydens lande er ikke rigtigt selvstændige, men er underlagt vestens lande vha. "lånesystemet". Et land som en gang har optaget et lån, må i al fremtid sluge de vilkår som bankerne kræver for nye lån at betale renterne med. Ved selvstændigheden fik de forrige kolonier i syden store lån som korrupte lokale politikere guffede i sig hvorefter landene i realiteten var blevet gældsslaver. (11) Det er en udbredt opfattelse, at mange ulande må takke sig selv for uduelige politikere, men det er ikke så enkelt. Til ex blev Ugandas forfærdelige diktator, Idi Amin, udvalgt og hjulpet til magten netop fordi han ikke var egnet i stedet for mere forstandige ledere.

Livsvigtige behov monopoliseres

Jagten på profit er nu inde i sin sidste fase. Hidtil har fattige mennesker kunnet overleve på lidt jord til sine grøntsager, men nu opkøber spekulanter jorden, det hedder "landgrabbing", og tvinger mennesker på flugt eller i gældsslaveri. Denne såkaldt "liberale" landbrugspolitik har til ex i Indien ført til at over 200000 bønder har taget livet af sig selv i afmagt fordi de ikke kunne forsørge deres egen familie. (12) I Brasilien ejes 2/3 af jordbrugsmarken i dag af 3% af befolkningen. Et system, der forhindrer mennesker i at leve af naturens gaver, må naturligvis betegnes som den rene djævelskab.

Mens vi i nord nyder sydens tropiske juicer, har de i syd ikke engang rent vand. Bare i 77 af verdens ca 200 lande har flertallet adgang til rent vand og toiletter hvilket er årsag til utallige sygdomme. 880 mio. af klodens mennesker har stadig år 2016 kun adgang til beskidt drikkevand. (13) Selv den vestlige verdens "ulandshjælp" er underlagt profitsystemet og kan således ikke rigtigt løse problemet. (14)

Vejen til at profitere på naturens gaver er at monopolisere den. Firmaet Montesano er, i samarbejde med WTO, ved at opkøbe patentretten til frø af alle sorter verden over. Montesano ejer allerede over 11000 patenter og tvinger bønder at købe sin egen udsæd. I Thailand købte firmaet,

Rice Tec patentet på de basmatiris som bønderne havde fremavlet gennem 1000'er år. Et firma i USA ville altså have bønderne i Thailand til at betale for deres eget ris. Verdens genmodificerede grøntsager (GMO) kontrolleres af 3-4 multinationale firmaer og er udbredt udenfor Europa. Brasilien havde i 2014 GMO-afgrøder på 60% af den dyrkede jord. (15) Mange GMO skabes for at give stort udbytte, men indeholder samtidig færre af de vigtige fyto-kemikalier som kroppen behøver for sin modstandskraft mod til ex kræft. (16) De dygtige videnskabsmænd må ikke glemme, at de stadig kun er elever af den store lærer, der åbenbarer sig overalt i naturen. Selv de dygtigste forskere, er jo endnu ikke nået frem til at kunne skabe blot det mindste lille græsstrå. Det var denne ydmyge erkendelse, der fik den store botaniker Carl von Linné at udtale "jeg læser blot på ryggen af Gud". For den forsker, der derimod styres af begæret efter profit og berømmelse kan det ikke gå stærkt nok. Han vil skrive den store mesters bog, livets bog, om. GMO. Arternes rigdom er allerede i dag erstattet af færre standardarter. På 1800'tallet havde vi 7000 kendte forskellige æblearter, i dag knapt 100. Før havde vi 5000 kartoffelarter, og i dag kun få. Medicinindustriens profit er et andet område baseret på patenter. Det er incitamentet til at producere kemisk medicin i stedet for at anvende naturens egne bivirkningsfrie produkter som til ex Johannesurt og ingefær. Profitsystemet påvirker vel også en og anden læge. Sygdomsindustrien omsætter flere penge jo sygere folk er, og jo mere medicin der udskrives, altså det modsatte af målet som naturligvis må være sunde og raske klienter, der ikke behøver at gå til læge.

"El-pæren" er et andet lærerigt eksempel. Allerede for 100 år siden kunne Edison producere elpærer, der holder den dag i dag. En dokumentarfilm besøgte en brandstation hvor den samme pære lyser i dag som for 100 år siden. Derefter interviewedes ingeniører, der beskrev at de fik til opgave at udvikle materialer, der ser fine ud, men går i stykker efter en tid. I visse fald programmerede man maskiner til at gå i stå efter en vis tid, til ex visse printere. Det er vel også det vi ser med de stadige "opdateringer", der i visse fald gør ellers velfungerende computere og mobiler ubrugelige. (17) Årsagen er hemmelige karteldannelser, der skal øge profitten. Miljø, arbejdere og konsumenter betaler prisen for monopolernes "planned obsolescence".

Boligmangel

I 60 og 70'erne kunne en flittig familie i Norden spare op og med tiden låne til en egen bolig som de efterhånden ejede. Men i dag stiger priserne hurtigere end opsparingen. Der opstår ophobninger af kapital hos nogle mennesker, hvilket gør det muligt for dem, at købe endnu mere jord og ejendomme at udleje til de andre. "Den der har skal få og fra den der ikke har skal endog det sidste tages." Profeten Jesajas advarsel er stadig lige aktuel: "Ve

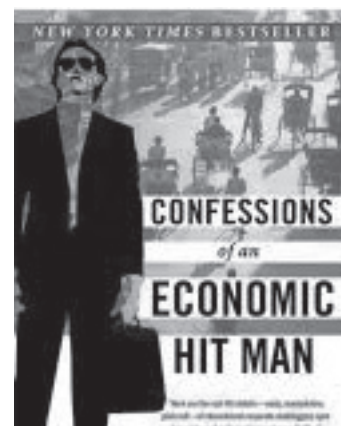
jer som samler hus efter hus og lægger mark til mark, til der ikke er mere mark tilbage og i ejer landet helt for jer selv!". (18)

I USA samledes boliglån i store bundter man kunne handle med, og priserne skruedes op, uden at de egentlige værdier fulgte med. Da boblen sprang blev 40 millioner amerikanere tvunget til at forlade hus og hjem. 10 mio i 2008, 11 mio i 2009 og 18 mio i 2010. Et effektivt "hold up". Da bankerne kom i klemme i denne spekulationskrise gik staten ind og Obama gav over 1,2 bio dollar, 1200 mia dollar, i støtte på vældigt løse vilkår samtidigt med at han ikke kunne finansiere sundhedsreformen til de fattige. Heller ikke i England havnede finansyrsterne bag krisen bag lås og slå. Det gjorde derimod mange af dem som protesterede over at man tog deres penge. Bankerne modtog 375 Mia pund, altså 24000 pund pr englænder. Igen den omvendte socialisme hvor staten altså giver til de rige, mens folket går fra hus og hjem.

Samtidigt med at svenske banker i 2014 skovlede penge ind, 104 mia. i overskud og 57 mia. til aktionærer, skabte regeringen en støttefond for bankerne på 34 mia. kr. hvilket var samme beløb som hele det svenske sundhedsvæsen koster. Begæret efter profit og ejendom har virkelig overvundet al anden ideologi og det bliver ikke mindre tydeligt af at Kina nu går i spidsen for processen. Med profitten som motivation har Kina de sidste 30 år udført et fantastisk spring til forskel fra "Mao's store spring" som blev et spring i sultedøden for 15-30 mio. mennesker.

Skattesnyd

Problemet er naturligvis ikke det moderne produktions-system. Takket være det har en del af verden jo foretaget et kvantespring på kun 100 år. Problemet er det penge- og profitsystem som kontrollerer det. Apple er et ex. År 2013 kunne en I-pad produceres for 40-50 dollar og sælges for 500 dollar. Et overskud som skal beskattes, men som i stedet, vha. geniale skatterevisorer, flyttes rundt mellem datterselskaber i forskellige lande. (19) Ovenstående år kunne Apple derfor slippe med 1,9% i skat af sine indkomster og placere mindst 2,2 Mia dollar i skatteparadis. Samtidigt med at virksomhederne nyder godt af statens gratis goder; uddannelse, politi, vejnet, hospitaler og aldersdomsforsorg mm, vil man altså ikke yde noget tilbage, og hvad der også er mindre kendt er, at de teknologiske fremskridt, der muliggør en Iphone kan takke staten for sin eksistens, som til ex in-

ternet, GPS og touchscreen display mm. I Mariana Maz-zucatos bog ”Entreprenørstaten” viser hun, at det oftest først er når forskning bliver profitabel at investorerne viser sig. Denne grundforskning vil virksomhederne altså ikke være med at betale for. Svenska Dagbladet vurderer det totale skattetab for Europa år 2013 til 1000 Mia euro. En enorm profit. Ikke underligt at virksomhederne kan kapre intelligenseliten af ungdommen med disse penge. Men det er jo dem staten behøver så inderligt. Katastrofen er en realitet.

EU korrumpere

EU-Kommissionens ordførende hedder for tiden Jean-Claude Juncker. Han er den øverste ansvarlig for at bekæmpe skatteflugten i EU. Men det er samme Jean-Claude, der som tidligere premierminister i Luxemborg, hjalp de store virksomheder at unddrage sig skat i deres hjemlande. De tre modige Whistleblowers bag ”The Lux-leaks” er nu arresteret og afkræves års fængsel. Pengemagten hævner sig. Det er ikke demokrati.

I Bryssel arbejder ca 25-30000 lobbyister for at hjælpe private firmaer i ”tvekampen” mod staten. Et ex er David Carlander, ekspert på nanoteknik, der arbejdede med regler for fødevarer sikkerhed på EU’s organ EFSA indtil han skiftede til et bedre betalt job som chefflobbyist Nanotechnology Industries Association, altså den samme industri han før skulle kontrollere. Rousseau skrev engang: ”Når tjenestemanden hellere vil tjene med sin pung end med sin person, er staten allerede sin ruin nær.”

Svingdørsprincippet

Det er tilladt for politikere at gå videre til topposter i konsulentfirmaer, der skal hjælpe private firmaer i kampen mod staten. Danmarks finansminister Bjarne Corydon udstykker først 19% af Danmarks kasseko, DONG, til storbanken Goldman Sachs og bliver året efter selv global direktør for McKinsey, konsulentfirmaet, der er en af Goldman Sachs vigtigste samarbejdspartnere i den globale privatiseringsproces. Et konsulentfirma som Bjarne i høj grad anvendte i sine privatiseringsprojekter som minister. Han kåres, ikke med uret, i 2014 til ”Danmark mægtigste mand”. Profitbegæret har inficeret samfundet i sit hjerte.

Den amerikanske Præsident Theodor Roosevelt dystede engang med pengemagten (20) og udtalte: ”Bagved den synlige regering findes en usynlig regering der hverken kender til loyalitet eller ansvar for folket. At trods denne usynlige regering og sprænge den uhellige alliance mellem korrupte forretningsinteresser og korrupte politikeres interesser er statskunstens vigtigste opgave.” I stedet for at vinde denne kamp, er politik i dag mere et reality-show styret af lobbyister og pr-firmaer. Politikerne har mere til fælles med hinanden, end det folk de skal tjene.

Politikken er et springbræt til karriere i det private. I Marts 2016 fik den tidligere svenske statsminister Fredrik Reinfeldt arbejde som rådgiver for ”Bank of America Merrill Lynch”. Samme person som reddede Swedbank fra kollaps, da han var statsminister. Thomas Östros tidligere svensk vicefinansminister og næringsminister blev i 2011 chef for bankernes lobbyorganisation og den svenske finansminister, Bo Lundgren blev ordførende for ”Sparbankernas Riksförbund” og sådan kan det fortsætte. Den øverste chef for Goldman Sachs 1999-2006, Henry Paulson, gik direkte til posten som USA’s finansminister i den regering, der delte 1.2 Bio dollar ud til bankerne. (21)

Det globale pengediktatur

De såkaldte ”Frihandelsaftaler” betyder friheden for de stærkeste rovdyr, altså stater og firmaer, til at gøre som de vil i konkurrencen med u-landene. Det kan vel kun beskrives som en slags ”komplot” når verdensbanken (WB) og den internationale valutafond (IMF) i samarbejde med diverse banker, politikere og medier gør land efter land afhængige af pengemagtens vilkår. Disse vilkår, ”omstrukturering” betyder i praktikken altid privatisering. Samfundets fælles goder overgives til profitvirksomhed; vandværker, energiforsyning, uddannelse, hospitaler, jernbaner mm. Dette system, også kaldet ”nyliberalisme” spredte sig i 80’erne ud over verden fra Thatchers England og Reagans USA. (22) Kollapsen i Grækenland er et eksempel. I ”The Devil Derivatives” beskriver Nick Dunbar det netværk, med banken Goldman Sachs i spidsen, der ledte landet i en fælde af avancerede lån, ”derivater” som de folkevalgte ikke kunne gennemskue. Et helt folk blev bragt på afgrundens rand for at banken kunne uddele mere bonus. (23) Også John Perkins bog fra 2004: ”Confessions of an Economic Hit Man” dokumenterer hvem, og hvordan man privatiser, altså overtager værdierne i et land. **Foto her bogen Economic Hitman.** I Grækenland blev en tidligere rådgiver for Goldman Sachs, Lucas Papademos premierminister og det samme gjaldt Italiens Mario Monti. Den samme bank har nu ansat tidligere statsminister og NATO chef Anders Fog Rasmussen som konsulent.

Centralbanker og låneøkonomi

Centralbankernes magt er uhørt og oftest udenfor statens kontrol. I USA trykker centralbanken, FED, de sedler som staten låner med rente. Man skal altså betale mere tilbage end man fik. Vi bemærker straks problemet: Hvor skal disse ekstra penge komme fra? Ja, de kommer ved, at man i en konstant stigende spiral låner

nye penge af centralbanken, ligesom de øvrige bankerne ”skaber nye penge” ved selv at låne flere ud end de har. (24) Ved at sende flere penge i omløb kan man også overføre formuer fra mennesker, der sparer til mennesker der låner. Man låner penge og betaler med penge der er mindre værd (inflation). Således har USA gentagne gange ændret værdien af Kinas gigantiske tilgodehavender i USA. Kina ejer over 50% af alle amerikanske lån. I Schweiz fordoblede centralbanken mængden af Franc med tryk på en knap år 2011-12. USA's præsident John F Kennedy kom engang frem til at staten selv skulle bestemme over sine penge og man begyndte derfor i 1963 med at trykke 2 og 5 dollarmønter i sølv, hvilket garanterede dem en vis realværdi. Snart var 4 Mia. dollar i omløb. Det gik godt, men inden man fortsatte med at sendte 10 og 20 dollar sedler i omløb, blev præsidenten myrdet og planen afbrudt. (25)

Den nordiske model

Der er et alternativ. Nyliberalisternes påstand, er at høje skatter hindrer samfundets vækst, men vi behøver blot se tilbage på 60'erne og 70'erne hvor Norden vha. trinvis reformer lykkedes langt bedre end kommunisterne i øst og superliberalisterne i vest. Trods de højeste skatteprocenter i verden, oplevede vi en vækst der overgik alle andre lande. Norden blev en model for velfærd, fred og stabilitet. (26) og Tage Erlander var til ex svensk regeringschef 23 år i træk. Det gav ro til at skabe varige løsninger i modsætning til i dag hvor den ene lov afløser den anden når politikerne skifter hvert 4 år. Det giver ingen stabilitet hvis politikeres mål er at vinde næste valg. En regering kan skabe god økonomi, ved hjælp af lån som den næste regering skal betale. Samarbejde er helt afgørende overalt i livet, og specielt i politikken. I Sverige lykkedes det svenske socialdemokrati med at få arbejdsgivere og lønmodtagere til at mødes om at reformere samfundslivet, både uden- og indenfor fabriksporten. Landet fik flere arbejdsmiljøregler end noget andet land i verden uden at det hæmmede produktionen. Samfundet blev rigere år efter år. Millioner fik hus, hjem, uddannelse og job. De store reformer medførte en vis ensretning, men målet var frihed. Erlanders efterfølger, Oluf Palme udtalte sin vision således: ”Ett fritt samhälle byggt på frivillig samverkan mellan självständiga och fria medborgare.” Fundamentet for frihed og demokrati er ungdommens dannelse. Derfor, og vel også for at forklare hvem det var klogest at stemme på, initierede socialdemokraterne den megen folkeoplysning på græsrodsniveau vi kender fra de nordiske lande. I dag forveksler man dannelse med at gøre forretningsfolk ud af de unge mennesker. Da jeg gik i skole var sloganet ”skolen for livet”, Grundtvigs eksamensfri skole. I dag er sloganet nok snarere, ”skolen for erhvervslivet”. Mål og metoder i undervisningen dikteres i høj grad af den pengepolitiske organisation, OECD, via stadige ”Pisa-undersøgelser” hvor kultur, kunst og dan-

nelse er mindre vigtigt. Vi befinder os på en profitabel, men kulturel nedtur. Martinus: ”Moralen slappes og der bliver mere adgang for mindre moralske foreteelsers udfoldelse. Kunst, musik og litteratur synker også ned på et plan, der førhen var utænkeligt som kultur.” (27)

Nyliberalismen har inficeret vores nordiske velfærdssamfund. Meget af det som blev vundet i gennem et helt århundredes reformer og arbejdskamp er nu gået tabt. ”Lønandelen”, altså den del arbejderen selv får i løn af det han producerer, øgede i Sverige uafbrudt 1930-1970 men er nu lavere end for 100 år siden. (28) Alt ændrede sig der i 80'erne omtrent samtidigt med mordet på Oluf Palme på åben gade i 1986. Kort forinden fjernede den svenske centralbank, uden tilsyn udefra, begrænsningerne for handel med værdipapirer. Svenskernes lånefest begyndte og herefter var også den svenske riksdag i praksis underlagt ”markedets” (læs: pengemagtens) betingelser, således som statsminister Ingvar Carlsson skriver det direkte i sin biografi. I dag er privat ejendom i Sverige belånt til mange gange over skorstenen og 2015-16 trykker den svenske rigsbank 200 mia. nye kroner, som primært går til at finansiere bankernes udlån til ejerskifte af allerede opførte boliger. De dyre boliger bliver altså endnu dyrere og kløften mellem ”ejer” og ”lejer” øger, mens Sverige samtidigt oplever sin værste boligmangel nogensinde. Næsten 1 mio. boliger savnes til mennesker uden høje indkomster. Hvad var det der skete?

Norden mellem øst og vest

Oluf Palme udtalte engang: ”Ingen rörelse har varit så förhatlig för diktatorerna, inga idéer så fruktade som de som förenar demokrati och socialisme”. Den nordiske model var i virkeligheden både alternativet til kommunismen i øst og nyliberalismen i vest personificeret ved Ronald Reagan. Han sagde allerede i sin indsættningstale, at staten ikke er målet men selve problemet. Kampen mellem de to økonomiske modeller, øst og vest, var også en militære kamp. Norden var virkeligt ”i klemme” mellem de utallige kernevåben, der pegede mod hinanden under den kolde krig. USA alene havde 68000 atomspidser. (29) Det er på den baggrund at stormagterne mødte sin stærkeste kritik fra Norden, med Oluf Palme som frontfigur. Mens Palmekommissionen arbejdede for nedrustning så man i USA den svenske statsminister som en slags trussel. Planerne var jo at styrte det håbløse sovjetimperium i grus. Reagans rådgiver, Edward Luttwak, udtalte til journalist Lars Borge: ”Palme sås fra USA som altfor villig til at spille russernes spil.” Den kolde krig var ikke kold udenfor Europa. Til ex uddannede CIA Osama Bin Laden i moderne krigsførelse via Pakistan og forsynede hans soldater med moderne våben i kampen mod russerne.

Alliancen militær og overklasse

I et demokrati er det naturligvis politikerne, der skal

bestemme over militæret og ikke omvendt, men til ex Sverige oplevede efter 1972 en uofficiel splittelse mellem de socialdemokratiske politikere og den militære ledelse der var mere på linje med USA. En svensk ambassadør, Mathias Mossberg, har skrevet bogen: "I mörka vatten" med undertitlen: "Hur svenska folket fördes bakom ljuset i ubåtsfrågan" som tydeligt dokumenterer, at det hovedsageligt var vestlige ubåde, der, sammen med den svenske forsvarsledelse, frembragte russerfrygt i det svenske folk. (30) Efter mordet på Palme fik man sin vilje. (31) Fra 2002 har det tidligere alliancefri Sverige deltaget i Afghanistan-krigen under Natos kommando ligesom man i 2011 deltog i den ulovlige krig mod Libyen og maj 2016 vil Sverige indgå et "vårdslandsavtal" med Nato, der tillader Sverige som base for Natos eventuelle krigsaktioner mod øst. Vi er således gået glip af den enestående chance for nedrustning og afspænding, der opstod i og med den russiske præsident Gorbatsjovs nye politik, "Glasnost" i 1985. Glasnost, "åbenhed" ledte til murens fald og Gorbatsjov tog selv initiativ til at afvikle en del russiske atomvåben. Det var præcis da, i foråret 1986, at Oluf Palme skulle besøge Gorbatsjov, men altså blev myrdet kort forinden. Lad os derfor mindes Oluf Palme med hans egne ord: "Ni är egentligen den första generation, som inte till något pris får mislyckas. Ty, ett kärnvapenkrig kommer utplåna allt mänskligt." (32)

Historien har i virkeligheden gentaget sig fra år 1913 da nogle svenske velhavere ville skænke en panserbåd til staten. Da blev "gaven" dissekeret af den geniale svenske forfatter August Strindberg i hans sidste artikel inden sin død. Artiklen "Farliga gåvor" viste, at den skjulte hensigt var oprustning til fordel for overklassen, der er tilhænger af krig på underklassens bekostning. Militæret var en opdragelsesanstalt udenfor samfundets granskende øjne (33) ligesom krigen mellem nationerne blot var en camouflage af den virkelige krig mellem arbejdere og arbejdsgivere, der var mere intenst på den tid. (34) Strindberg lykkedes. Sverige blev neutral i 1'ste verdenskrig og lige siden frem til i dag.

Den første verdenskrig blev da også en frygtelig bekræftelse på Strindbergs advarsel. Politikere og generaler, fra overklassen, hetzede sine soldater, fra underklassen, til at slagte hinanden, men også "Pacifismen" blev til en bevægelse. Det er til ex kommet frem, at hele frontafsnit i 1 vk. nedlagde deres våben. Sådanne nyheder, slipper ikke let gennem censuren. Vi har nok hørt om den lille episode Juleaften 1914-15 hvor soldater fra begge sider af fronten mødtes, hyggede sig og tog foto, der havnede på avisernes forsider, men denne episode gav netop anledning til totalt fotoforbud i krig. Man ville altså censurere at "fjenden" var et medmenneske. Herefter fik offentligheden kun censurerede versioner af krigen. Journalisterne var flove over hvad de blev tvunget til at skrive. (35) De kunne hel-

ler ikke skrive om krigens egentlige årsager. Allerede i 1 Verdenskrig fremkom vidnesbyrd om flyvere, der hellere bombede civile end "fjendens" våbenfabrikker ligesom de allierede tropper der rykkede frem i 2 v.k.'s sidste dage forbavset konstaterede, at hele Köln var jævnet med jorden bortset fra Domkirken og Fordfabrikken, der var ejet fra USA. (36) Hitler bestilte til ex 1000 lastvogne hos Ford i USA til sit felttog i Polen. (37)

Efter krigen udtalte præsident, og fhv. general, Eisenhower sig om "faren for det militære industrielle kompleks", men til ingen nytte. Samarbejdet mellem penge- og militærmagt er i dag en velsmurt maskine. Verdens i dag mest krigsførende land, USA, der har interveneret i over 50 lande, er også verdens ubestridt største våbenleverandør (33%) mens den anden og ligeså aggressive atomvåbenmagt Rusland står for 25%. (38) Krigen er den sidste og mest forfærdelige konsekvens af pengemisbruget.

Krigen mod terror

"Pengene" forklarer det inferno som begyndte med krigen mod Irak. Danmark hoppede på angrebskrigen på basis af rene løgne om terrorister og atomvåben i Irak, selvom amerikanerne vidste, at der ikke var al-Qaeda terroister i Irak. De foreløbige resultater af Irakkrigen er følgende: 1. Hundrede tusinder af civile døde, som følge af ødelagt infrastruktur, til ex vandforsyning. 2. Opblussen af fundamentalisme og terrorisme. Inden Irak-krigen anslog man, at der var 1000 terrorister i hele Mellemøsten, men i dag er der over 100.000. (39) ISIS opstod blandt på basis af tidligere irakiske officerer og generaler. 3. Tilbageslag for kvinderne, der før kunne agere og uddanne sig i samfundet på lige som mænd. 4. Vestlige firmaer har igen kontrollen over olieproduktionen, hvilket naturligvis var det virkelige mål. Ved at følge pengesporet, "cui bono" bliver det tydeligt hvad der skete. Dem der i særlig grad profiterede på Irakkrigen var sikkerheds og oliefirmaet Haliburton. Aktierne i Haliburton steg ikke mindre end 3000% i denne periode. Inden krigen var Dick Cheney øverste chef. Dick gik altså direkte fra det firma som profiterede mest på krigen til at blive vicepræsident under Bush der gik i krig. Dick hetzede mest af alle for krigen mod Irak. I 2008 var Haliburton leverandør til USA's 761 aktive baser i 151 lande og dets datterselskab, Kellogg Brown Root, fik koncessionen på en meget stor del af Iraks olie.

Til krige behøves dog også soldater. I værste fald tvinges mennesker til soldatertjeneste, men i andre fald føler de, at der er noget de skal forsvare. (40) Martinus forklarer, at det ufærdige menneske bærer på en vis "mediumitet", der gør at det kan lade sig inficere af "en angribers" mentale energi, og derefter i "retfærdig harme" kaste den tilbage i en endeløs spiral. Det er selve formålet med de kosmiske analyser, at afsløre denne ufærdige side og

dens konsekvenser. ”Krige” kan således ikke ophøre ved at den ene part vinder over den anden. Det nytter ikke at straffe primitive mennesker.

Nogle mennesker magter endnu ikke at tage intellektuel stilling til livets spørgsmål. Martinus kalder sådanne mennesker for ”mentale robotter”, mens de selv kalder sig kristne, muslimer, kommunister eller hvem de nu lægger sig ind under. Nogle kaster bomber, og andre som Martinus beskriver det et sted i artikelsamlingen gør sig selv til levende bomber. Forskellen er teknisk. Den fattiges krig mod den rige. For begge parter gælder, at ”de ikke vide hvad de gøre”. Martinus: ”Kan man straffe en stenaldersmand fordi han ikke har et kulturmenneskes væremåde?” (41) Kærlig forståelse betyder naturligvis ikke, at man ikke skal beskytte sig mod menneskenes dræbende naturer. Men man må gøre det ud fra den samme indsigt som man omgås de vilde dyr i junglen, ved at beskytte de primitive individer og beskytte resten mod dem. (42)

Medier og politik

Krig er naturligvis det dumme af alt. De fleste krige og konflikter i dag er derfor et spørgsmål om propaganda. Man må få dem til at fremstå som retfærdige. En svensk medieforsker, den nylig afdøde Jan-Olof Rönn, har undersøgt propagandaen særdeles grundigt. Man kan læse hans forelæsninger på Göteborgs Universitet i bogen: ”Utan media kan du inte starta ett krig”. Bogen beskriver, at de nyheder vi præsenteres for i Main-stream-media er brikker i den økonomiske kamp. Medierne, der egentligt er den 4. magt der skal overvåge de andre, er selv ejet af pengemagten. De er ikke neutrale. Lad os tage eksemplet Cuba og USA. To lande, der tilhører hver sin økonomiske teori. Derudfra bliver det let at forstå hvordan de fremstilles i medierne. Når der skrives om Cuba skrives der altid om de politiske fanger, men ikke om at langt de fleste befinder sig på den amerikanske base, Guantanamo på okkuperet område, hvor de bliver isoleret, tortureret og tilbageholdt uden at komme for dommer. Vi læser ikke meget om USA's mange terroraktioner, invasions- og mordforsøg mod Cuba som USA i 50 år har forsøgt at tvinge i knæ med en massiv økonomisk blokade der skulle skabe ”nød, fortvivlelse og oprør”. Vi læser ikke om at Cuba i stedet har lykkedes at afskaffe analfabetisme, og opnå den længste levetid og laveste barnedødelighed i hele den 3. verden (43) ligesom landet har haft overskud til at udstationere læger og lærere i resten af Sydamerika. Efter jordskælvet på Haiti hørte vi om de amerikanske soldater som skulle hjælpe, men vi hørte ikke om de 550 cubanske læger som allerede inden katastrofen var på plads og i arbejde for at hjælpe det forarmede fattige land ud for USA's kyst. På det sidste hører man mere og mere om de fattige amerikaneres krig med ”politiet”, omend de oftest fremstilles som idioter. I mange slumkvarterer kan man kun med fare for sit liv gå udenfor sin dør. I

denne ”amerikanske borgerkrig” skades hvert år 80.000 mennesker af skydevåben heraf 11.000 dødeligt, for ikke at nævne de 21.000 der skyder sig selv til død årligt. 80 mio. amerikanere, altså 1/3 af befolkningen, lever med en ”arrest-” eller ”conviction order” som forhindrer dem i at leve et normalt liv. Man mister retten til ID, og dermed lægehjælp og andre fornødenheder hvis man ikke kan undgå ballade hvilket Alice Goffman beskriver i bogen ”Jagade”. Dette er ikke en kritik af amerikanerne. Jeg vil vise konsekvensen af pengesystemet.

Propaganda

Man skal heller ikke tro, at amerikanere selv kan overskue alt dette. Det er derfor de er lette at sende i krig. Som Neil Postman udtalte: ”Americans are the best entertained and the least informed people in the world.” Indsigt og overblik drukner i den massive underholdningsstrøm, som således udgør en form for ”propaganda”. Martinus kalder netop propaganda for ”farlige giftpiller i sukkerglasur”. (44) For at forstå verden som den fremstilles, må vi forstå, at utallige intelligente mennesker netop er beskæftiget med bevidst bedrageri af andre mennesker. Freuds søstersøn, Edward L. Bernays' dannede skole for denne nye videnskab med sin bog ”Propaganda” i 1928. Edward, med samtlige amerikanske præsidenter som kunder, skriver i sin bog at ”Den effektive propaganda skal være skjult”. De lyver på stribe. Den store Whistleblower Daniel Ellsberg, kunne til ex. takket være sin position tæt på præsidenten, bevidne hvorledes 5 præsidenter i træk løj.

Åbenhed er vejen

For hver gift der skabes i verden skabes også en modgift ifølge Martinus. Løgnens modgift er sandheden. Martinus: ”Over for kendsgerningen må og skal alt kapitulere. Thi kendsgerningen er sandheden. Og sandheden er vejen til livet. At tilsløre kendsgerningen vil således være det samme som at spærre væsenernes vandring imod lyset.”

(45)

Modgiften til løgne er de mange ”Whistleblowers”, der for tiden opstår og afslører løgne og rævespil overalt. Jeg citerer her fra Julian Assange' forbavsende selvbiografi: ”Jeg har altid troet, og tror stadig, at styrken hos undertrykkeren afhænger af undertrykkerens evne til at virke i hemmelighed.” Derfor grundlagde Assange Wikileaks, og derfor driver stater klapjagt på Whistleblowers (46) som da man tvang Bolivias præsidentfly til jorden i en ”skyjacking” i troen på at Edward Snowden var med. Takket være Snowden, der ofrede sin tilværelse for at afsløre, at vi alle overvåges af NSA, ved vi også, at USA, og England, næsten som rutine, vha. avanceret aflytning altid sidder med på begge sider af forhandlingsbordet ved vigtige forhandlinger. Dette er diktaturets kendetegn. (47) Dagens virkelighed overgår næsten George Orwells ”1984” idet vi nu alle bærer rundt på den lille mobiltelefon, der takket være programmer som ”Angry birds”, manipuleret

af MI5 og NSA, kan optage billeder og lyd og sende det videre helt uden vores anelse. Vi skal ikke hoppe på påstanden om, at mennesker som Bradley Manning udgør en risiko. Den som tror, at Manning er en fare bør afveje det mod den video han sendte videre med amerikanske soldater, der dræber Reuters journalister som om det var et computerspil. Videoen på www.collateralmurder.com bør dog ikke ses af sarte sjæle. Bradley lever i dag under torturlignende forhold i USA. Han bliver straffet for sin humanisme. **(48)** Rousseau udtalte engang: "Forulempning er argumenter der anvendes af folk som har fejl". Martinus forklarer som en ringe trøst "at Kristus frigivelsen i sit eget sind i første omgang fører til korsfæstelse, men efter denne korsfæstelse kommer der uundgåeligt en opstandelsens morgen."

Løgner holder kun så længe vi kan undgå sandheden. Løsningen ud af en konflikt er ofte forbavsende enkel. Sandheden. Martinus beskriver derfor sandheden som "dette vidunderlige helbredelsesmiddel, denne vidunderlige Aladdin-lampe og den heraf følgende mirakelkur."

(49) "Sandheden skal gøre jer fri" står det i Joh. 8:32 og det er jo målet. Martinus: "Mennesket er født til at blive et frit og selvstændigt væsen, navnlig på dets nuværende fremskredne udviklingstrin." **(50)** Altså næsten som den første og paragraf i FN's menneskerettighedserklæring: "Alle mennesker er født frie og med samme menneskeværd og menneskerettigheder."

Højintellektuelle kan ikke suggereres

Den der kan læse i livet selv er uafhængig af flokkens opfattelser. Det er sådanne pionerer, der løfter flokken og fjerner sten for sten på vejen. Rousseau udtalte engang, at naturen var hans kilde. Det gjorde ham til inspirator for så mange andre intellektuelle. Selv Kant udtalte at Rousseau fjernede sløret fra hans øjne. Rousseau inspirerede også Tolstoy, og via ham Gandhi og via ham Mandela og så videre. Inspirationsstrømmen peger tilbage til naturen selv. De højintellektuelle forfattere og videnskabsmænd lever kun for at åbne vores øjne ligesom Gud har åbnet deres øjne. I år 1749 oplevede Rousseau et slags kosmisk glimt. Der er vi alle på vej. I den grad vi renser ud. "Den rene af hjertet skal se Gud" (Matt. 5:8). Analyserne i Martinus værk "Livets bog" er til for at lede os til kilden, naturen selv, Gud. Målet er ikke papegøjer der repeterer hvad andre har sagt. **(51)**

11 sept. 2001

Løgnens yderste konsekvens er krig. Hitler opnåede sin diktatoriske magt ved hjælp af propaganda og "Rigsdagsbranden", der blev hans undskyldning for at afskaffe demokratiet. Når alle patriotisk skal "stå sammen" mod den "ydre fare" er den frie analyse afskaffet. "Med eller imod" er diktaturets kendetegn. **(52)** I Nazityskland havde man en "propagandaminister" og man iscenesatte tyske soldater, der simulerede angreb iført polske uniformer, ligesom svenskerne planlagde det i 1788 mod Zarens Rusland. Sådanne aktioner kaldes "False flag" som da USA's generalstabschef i 1962 fremlagde en plan for forsvarsminister McNamara med navnet "Operation Northwoods" som indbefattede fingeret angreb mod den amerikanske base på Cuba, terrorangreb i Miami og Washington og sprængning af et ubemandet amerikansk fly, der skulle se ud som et civilt passagerfly. Man ville legitimere krig mod Cuba. John F. Kennedy forkastede planen og fjernede stabschefen fra sin post. Året efter blev Kennedy myrdet.

Og her er analysen fremme ved det som ser ud som den største "False flag operation" nogensinde. Lad os tage det trin for trin. På Youtube fortæller den tidligere Natogeneral Wesley Clark, om hans samtale med andre generaler 10 dage efter 11 sept. 2001. Det bevidnes her, at amerikanerne havde planlagt intervention, ikke kun i Irak, men også i Syrien, Libanon, Libyen, Somalia, Sudan og Iran. **(53)** Målet var altså ikke Afghanistan hvor den officielle gerningsmand til terrorangrebet skulle have opholdt sig.

På nettet finder man ligeledes en længere video med tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste Stephan Egede Glahn. **(54)** Stephan var Danmarks højest uddannede soldat inden han blev chef for FET, og sidenhen præst. På videoen siger han uden omsvøb, at der må være en gruppe mennesker omkring Bush, der står bag terrorangrebet mod WTC i New York den 11 sept. 2001, for at legitimere de planlagte krige.

Det er en mærkelig påstand, men den forklarer Clarks vidneudsagn og målsætningen for "Project for the New American Century" (PNAC) som blev skabt i 1997 med formålet at opridse principper for fortsat Amerikansk verdensdominans, til glæde for USA og verden udenfor. 10 af de 25 underskrivere af PNAC, blev senere centrale i George W Bushs administration, til ex Dick Cheney, Donald Rumsfeld og Paul Wolfowitz. Disse herrer skrev altså under på et dokument, der forudsagde, hvad der faktisk sidenhen skete.

PNAC beskriver behovet for regimeskifte i Irak og en anden del "Rebuilding America's Defenses" handler om den ønskede militære opbygning. Der står man kan vente en langtrukken proces medmindre en katastrofe "lig Pearl Harbour" finder sted. (55)

Fra dokumentet går en ret linje til det mærkelige valg år 2000 hvor Al Gore fik ½ mio. flere stemmer end Bush, der åbenbart skulle vinde for enhver pris og alligevel blev præsident takket være indgriben fra sin bror Jeb. Broderen var guvernør i Florida hvor den højeste domstol, valgte at ignorere ønsket om omtælling. (56) Kort efter indtræffer så historiens største terrorhandling som Bush fra Starten af sammenligner netop med Pearl Harbour. Der erklæres krig mod terror, Irak og alle "skurkestater". Målene skitseret i PNAC kan virkeliggøres og krigsudgifterne eksploderer fuldstændigt. Vigtige dele af den amerikanske grundlov, sættes ud af kraft vha. love som "Patriot Act", ligesom USA's uafhængige anklager er blevet afskaffet kort forinden. Ingen kunne længere forhindre forløbet. (57)

Strindberg udtalte engang: "Det är inte jag som pratar illa om dom, det är deras handlingar som pratar illa om dom." Detaljerne i forløbet danner en næsten tvingende logik som vi nu skal se ud fra fakta som den tidligere tyske forskningsminister Andreas von Bülow har analyseret. Andreas var medlem af den tyske Bundestag 1969-94, og minister for forskning og teknologi under Helmut Schmidt. Han fik til opgave at føre tilsyn med efterretningstjenesternes økonomiske transaktioner og havde derfor et helt specielt indsyn bag kulisserne. Dette ledte til at Andreas en dag tog bladet fra munden og skrev en modig bog, der dokumenterede, at CIA anvendte narkotika-karteller til at finansiere hemmelige krige udenom kongressen. Kort tid efter er vi vidne til terroraktionen i New York d.11 sept. 2001. Det er da Andreas giver sig til at analysere de officielle oplysninger om denne hændelse, at han opdager, at de slet ikke stemmer. Hans analyse sammenfattes i denne modige bog: "Die CIA und der 11. September" (findes i tysk eller svensk version). Hans analyse udgør en total falsifikation af den officielle forklaring.

For nogle virker det helt fantastisk. Jeg vil derfor her opridsse vigtige dele af Andreas analyse, den officielle amerikanske rapport om d. 11 sept. er trods sine 571 sider nemlig ubrugelig til formålet. (58) Den forbigår til ex at bygning WTC 7, altså en 47 etagers bygning som stod på lang afstand af de to tårne, der blev ramt af flyene, pludseligt faldt sammen flere timer efter de andre to tårne. Film dokumenterer, at WTC7 falder på 6,5 sek. mens en blykugle i vakuum falder fra denne højde på 6 sek. (59) Man undgår helt afgørende kendsgerninger. Det er løgnens sikre kendetegn. Det man ikke kan svare på ignorerer man, det er jo svært at forklare at en bygning

på 47 etager falder sammen uden anledning.

WTC7 ignoreres i mange officielle film og bøger om hændelserne.

»Man ønskede slet ingen officiel rapport. Den blev til pga voldsomt pres fra pårørende til afdøde og kom først i gang 441 dage efter ulykken da alt bevismaterialet var fjernet, trods protester fra brandvæsen og ingeniører, der bevidnede det mærkelige forløb. (60)

»Sagen er, at brand aldrig før eller siden har været årsag til en skyskrabers kollaps, således som man altså påstår, at det her sker 3 gange på samme dag. Et netværk af 2000 arkitekter og ingeniører har også analyseret, og totalt falsificeret denne påstand, hvilket fremgår af en længere dokumentationsfilm. (61)

-

»Brandmænd nåede under redningsaktionen i WTC helt op til nordtårnets 78 etage lige under branden. Med den officielle påstand, påstår man dermed at de skulle have opholdt sig i 900-1000 graders varme, idet stålet smelter ved 1300 grader. Det er en ret mærkelig påstand, at flybenzin er årsagen idet den opnår max 375 grader. Der kræves mindst 800 grader før stål mister sin stabilitet, og her smeltede stålet i World Trade Center 1 og 2 og samlede sig i strømme de 78 min. samtaler med brandmændene er hemmelige. (62)

»Tårnene faldt som via synkroniserede sprængladninger. De falder efter at ilten er opbrugt og overgået i røg, hvilket indebærer at varmen allerede var på vej ned. (Note 70) Alt beton og glas blev til aske, men man finder alligevel den ene påståede flykaprer, Mohammed Attas, på gaden. På det afspærrede område rundt om WTC erklæres "fotoforbud" og billeder folk har taget ødelægges på nær dem, der blev sendt ud live.

»Sydtårnet træffes efter nordtårnet og mere i kanten af facaden men falder sammen først.

»Man påstår, at flyet ved Pennsylvania blev sprængt ved nedfaldet, men hvorledes kunne vragelede så spredes over 13 km væk? En motordel på et ton fandt man 1,8 km væk.

»Man påstår, at plastknive, "boxcutters" skulle have skræmt samtlige militært uddannede piloter og krigsveteraner, til at flyve i døden med sine 4 jumbojetter og passagere. (63)

»Man påstår, at hele Boeing 757 ramte Pentagon selvom hullet på kun 5 m i diameter hverken levner plads til vinger eller motor. Man konfiskerer alle 86 videooptagelser fra nærområdet på nær et par utydelige klip. De påståede rester af flyet er borte.

»FBI's John O'Neil siges at være bedst indsat i problemet Bin Laden. Dagen inden 11 sept. Tiltrådte han sit nye job, med tredobbelt løn, som sikkerhedschef på WTC. Han dør i terrorangrebet og samme dag udpeges Osama Bin Laden, som Reagan tidligere havde kaldt frihedskæmper (64) som skurken bag det hele. Man skulle tro, at Bin Laden havde udnyttet denne fantastiske aktion som pr for sin hellige krig. Men i stedet gik han få dage efter på tv

og sagde, at han ikke vidste noget om dette og tilføjede, at han som troende muslim ikke måtte lyve. Interviewet bragtes på Al-Jazeera d.16 sept, og 27 sept. (65)

»Op til 11sept. blev 4744 United Airlines aktier solgt mod normalt 400, og 4515 American Airlines aktier mod normalt 748. Nogen kendte altså til det forestående. Cui Bono.

»På lister over passagerer som CNN lagde ud på internettet den 11sept fandtes ingen arabiske navne, Andreas lister dem i sin bog. Foto viser ingen med arabisk udseende. (66)

»11sept. 2001 arrangeredes en større øvelse i det amerikanske luftrum, hvilket indebar, at personale der ellers havde kunnet indgribe var sendt hjem. USA's luftforsvar, Norad, havde klare direktiver for sådanne situationer, men hindrede ikke de to fly på vej mod WTC. Nogle jagere blev sendt op og havde let kunnet forhindre angrebene i god tid.

»Ejeren af WTC, Larry Silverstein, havde stor indflydelse i Washington og ansvaret for republikanernes valgfinanser. Han overtog hele WTC komplekset nogle uger inden 11sept. hvorefter han forsikrede det for 3,2 mia. dollar – for første gang mod terrorisme.

»Da det skete så tidligt, kl. 8-9, var der 3000 mennesker i WTC mod normalt 45000. Banken Morgan Stanley havde personale 50 steder i WTC som alle overlevede.

»En afdeling under USA's forsvarsministerium, DARPA, begyndte allerede fra 70'erne at indøve autopiloter, der på distance kunne styre et fly ligesom vi kender det fra dagens dronere. De store amerikanske passagermaskiner blev udrustet med dette system så de kunne fjernstyres via hemmelige bagdøre i de centrale computere. Systemet var indbygget i 600 fly frem til 2004, men blev afmonteret i europæiske udgaver. Når systemet kobledes ind blokeredes alle samtaler til den sorte boks og kommunikation med jorden afbrydes – hvilket netop skete d. 11sept. Andreas von Bülow's teori er derfor, at flyene blev fjernstyrede. Det kan også forklare, at bygning 7 blev jævnet. Herfra kunne nogle få mennesker, med frit udsyn til de to tårne, nemlig styre hele aktionen. Man havde på 23' etage i WTC 7 indrettet en kommandocentral i 1998. Her kunne ruderne klare vindstyrker op til 320 km/t, og man var uafhængig af strøm og vand udefra. Derudover havde CIA i WTC7 sit kontor for kamp mod terrorisme og spionage mod andre landes FN delegationer, ligesom New Yorks børskontrol havde sine kontorer her. Mio. med dokumenter om kriminalitet og insiderhandel forsvandt belejligt med bygning 7.

Terror fra himmelen

»Krigen mod terror" dækker tydeligvis over en geopolitisk kamp om indflydelse og råstoffer, en hævnagt mod besværlige statsledere og et inficeret samarbejde mellem pengemagt og våbenfabrikanter. Krigen anvendes til at afskaffe dyrt vundne demokratiske principper, der er i

vejen for "pengedyrets" fuldstændige magt. Fra d. 11 sept. blev det legalt at kidnappe mennesker og fængsle dem på ubestemt tid uden ret eller dom eller torture dem i hemmelige fængsler. Fra dataskærme sidder civilt personale og henretter mennesker på åben gade på den anden side af kloden uden rettergang og uden sikker viden om hvem det egentligt er man henretter som de 15 mennesker ved et bryllupsselskab i Yemen. "Dronere" kan dukke op af ingenting og har frem til 2013 kostet over 4700 mennesker livet. Ja, "terrorens konge" er virkeligt kommet ned fra himlen. (67)

Kun ved at skræmme livet af folk, kan man stadig få lov at uddanne unge i krigens og hadets kunst. Ville det ikke være bedre at uddanne dem i næstekærlighed og selvforsvar mod den farlige propaganda?

Kan FN forhindre krig?

Martinus sammenligner FN med en våbenløs dommer overfor en forbryder bevæbnet til tænderne. FN er magtesløs. (68) Hvordan skal FN forhindre de kommende krige med et samlet årsbudget mindre end New York Citys og kun 2,3% af verdens militæruddgifter? (69) En "Kommision for globalt styre" blev i øvrigt planlagt af Oluf Palme og har siden 1992 arbejdet for tanken at penge og magt må overføres til FN. Sir. Shridath Ramphat der var ordførende med Ingvar Carlson udtalte: "tiden er inde for at initiere åtgärder for globalt styre.", "FN skal gives mandat at inddrive globale skatter for globale formål." Vist gik det ilde for både Hammarskjöld og Palme, men deres visioner vil gå i opfyldelse.

Verdenskommunismen

Allerede i 1932 beskriver Martinus i kap. 4 i LB 1 hovedprincipperne for den kommende verdenskommunisme, der vil blive afslutningen på pengesystemet, idet et arbejdstidskort erstatter penge og umuliggør profit på andres arbejde. Computere kan allerede i dag udregne den tid det tager at producere en bestemt vare og dermed hvor meget vi behøver arbejde for at nyde de goder vi hver især vælger at leve med. Naturressourcer er gratis og behøver blot fordeles vha. maskiner der overtager det ubehagelige arbejde. Uddannelse, barndom, sygdom og alderdom vil blive betalt via en fælles pulje. Vores korte ugentlige arbejdstid bliver måske 2 t pr uge indenfor de områder, der er vores hjerte nærmest. Verdensstatens

vigtigste opgave bliver ikke at sende ungdommen i krig, men at opdage og stimulere de områder hvor hvert enkelt menneske har sine specielle talenter og interesser.

Vi skal selv skabe dette globale fredsrige, og det er derfor vi først høster de mange erfaringer. Det er dem, som gør at vi sidenhen kan blive enige. ”Rige” og ”fattige”, er oplevelsestilstande vi skiftes om fra liv til liv. Man skal ikke kritisere nogen for det de behøver opleve. Det er kun godt, at kapitalmagten er i gang med at gøre det grove forarbejde inden det en dag virkeligt vil gå som Marx beskrev det i ”Das Kapital”, altså at verdensborgerne overtager produktionsmidlerne. Det er en forfærdelig tanke, at vi også skal opleve verdenskrige, men vi må erkende, at alle ikke er blevet pacifister endnu. Martinus: ”Det kommer ikke til at foregå her, det kommer til at foregå i en anden del af verden, i de mere sydlige lande, nede ved Arabien og dernede. Men en krig vil selvfølgelig sætte sit mærke alle vegne.” Ifølge Martinus bliver det allerede i dette århundrede forbudt at føre krig. Mægling bliver tvungen (Udtalt 1977). Måske vil det ske via den internationale krigsdomstol ICC, som er forberedt for dette. (70) USA der fører an i ”krigen mod terror” var det første land i verden, som blev dømt for statsterrorisme mod et andet land, Nicaragua. Det skete ved FN’s International Court of Justice 1986. Martinus: ”Der kommer ikke en verdensregering lige med det samme, men der kommer en verdensøvrighed.”

Kristendommen

Alt tager tid. Udviklingen foregår via evolution, ikke via revolution. En dag bliver krigeren træt af sit håndværk ligesom forretningsmanden, der lever for at tjene på sin næste, en dag vil gå over til at tjene sin næste med sine talenter og rigdom. (71) Verdens problemet er alle former for ”parasitisme”. ”Frihed” bygges ikke på andre menneskers slaveri. Vores fantastiske verden med dens skoler, museer, hospitaler, videnskabscentre og koncertsale er skabt gennem menneskers selvopofrelse. Nu er det ”massernes” tur at kultivere sig. De kosmiske analyser har evnen til at forvandle det forvildede Gudløse menneskes skaberkraft om til glæde og velsignelse for helheden og dermed det selv. Tænk hvad der venter os når millioner af hænder og hjerner frigøres fra krigstjenesten. Vejen ud af det skøre pengesystem, er enkel. Ifølge kristendommen skal den der har 2 kjortler give det ene til den som ikke har. Den kosmiske kommunisme løser problemet ”fattige og rige”. Martinus: ”I århundreder gik man ind og ud af pragtfuldt udstyrede ”gudshuse”, kirker og katedraler uden at vide, at man her befandt sig i ”kommunistiske” templer”. (LB st. 1350) Det rigtige fællesskabet er baseret på næstekærlighed. ”Det ny testamente” er derfor ”kommunismens” dybeste og inderste kilde.” (LB st. st.1333). En tilstand der ikke kan skabes politisk. Uden kendskab til reinkarnationen vil man jo helst have alting

på plads med det samme, og det kan kun ske via ydre ensretning og diktatur. Men vejen er først og fremmest en indre vej. Martinus: ”Der står skrevet, at menneskene skal gøre sig jorden underdanig, men så længe det er slave af sine egne begær, kan dette ikke lade sig gøre.” (72) Vejen til freden er sejren over selviskheden. ”Den største sejrherre bliver altid det menneske som kan gøre sig fri af sin proletarbevidstheds egoistiske begær.” (73) De kosmiske analyser og bønnens højpsykiske magi leder til denne sejr, aktiverer hidtil uanvendte hjernecentre og åbner os for gudsbevidstheden. (74)

Noter

1. Livets Bog (LB) st. 1267
2. Martinus i foredraget ”Himmerriges rige”
3. 1 Mos 1:26
4. LB st. 2204
5. Citat Rousseau: ”Contrait social” (1762)
6. Martinus: juleevangeliet
7. Svenska Dagbladet (Svd) d. 7/5 – 2016
8. Svd d. 22/4 2016
9. Et andet ex: Telia Sonera solgte fornylig sin del af den nepalesiske operatøren Ncell for 8 mia. kr til firmaet Axiata. Men kunne via ”internationale regler” helt slippe for at betale 2 mia. kr i skat til Nepal, der i øjeblikket er forarmet efter et voldsomt jordskælv.
10. WFTO samler virksomheder der handler Fairtrade. Køb Fairtrade produkter!
11. Et ex: Da en tyfon år 2000 hærgede Mocambique strømmede det ind med hjælp på hele 72 mio euro. Men medierne berettede ikke om de 67 mio. euro landet hvert år betaler på sin udlandsgæld.
12. The Guardian og Information Clearing House.
13. En amerikaner anvender i snit 575 liter vand pr dag, i Gøteborg 160 liter og i Mocambique 5 liter. Kilde: ”Kretsløpp” 1/2016
14. Trods megen god vilje, er den såkaldte ulandshjælp også underlagt profitmotivet. Samme år Sverige til ex hjælper Tanzania i form af 2 mio. til at bygge mejerier giver man 6 mio. til egne mejeriprodukter, for at de kan sælge bedre i Tanzania.
15. Frie Tidningar 20/1 2015.
16. En undersøgelse refereret i SR d.18/1-2016 viste markant forskel mellem de oprindelige arter Hindbær og Grønkål og nutidens populære arter. Færre arter betyder også færre muligheder ved epidemier som den kartoffelpest, der engang hærgede Irland.
17. Apples IOS-opdateringer, til ex iOS 9.3.1 gør alle foruden den allernyeste model sløve.
18. Det Gamle Testamente Jesaja 5:8
19. Panamadokumenterne indeholder fx en liste med mindst 500 sven-skere der har unddraget sig skat. Totalt omtales 214488 virksomheder og fonder, skabte i 21 skatteparadis for at personer i 200 lande skulle slippe for skat. Ifølge Nicholas Shaxon ,forfatter til ”Treasure Islands”, er dette bare toppen af et isbjerg. Hvordan skal skattemyndighederne hindre dette uden globale regler. Nationalstaten er afmægtig i kampen med de multinationale firmaer som opererer frit over grænserne.
20. Theodor Roosevelt vandt i højesteret over J.P.Morgan, og hans jernbanemonopol.
21. Henry Paulson ejede personligt 1% af alle Goldman Sachs aktier. Dem måtte han ikke beholder som finansminister, men han kunne i stedet sælge dem helt uden beskatning. Juli 2006 sælger finansminister Henry således Goldman Sachs aktier for 491 mio. dollar skattefrit. Han sparer mindst 200 mio dollar i forhold til om han var blevet i banken til krisen kort efter (oktober 2007). Henry Paulson blev hovedpersonen i at give bankerne, hans tidligere arbejdsgiver, astronomiske støttebeløb. Medierne kaldte ham en helt.
22. Nyliberalisterne lykkedes med påstanden, at skattelettelser til de superrige skulle dryppe ned på samfundet som helhed. Økonomen

Thomas Piketty dokumenterer i sin bog "Kapitalen i det 20 århundrede" denne katastrofale fejltagelse. Den store vækst i 60'erne og 70'erne skete takket være den voksende middelklassens arbejde og forbrug. De superrige investerer i finansielle papirer, der gør dem rigere og rigere frem til i dag hvor 62 superrige mennesker ejer mere end halvdelen af verdens befolkning dvs 3,5 mia. mennesker tilsammen ifølge rapporter fra Oxfam 2015. Et år tidligere var cifrene 86 mennesker (Oxfam og Paris school of economics Januar 2014). Læs mere i Chrystia Freeland's bog: "Plutocrats – The rise of the new global superrich and the fall of everyone else". "Lavprisvarehuset" Walmarts chef tjener 1133 gange mere end en gennemsnitlig amerikansk arbejder tjener (Svd. 7/5 2016). Thomas Piketty's løsning er global skat på kapital og forhøjet arvskat, i bedste fald via en verdensregering. Se også www.voluntarist.dk/er-centralbanker-et-pyramidespil.html OECD. Det er de rige vestlige lande, der modsætter sig at FN skal få en større rolle indenfor det globale skattesamarbejde. OECD's regler er partiske for vest. Det store firmaer betaler skat i det land hvor de har sit hovedkontor, altså i vestens metropoler, og ikke i udviklingslandet hvor mange har sin produktion. Ulandene holdes udenfor OECD's møder. De regler og love fagbevægelsens kamp har skabt i vores del af verden gælder ikke i den anden del af verden. Man har blot flyttet det miljøfarlige og lavtlønnede arbejde geografisk. Man gør alt for at forhindre globalisering af sociale, økologiske og menneskelige rettigheder.

23. Da det græske folk fik tommelskruerne på valgte de en trodsig regering, Syriza, hvilket ledte bankerne til at straffe med endnu hårdere lånevilkår. "Demokrati" gælder kun i den grad man underlægger sig pengemagtens vilkår. Da portugiserne fornylig valgte en kritisk regering forsøgte præsidenten direkte at forhindre dens formelle indsættelse med henvisning til de internationale kreditørers reaktioner. I Spanien er ytringsfriheden voldsomt begrænset fordi folket protesterede for kraftigt mod de massive nedskæringer.

24. Dette kaldes "fraktional banking" og indebærer at en bank med grundkapital på til ex 1 mia. kan udstede lånebeviser for 10 mia. og således sende penge i omløb der ikke eksisterer real værdi for. Den moderne lånebaserede økonomi kan derfor sammenlignes med en slags pyramidespil, der fortsætter så længe man kan skabe stadigt stigende lån for at betale renterne på de gamle. Tidligere skulle de udlånte penge modsvares af en vis real værdi, centralbankens guldreserve, men i dag skabes penge ud af det tomme intet.

25. Den Europæiske Centralbankchef, Mario Draghi der for tiden forsøger redde banker og finansmarkeder var, også han, tidligere chef på Goldman Sachs som fik Grækenland på fald vha. de smarte Derivat lån. Det er ECB som i perioden marts 2016-2017 hver måned foretager støtteopkøb på ikke mindre end 60 mia euro, helt uden at det ser ud som om det påvirker inflationen. I det håbløse forsøg at få flere penge i omløb opretholdes minusrente.

26. Det modsatte er tilfældet med den europæiske unionstraktat som konstrueres oppefra og derfor ikke har let ved at repræsentere de folk og kulturer den skal omfatte.

27. Martinus: "Den gamle og den ny verdenskultur" i Kosmos nr. 6 2008

Denne generelle nedtur er kun tilsyneladende idet den udtrykker, at vi er på vej ind i "massernes tidsalder". Hvor kultur og dannelse før var forbeholdt en mindre elite, er det nu massernes tid. "Eliten må bøje sig ned for at hive masserne med op".

28. Palme boede med familien i et rækkehus i Vällingby som andre almindelige arbejdere. Hans navn stod i mange år i telefonbogen og folk ringede gerne med kommentarer til politikken. Efter Palmes død kom Vällingby på forsiderne af en helt anden årsag. Privatiseringen åbnede for nye forhold. Firmaet Carema Care overtog byens alderdomshjem som i pressen nu blev kendt for, at man her lyste de ældre inde om natten. Man ville spare på personalet. Firmaets to chefer tog samtidigt (2012) 900 mio. kr ud til sig selv. De mange bemandingsbureauer hvor mellemhænder tjener penge på andres arbejdskraft var frem til 1990'erne forbudte i Sverige. De indebærer usikre ansættelser.

29. Ikke uden grund var Norden imod offensive militære operationer.

Natoøvelsen 1983 "Able Archer" virkede så realistisk på russerne, at de aktiverede atomarsenalet.

30. I et interview i "Dagens Industri" d. 21 aug. 2015 med den øverste svenske hærchef, Sverker Göranson, der gik på pension, fremgik at Sveriges territorium oftest har været krænket fra vest.

31. At Sverige efter mordet Olof Palme på lagde Sverige sig i praksis ind under USA/Nato samarbejdet, ses til ex af at man allerede den 9 sept. 1986 lagde aflytningsbøjer ud i Østersøen på vegne af Nato. Officielt påstås, at det skete i 1985 inden Palmes død, men en tidligere pilot Anders Jallai har undersøgt skibenes logbøger og konstaterede at det skete efter. Den daværende amerikanske vice-udenrigsminister Richard Burt udtalte i et interview med journalisten Lars Borgnäs: "Sverige uden Palme blev et mere normalt land. Regeringerne i Sverige efter Palme forsøgte ikke længere at opnå grundlæggende forandringer i verden." Vi forstår let denne kommentar i lyset af billederne af Palme i spidsen for en demonstration mod USA's "julebombninger" i Hanoi under Vietnamkrigen, eller nyheden om Palme, der som første vestlige politiker besøgte Cuba efter revolutionen. Efter Palme var det kun hans førstedame, Sveriges udenrigsminister Anna Lindh, der åbent turde kritisere krigen mod Irak indtil hun blev myrdet af en ensom galning d. 11 sept. 2003. Anna Lindhs ord ved Palmes begravelse: "Tala den som ännu har läppar".

32. Der er mange mærkeligheder omkring Palmemordet. Papirerne om mordet fylder 300 meter i arkivet, men "Granskningskommisionen" har helt undladt at gå ind på mordmotiver i forbindelse med Palmes forestående Moskvarejse, ligesom man på 30 år ikke engang afhører de mange vidner der påstår sig at have set folk med walkie talkies i området for mordpladsen. I nogle lande udenfor Norden er vold en foretrukket metode og i USA er over 1 mio. mennesker blevet dræbt af skydevåben efter John Lennons død.

33. Militærets drab på 5 demonstranter i Ådalen ledte til ramaskrig og lov mod at anvende militæret mod folket selv. En lov som i øvrigt afskaffedes år 2006.

34. Som på verdens største bilfabrik hvor Henry Ford ansatte brutale vagter der med vold slog ned på alle, der ville organisere sig.

35. I Bogen: "Krigets första offer är sanningen" af Phillip Knightley, forfatter og journalist ved Sunday Times beretter han om sine samtaler med krigskorrespondenterne fra 2 vk. De var alle flove over at havde skrevet det som censuren bestemte, men ellers var de blevet frosset ude. Den "historie" vi lærer i skolen bygger på sådanne "kilder".

36. Det er ligeledes dokumenteret at USA, der beherskede det japanske lufttrum, kastede atombomberne over Hiroshima og Nagasaki for at afprøve bomberne på mennesker.

37. Ford, der havde et billede af Hitler over sit skrivebord, fik leveret delene fra USA til datterfabrikken i Köln. Man hjalp gerne Hitler mod "den røde fare". Ford og General Motors, GM, stod for 70% af bilproduktionen i Tyskland og da Hitler med deres hjælp kom til magten, kvitterede han med at afskaffe al skat på nye personbiler i Tyskland. Så sent som 1940 investerede GM 100 mio. dollar i sin Obel fabrik i Tyskland og overfører vigtige patenter som fx syntetisk gummi og syntetisk benzin, der var helt nødvendige for de tyske tanks. Tyskerne afbetalte enorme beløb til ejerne i USA under hele krigen via BIZ i Basel.

38. Sverige er med på vognen og sælger våben til Saudiarabien, der af obskure religiøse årsager bomber Yemen med klusterbomber som netop skader civile specielt voldsomt. Krigsforbrydelser med tusinder af ofre altså. Vesten påstår sig ville bekæmpe fundamentalisme, men vil samtidigt stå sig vel med Saudiarabien, landet hvor man hugger halsen af voldtagne kvinder med anklager om "heksekunst", landet hvor bloggaren Ralf Badawi nylig dømdes til 1000 dødelige piskeslag og landet bag den fundamentalistiske, Wahabisme der banede vej for Al-Qaeda, ISIS, Boko Haram og Taliban. Det var også Sverige, der forsynede det nye Sydafrika med ubåde og jetjagere mens landet stod midt i verdens største aids-katastrofe, med millioner af ofre. "The South-african armsdeal" blev til via bestikkelse i et land, der præcist da skulle gøre op med Apartheid tidens uret og løgne.

39. Vurdering af Jürgen Todenhöfer i hans bog: "My journey into the

heart of terror”

40. 6256 amerikanske hjemsendte Irak-veteraner har begået selvmord frem til 2007 ifølge TT d.15/11-2007 mens 3900 US-soldater døde i den egentlige krig.

41. LB st. 2220

42. En rapport fra Ladakh, en indisk region i Himalaya, beskriver at budhister og muslimer, levede fredeligt i 600 år indtil den indiske regering udkonkurrerede den lokale økonomi med billige produkter og derved fjernede fundamentet for kulturen og de nære bånd mellem mennesker. De unge forkastede sin egen kulturelle identitet og ville hellere identificere sig med Rambo og James Bond. Snart var mange parate til at dø i religionens navn. Det er samme forcerede udvikling overalt. Nogle går fra nomadelivet direkte til informationsfund. Kæden hopper af og for en tid bliver man ihærdig modstander af udviklingen. Er sådanne mennesker en trussel for vores civilisation eller er de mest en trussel for sig selv? Lad os se lidt statistik. År 2004-2013 døde totalt 300 amerikanere af terror, mens 300.000 døde i almindelige skudepisoder i USA. Mennesker holdes skrækslagne med løbesedler om terror og uvidne om deres egen terror. Det er ikke så mange som kender til tidens lakkede dokumenter, fx om ”Indsatsstyrke 373” der har 2000 personer på en dødsliste, herunder en guvernør i Afghanistan. I skræk og rædsel vægrer USA at tage imod flygtninge som jo er på flugt fra terror. Man har frem til 2016 taget imod 2920 mennesker fra Syrien ud af 4,2 mio på flugt. Lad os nu se på den reelle terrorfaren år 2006 vha Europols terrorist-rapport. Her dokumenteres 257 arresterede terrormistænkte muslimer ud af totalt 550 mistænkte, kun en eneste terrordåd dokumenteres af muslimsk oprindelse ud af totalt 498 terrordåd. 424 skyldtes til ex separatister i Baskien, Corsica mm. Jeg har selv en muslimsk ven, som fik sin familie traumatiseret efter en sådan anholdelse kl. 4 om morgenen. I Sverige er nogle mennesker blevet så bange for flygtninge at de brænder asylboende af. Der var 50 angreb på svenske asylboende 2015.

Gandhi udtalte engang: ”The enemy is fear. We think it is hate, but it is fear”.

Martinus serverer modgiften: ”Den der elsker alle, har intet at frygte. Man frygter ikke den man elsker.” Citeret fra ”Frygten og åndsvidskaben”

43. Oluf Palme var første vestlige statsleder Cuba ligesom han støttede Salvador Allendes regering i Chile frem til kuppet den 11 sept. 1973 hvor pengemagten indsatte diktator Pinochet. Den amerikanske udenrigsminister forklarede: ”Vi kan ikke lade et folk vælge en kommunistisk regering frem.” Pinochet fik Milton Friedman, nyliberalismens ankermand som rådgiver. Enhver præsident, der vil uddele jord til fattige bønder kaldes kommunist og forfølges via hemmelige ”krige” som til ex finansieres af narkotikasmugling. Læs Alfred McCoy: ”The politics of heroin” og Andreas Von Bülow: ”Im Namen des Staates”.

44. Martinus: ”Propagandaen er i form af blade, aviser og bøger en overordentlig stor udstrækning giftpillér indkapslet i en glasur af sukker.” Fra ”Universets farligste gift”.

45. Martinus citeret fra ”Omkring min skabelse af Livets Bog”.

46. Julian Assange lever i skrivende stund indeslæret på Ecuadors ambassade.

47. Præsident Nixon lovede dommeren jobbet som chef for FBI om han fik Daniel Ellsberg dømt. De mange afsløringer var med til at sætte stop for bevillinger til krigen i Vietnam som sluttede 9 mdr. senere. Det kom fx frem at 507 uskyldige civile, kvinder med småbørn i hænderne, blev henrettet af almindelige værnepligtige i Maylai.

48. Martinus: ”Pilatus, Kristus og Barrabas”

49. Martinus: ”Sandheden eller ærlighed” Kosmos 2009/4

50. Martinus: Den gamle og den nye verdenskultur fra Kosmos 2008/6

51. Martinus: ”Naturen kan fortælle dem alt, blot de forstår at læse den, og de vil forstå, at alt det naturen fortæller menneskene, er det de kan bygge deres kultur op på.” Martinus: ”Jubilæumsforedrag den femte juli 1942” Kosmos 2013/1.

52. Hitler finansieredes med penge fra Obel, Ford, IBM, IG Farben mfl. Henry Ford betalte Hitlers valgkampagne så han som den eneste kandidat kunne flyve rundt til vælgerne i hele landet. Rigsdagsbranden:

http://www.youtube.com/watch?v=kfQiy0_6BIO

53. Filmen på youtube ”General Wesley Clark explains Libyan invasion, Syria, Somalia planned years in advance” <https://www.youtube.com/watch?v=fSNyPS0fXpU>

54. <https://www.youtube.com/watch?v=4DeAdDFfJb0>

55. Citat fra PNAC: ”some catastrophic and catalyzing event – like a new Pearl Harbor.”

https://en.wikipedia.org/wiki/Project_for_the_New_American_Century

56. Et højest besynderligt valg. Nogle mennesker påstod til ex, at når de klikkede på Al Gore på stemmemaskinen fik de svaret Bush, ligesom de ikke fik nogen kvittering fra maskinen helt imod internationale regler om at kunne efterkontrollere et valg. Ingen af valgene 2000, 2004 eller 2008 havde været gyldigt med vores regler.

57. Richard A. Clarke ”Fjender overalt”. Clarke var USA’s øverste samordner for sikkerhed og beskyttelse af infrastruktur og antiterrorisme helt frem til 2003. Han gik af i protest. I denne bog kan man i øvrigt læse den hårrejsende historie om John O’Neils skæbne.

FBI som helhed får også ny chef få dage før 11 sept.

58. Det bevilliges 600000 dollar til hele undersøgelsen sammenlignet med de 40 mio. dollar som anvendtes til analyse af Bill Clintons seksuelle samvær med Monica Lewinsky. Man undersøgte nøje hver del af Monicas tøj, mens man efter 11 sept. destruerede alt. Den officielle kommission blev i øvrigt ledet af en ven til Bush-administrationen

59. <http://rememberbuilding7.org/>

60. Indenfor 2 uger kørt stålet til omsmeltnings og sælges billigt til Kina og Indonesien. Murbrokker smides i havet. 8 måneder efter angrebet, er der ikke noget tilbage bortset fra vigtige vidner som ignoreres ligesom også de pårørendes vigtige spørgsmål. <http://www.911truth.org/petitions/> Citat herfra: ”More than ten years since the attacks that took my son’s life, we have not received an impartial, evidence-based accounting of the events of that day, even though they have been used to justify a war we are told will not end in our lifetimes.”

61. En en analytisk dokumentarfilm samler trådende på www.ae911truth.org

62. Brandmændenes 11 sept organisation: ”In short, the official explanation of the events of that day are not only insufficient, they are fantastic and cannot bear rational examination.” <http://web.archive.org/web/20110911032318/http://firefightersfor911truth.org/>

63. <http://pilotsfor911truth.org/> Disse ”Box cutters” blev muligvis den officielle påstand fordi de ikke er kendte våben og derfor kan flyveselskaberne ikke bagefter sagsøges til ruin for at have misset dem ved check-in.

64. Bin Laden og hans 10000 soldater blev uddannet af Pakistans sikkerhedstjeneste (ISI) i samarbejde med CIA, ligesom tyskerne i 1 vk. Forsøgte at uddanne muslimer i krig i Berlins ”Halvmånelej”. USA’s måde at støtte muslimsk fundamentalisme indtil det bliver for pinligt, tyder på at fundamentalister anvendes til at knuse ”fjenden”, socialismen.

65. En video i elendig kvalitet på internet påstås indeholde Bin Ladens tilståelse med pralende ord om sin død. Det er let at fuske med en så dårlig filmsekvens. Da man fandt Bin Laden blev han myrdet uden retssag og kastet i havet. Højest besynderligt.

66. 7 af de påståede 19 døde attentatmænd skulle senere have meldt sig til myndigheder.

67. Nostradamus skriver i Century 10 Quatrain 72:

”In the Year 1999 and the seven (sept) months

The Great King of Terror will come from the sky

He will bring back Ghengis Khan

Before and after War rules happily”

”Terrorkrigen” eskalerede fra sept. 1999 da to højhuse i Moskva sprængtes. En tidligere russisk agent, Aleksandr Litvinenko, anklagede sidenhen Rusland for selv at stå bag disse sprængninger som undskyldning for den følgende krig mod Tjetjenien hvorefter Aleksandr blev myrdet med radioaktiv gift i London 2006.

68. Albert Einstein formulerer problemet i et radiointerview i USA

juni 1940: "En verdensomspændende organisation kan ikke sikre freden effektivt, med mindre den har kontrol over alle sine medlemmers samlede militærmagt." I "Menneskehedens skæbne" beskriver Martinus, at ligesom de udviklede stater vil forbyde sine indbyggere at bære våben, således vil udviklingen også føre frem til at kun "verdenspolitiet", må bære våben.

Det er muligt at det vil ske ved at en militærmagt bliver de andre overlegne.

69. Hammarskjöld døde i øvrigt i forsøget på at skabe fred i Kongo. Den 15 sept., altså 3 dage inden Dag Hammarskjölds mystiske død i Kongo, skriver den britiske premierminister Harold Macmillan i sin dagbog: "Hvis vi ikke reagerer hurtigt og resolut kommer vi i løbet af en uge at have mistet alt som vi, med store udgifter, har opnået på et år." og fortsætter: "Kongo bliver overgivet til Rusland på et sølvfad. Union Minières værdier vil blive nationaliseret og kontrolleret af russiske kommunister og en meget farlig situation vil blive skabt i Afrika – samtidigt som vest og specielt den europæiske civilisation vil blive ramt af et kraftigt finansielt og moralsk tilbageslag." Da England og USA direkte modarbejdede FN's forsøg på at neutralisere de lejesoldater som opererede i Kongo udtalte Dag Hammarskjöld: "Det är bättre för FN att förlora stödet från USA efter att ha varit troget lagar och principer än att överleva som en agent vars aktiviteter styrs av politiska syften som aldrig uttalats eller slagits fast av FN's tunga beslutsorgan." Det er højst interessant. Denne konflikt leder til Ham-

marskjölds død. FN der repræsenterede verdenssamfundet forsøgte stå op imod supermagterne der var i alliance med pengemagten. FN tabte første slag, men må vinde denne kamp før der kan blive fred på jorden. Hvorfor giver de nordiske lande i dag hellere ressourcer til Nato-operationer end til det fredsbevarende FN? Dette har forfærdelige konsekvenser. Konflikten i Kongo er den verdenskonflikt som har involveret flest nationer og kostet flest dødsopfre af alle siden 2 vk. Vi taler om mindst 3-5 mio døde, uden at man læser videre om det i avisen. Flere FN rapporter slår fast at konflikten handler om kontrol over mineraler. 80% af verdens forekomster af metallet findes i Kongo. Tantal som behøves i mobiltelefoner. Til ex Samsung finansierer således krigshelvedet i Kongo.

70. "Købmandsbutikkerne bliver til store supermarkeder"... "er det ikke fordi det en skønne dag skal være nemt at slutte det hele sammen?" Alle disse citater er fra "En ny verdensepokes fødsel" Martinus 87 års takketale. Kosmos 2009/7

71. Engang gav Andrew Carnegie tilsvarende 80 mia nutidsdollar væk til almenyttige formål. Hans artikel "The Gospel of Wealth" inspirerede til efterfølgelse.

72. Martinus: "Frihed, frigjorthed, fred" kosmos 3/93

73. Fra Proletarbevidsthed og kongebevidsthed kosmos 2004/2

74. Fra samme artikel: "Menneskene skulle blot vide hvilken magisk kraft bønner er."

Hvad skriver Martinus selv om teksters indhold?

Af Søren Ingemann Larsen

Som bekendt er baggrunden for, at det såkaldte firkløver har gjort Martinus' værk tilgængeligt i form af genudgivelser af førsteudgaverne fra Martinus' tid, at Martinus Institut selv kun publicerer værket i ændret og bearbejdet form.

Rådet for Martinus Institut hævder til deres forsvar, at deres ændrede og bearbejdede udgaver ganske vist er ændret i *formen*, men ikke i *indholdet*, og at disse nye udgaver derfor opfylder kravet om at *bevare værket uændret som det forelå* ved Martinus' bortgang, således som Martinus jo har forlangt det.

Spørgsmålet er, om det giver nogen mening at skelne på denne måde mellem *form* og *indhold*, for hvordan kan vi afgøre, om disse ændringer i *formen* ændrer i *indholdet*? - Findes der et brugbart kriterium?

Den mangeårige Kosmosredaktør Søren Hahn og andre har på facebook gang på gang hævdet, at man som kriterium blot kunne sætte de uændrede versioner af værket overfor de ændrede/moderniserede, og bede eventuelle kritikerne fortælle, hvad der står i den ene version, som ikke står i den anden. Og hvis ingen kan fortælle eksakt, hvad der står i den ene som ikke står i den anden, tillader Søren Hahn sig at konkludere, at teksten er uændret og dermed at betragte som *bevaret uændret som den forelå*.

At dette kriterium ikke er rimeligt og ikke er brugbart i praksis, kan man forvisse sig om ved at stille Martinus' danske originaltekst overfor en oversættelse til et andet sprog.

Hvis oversættelsen er "lykkedes", skulle der jo ikke gerne umiddelbart være noget, som stod i den ene version, og som ikke stod i den anden.

Men enhver kan jo sige sig selv, at selv med en aldrig så god oversættelse - og en oversættelse kan aldrig blive lig med originalen - kan dette ikke være ensbetydende med, at man følgelig kan tillade sig at betragte oversættelsen som den "uændrede original". Enhver kan sige sig selv, at en oversættelse aldrig kan erstatte en original. Der vil altid gå noget tabt. - Dette viser, at man ikke kan bruge dette kriterium til at konkludere, at Martinus Instituts nuværende ændrede/tilrettede/moderniserede udgaver ikke skulle kunne betragtes som "ændret".

Grunden til, at det ikke er muligt at forholde sig *konkret* til indholdet, er, at indholdet aldrig kan være en *fysisk* størrelse, men derimod altid er en åndelig størrelse. Indholdet er ikke *direkte* tilgængeligt for de fysiske sanser, men kun

indirekte tilgængeligt via noget, som er tilgængeligt for de fysiske sanser, nemlig *sprog*. Martinus kalder også sprog for et *indirekte udtryksmiddel*.

Interessant nok skriver Martinus faktisk om dette flere steder, fx i Livets Bog II, stk. 375, hvor han forklarer om kommunikationen i “den guddommelige Verden”. Her er kommunikationen *direkte* og ikke, som på det “jordiske plan”, *indirekte*.

Livets Bog II, stk. 375:

[...] Medens al fysisk Korrespondance her paa det jordiske Plan kun er baseret paa indirekte Udtryksmidler, er Korrespondancen i ”den guddommelige Verden” udelukkende baseret paa hundrede Procents direkte Udtryk. Her i den fysiske Verden maa de levende Væsener overføre deres Tanker, hvilket vil sige, Ønsker og Begær, i Symboler, skabt i fysisk Materie. Saadanne Symboler udgør igen tilsammen det, vi kalder ”Sproget”.

[...]

Det skrevne Ord er saaledes ogsaa, direkte, kun en fysisk Foreteelse, er i Realiteten kun en Lys- og Skyggevariation, og bliver kun et indirekte Udtryk for Væsenets indre bevidsthedsmæssige Fornemmelser af Livet. *Væsenets indre Bevidsthedsliv er saaledes her i den fysiske Verden skjult bag ydre fysiske Foretelser og kommer derved i alle Situationer kun indirekte til Syne. Det er et Mellemlid mellem Jeg’et og dets ydre fysiske Fremtræden. Men i Spiralens højeste Verdener, hvor der ingen ydre fysiske Verden eksisterer i fortættet Form, bliver Bevidsthedslivet dermed, som nævnt, direkte synligt, og Sproget, saaledes som det forekommer i den fysiske Verden, en total Overflødighed.*

I Livets Bog VI, stk. 2052 sammenlignes Livets Bog med en “almindelig” bog:

[...] Denne i Form af Alverden fremtrædende Bog har altsaa ligesom enhver almindelig Bog en materiel, synlig Virkelighed og en usynlig Virkelighed. Den synlige Virkelighed er altsaa Bogens Tekst, dens Bogstavers Form, dens Trykssvæerte og Papir. Ligesom man, for at faa Del i en Bogs usynlige mentale Indhold eller Beretning, maa lære at læse Bogens Tekst, saaledes maa man ogsaa for at kunne læse i det evige Univers eller den absolutte Livets Bog, lære at læse denne guddommelige Bogs Tekst.

Og videre i stk. 2054:

Ligesom et A. ikke blot er et A., og et B. ikke blot er et B., men udgør en materiel Foreteelse, der i Forbindelse med andre Foretelser, hvilket her vil sige, andre Bogstaver, udgør et Middel, ved hvilket noget usynligt, men derfor ikke mindre virkeligt, kan aabenbares, saaledes er Vand ikke blot Vand, et Dyr ikke blot et Dyr og et Menneske ikke blot et Menneske o.s.v., men udgør derimod tillige ogsaa en materiel Foreteelse, der i Forbindelse med andre Foretelser bliver et Middel, ved hvilket en usynlig Virkelighed aabenbares. Alle Naturens Detailler er saaledes Bogstaver i et Sprog, i en Tale, i et Skrift eller i en evigt fremtrædende Aabenbaring eller Tilkendegivelse af en bag ved al materiel Synlighed eksisterende materiel usynlig Virkelighed.

I kontaktbrevsartiklen “Korsets tegn” skriver Martinus side 2:

Hver Gang læseren studerer en Bog, overfører han altsaa til sin Bevidsthed noget, der er usynligt, noget, der ikke er fysisk og derfor heller ikke direkte kan sanses med fysiske Sanser.

Vi ser altsaa, at indholdet er skjult for de fysiske sanser. Det giver derfor ikke mening at ville forholde sig direkte og konkret til indholdet, for det kan ikke tilgås *direkte*, men kun *indirekte*, nemlig via sproget eller formen, som jo netop kan tilgås direkte, idet sproget og formen er tilgængelige for de fysiske sanser.

Alt dette betyder, at Martinusinstituttets ræsonnement med, at “de har ændret i formen, men ikke i indholdet”, er det rene volapyk, idet indholdet er en størrelse, ingen kan forholde sig konkret til, for det er noget, der kun er *indirekte tilgængeligt via formen*.

Det eneste operationelle kriterium, der er tilbage til at afgøre, om en tekst er ændret, er derfor helt lavpraktisk at se på, hvad der for det fysiske øje er ændret, først og fremmest jo bogstaverne, men også layout etc. Som det ses ovenfor, går Martinus jo selv ned til bogstavniveau. Enhver ændring af et bogstav repræsenterer derfor i princippet en ændring i det usynlige indhold.

På denne baggrund er det derfor uomtvisteligt, at Martinusinstituttets nye ændrede/bearbejdede/moderniserede udgaver er i strid med Loven for samme institut, som siger, at *værket skal bevares uændret, som det foreligger*. Det kan man nemlig se med sit blotte øje.

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Dommedag

Dommedagen hærger især i mellemøsten i disse år, så ifølge Martinus analyser er det her, "bukkene" i særlig grad er inkarneret. Men er de, der nu flygter til Europa "får" eller "bukke"? Hører flugten med til den adskillellesproces, som Martinus taler om i sin artikel? Eller er meningen med flygtningestrømmen nok så meget en prøvelse på, hvor langt vi europæere er kommet i "moralisk uddannelse"? Så er Polen som nation ikke kommet særlig langt, men her var jo heller ikke megen hjælp at hente for de flygtende jøder under 2. verdenskrig.

Vi har i Europa vedtaget fine næstekærlige konventioner, men så snart det brænder det mindste på, breder den selviske nationalisme sig – endnu engang. Dog kommer det vel ikke lige så vidt som tidligere, for her er efterhånden inkarneret mange "får".

Det tror jeg ikke gælder Tyrkiet, som dels har megen mørk karma til gode fra folkemordet på armenierne, og dels synes flertallet at acceptere en meget lidt fredsvenlig diktator som præsident. EU skal ikke tro, at de for penge kan købe den tyrkiske stat til at behandle flygtningene menneskeligt. Vi får se.

HPV-vaccinen

Det danske såkaldte "sundhedsvæsen" forsøger at prakke en vaccine mod livmoderhalskræft på alle store piger, den der hedder HPV. Der er dog nu opstået mistillid til den, bl.a.

på grund af dens mange bivirkninger, som en del er blevet ret syge af. Men hvorfor skal medicinalindustrien tjene milliarder på noget, der allerhøjst kan forhindre 400 alvorlige kræfttilfælde om året – den industri som er årsag til millioner af dødsfald globalt, sådan som den alternative forskning har påvist, og som Gøtsches bog beskriver (anmeldt her i bladet). Det er industriens egne forskere, der lovpriser vaccinen, mens uafhængige forskere betvivler dens værdi.

På DR2 var der for nylig en udsendelse, der viste hvor invaliderende den giftige vaccine kan være, og hvordan kun den alternative behandler Ole Kåre Føli kunne hjælpe kroppen af med giften. Hvis Danmark ikke længere har penge til den nødvendige offentlige sektor, hvorfor så hælde alle de penge ud til en tvivlsom vaccine. For mig ligner det ren manipulation, der udnytter menneskenes frygt for kræft.

Der var engang nogle sygeplejersker, der prøvede at skabe opmærksomhed om noget de havde fundet ud af, nemlig at megen livmoderhalskræft skyldtes de urenheder, som mænd bragte med sig i samlejet.

Om døden

Anders Lund Madsen har haft nogle TV-udsendelser om døden. Der var såmænd mange udmærkede oplysninger, f.eks. om kremering, om forrådnelsesbakterier, om hospice osv. Hans besøg hos et par ældre mænd på hospice, var faktisk vældigt posi-

tivt p.gr.a. deres afslappede forhold til deres egen død.

Det er da fint, at TV tager døden op som emne og ikke kun for at beskrive de efterladdes sorg. Men da den spirituelle bevægelse er ved at vokse sig stor her i landet, burde TV bruge sendetid på at fortælle, hvad Døden i virkeligheden er, og hvorfor den kan beskrives som "ferie". Jo, der har været historierne om nærdøds-oplevelser, men de kom jo alle tilbage igen, så de færreste troede nok ikke, det handlede om alles død. Næste gang kunne Anders lave en udsendelse om, hvad folk flest tror, der sker efter døden.

Solo-mødre

Flere og flere kvinder vælger nu at få børn uden en mands direkte medvirken, faktisk er antallet steget med 30% - hørte jeg i radioen. Det har så også medført en vældig stigning i sædbankens omsætning og indtjening. Hører det med til planen for fremtidens udvikling, at det bliver den måde, vi kommer til at inkarnere på? Med polforvandlingens begyndende indflydelse synes det jo stadig sværere at finde en passende partner.

Nej, ifølge Martinus er det ikke gunstigt for menneskenes udvikling, at flere og flere fødes ved hjælp af kunstig befrugtning. For det betyder, at generationerne efter dette afkom vil dø ud, fordi de efterhånd-

den mister forplantningsevnen.

Det er i øvrigt omsonst, når kvinder omhyggeligt udvælger sæddonorens mentale egenskaber, f.eks. høj intelligens, for det inkarnerende væsen medbringer sine egne talentkerner. Det er kun de fysiske egenskaber, hun kan have en vis indflydelse på gennem sit valg.

En sær sekt

Der findes en kristen sekt, der kalder sig Plymouth-brødrene. Den blev startet af en australier, men de fleste af de 48.000 medlemmer er britiske. Det er den mest fanatiske og autoritære, der nok findes. De må ikke have kontakt med nogen udenfor sekten, ikke se TV eller høre radio. Det er et totalt parallel-samfund.

Nu er der i England dannet en gruppe af tidligere men undslumpne medlemmer, der hjælper andre til at bryde ud af det lukkede samfund, der er værre end Jehovas Vidner.

Kopimedicin, der dræber

Man regner med, at der globalt dør omkring 2 millioner mennesker hvert år på grund af ulovlig kopi-medicin, der sælges over internettet. Der ikke grænser for, hvor grådigt og kynisk, man handler ved at fremstille medicin af farlige stoffer, og derved sætter andres liv på spil.

De mørke djævelske energier behersker store dele af verden. Det eneste der synes at have værdi er at tjene penge. Martinus ville så gerne give os lidt optimisme og bebudede derfor mørkets snarlige kulmination og lovede os lysere tider. Men vi har brug for tålmodighed!

Antibiotika

Forskning mener at kunne påvise, at rester af antibiotika i fødevarer giver fedme. I Kina har man flere steder fundet antibiotika i drikkevandet. Det største problem er nok, at den resistens, der udvikles, gør det næsten umuligt at kurere selv helt almindelige sygdomme. Men lige nu trøster man sig med, at der nok vil blive udviklet en ny form for antibiotika.

Homoseksuelle dyr

Det har vist sig, at vilde dyr faktisk ofte er homoseksuelle, dvs de danner par med en af eget køn (TV 1 2/4). Og selv om man prøvede at lokke med et flot eksemplar af det modsatte køn, lod de sig ikke friste.

Selv om man nu kan dokumentere dette på film, er der stadig religiøse mennesker, der benægter fakta, fordi det strider mod deres verdensbillede, homoseksualitet er for dem syndigt, så kan dyr være syndige?

Med Martinus kunne vi forklare det med, at deres poler er "kørt af sport", så den modsatte pol er blevet den dominerende. Men måske drejer det sig bare om, at nogle dyr har et instinktmæssigt stærkt tilknytningsbehov, som forbliver stabilt,

hvis det er udviklet på et bestemt væsen i tidlig alder.

Nicap

En ungdomsskole nægtede at undervise to unge piger, fordi de mødte op i nicap, så underviserne ikke kunne se deres ansigter. De blev i stedet henvist til undervisning derhjemme over internettet. De protesterede og kom i medierne. En af dem, en dansk konvertit, fik i udsendelsen Deadline lov til at forklare, hvorfor hun ønskede at være identitetsløs overfor omverdenen. Værten Krasnik mente således, hun derved ikke lignede noget rigtigt menneske.

Hun argumenterede bl.a. med at det gav hende frihed og at det var det, hendes Gud havde fortalt hende, at han ønskede hun gjorde! Det står der selvfølgelig ikke noget om i Koranen, men så meget vrøvl kan der komme ud af det, når pæredanske piger så gerne vil være muslimer! På facebook var der en joke, hvor nogle piger prøvede at finde ud af, hvem der var hvem på et gammelt klassebillede. Det lod sig dog ikke gøre, for de var alle klædt i nicap!

Kød

Der opstår flere og flere ideer til,

hvordan forbruget af kød kan ned-sættes. Senest har Etisk Råd foreslå-et afgift på oksekød. Forslaget om en ugentlig kødløs dag har været der længe og er snart et internationalt forslag. Medierne er begyndt at berette om den forskning, der viser, at kød kan være kræftfremkaldende.

Alt sammen noget, som Dansk Landbrug oplever truende for deres levebrød i fremtiden. Men før eller senere bliver de nødt til at tilpasse sig og omlægge bedriften til avanceret planteavl. Det vil selvfølgelig tage sin tid, for de fattige lande vil længe endnu anse kødspisning som noget vældigt prestigefyldt. I øvrigt viser det sig, at det i Danmark især er kvinder, der er begyndt at spise mindre kød.

Verdens ulighed

Den økonomiske ulighed i verden bliver mere og mere absurd. De stenrige ved snart ikke, hvad de skal bruge alle deres penge til. Når der ikke længere er nogen materielle goder, man kan finde på at ønske sig, kan man jo kaste sig over kunst. Kunst sælges for abnorme priser til de arabiske oliestater, bl.a. købte Qatar et Gauguin-maleri for 2 milliarder!

Der er ikke noget, der hedder arabisk solidaritet. Næstekærlighed eksisterer ikke i Koranen, kun ordet barmhjertighed, som dog er noget andet. Tænk hvor meget godt, østens oliepenge kunne have medført, hvis de var brugt til at løfte det arabiske folk socialt og uddannelsesmæssigt. Men den mentale

underudvikling hos flertallet og mediernes afsløring af den uretfærdige ulighed, skaber grobunden for radikaliserede unge og dermed terror.

Nu hvor man ikke længere kan lukke øjnene for fænomenet ”skatte-ly”, og det er blevet sværere at holde de værste uretfærdigheder hemmelige, må der vel til at ske noget, så dog noget af verdens ulighed bliver mindre.

Cirkelns kvadratur

Det udtryk støder man på af og til, men det betyder bare en firkant indeni en cirkel – for cirklen står for det uendelige, det evige og åndelige, mens firkanten står for det timelige, det fysiske materielle, det afgrænsede.

Kisteflag

Ved begravelser af Martinus-folket bruges ofte Sagens flag over kisten i stedet for afskårne blomster. Det har før været almindelig brugt at låne et flag, enten på Institutet eller på Centeret i Klint. Nu er det imidlertid kun muligt at leje flaget – formodelst 1000 kr.

Der er dog det alternativ at låne det gratis hos Jan i Livets Skole, eller man kan låne den fine broderede kistedug med guldstjernen af Benedikte i Hillerød. Hun sender gerne med posten. (få tlf. hos red.)

Institutet har påstået at have copyright på Martinus foredrag, men da der var offentlig adgang for enhver,

der havde lyst til at lytte, kan ingen have copyright.

I artiklen - "Omkring min fortolkning af Livets store Analyser" - Kosmos 1934, skriver Martinus:

"Da mine Foredrag saavel som mit Værk "Livets Bog" og nærværende Blad, samt min Symbolik er Sæd fra denne Verdensimpuls, er Oplysning om de evige Fakta, og denne samlede Oplysning er tilgængelig for alle, idet **mine Foredrag er offentlige**, min Litteratur kan købes af enhver, er det givet, at det ikke kan undgaas, at noget af denne Sæd falder i alle tre Slags Jord : Intelligens-, Følelses- og Ligevægtsskategorien."

*****

Hvad ville Martinus mene om dette?: **INDISK YOGA OG MEDITATION I MARTINUS CENTER KLINT!**

Dette opslag så man i Klint Folk & Nyt gruppen:

"Du behøver ikke at rejse langt væk for at fordybe dig i yogaens traditionelle indiske visdom. Til sommer er det nemlig muligt at komme på retreat med Santhi Yoga og den indiske yogamester Govind Radhakrishnan. Yoga, meditation og spirituel refleksion er på programmet, og vil foregå i smukke og fredelige omgivelser på Klint. For mere information og tilmelding se her: — sammen med Anna Marie Houe og Ulla Houe her: Martinus Center Klint."

*****

Historien om kunstneren Ovartaci

Af Annette Skov

Vi fortsætter igennem udstillingslokalerne og kommer til den permanente del, hvor museet bl.a. præsenterer et udsnit af Ovartaci's egne værker. Ovartaci er født i 1894 med navnet Louis Marcussen, og han

kom første gang til det psykiatriske hospital i Risskov i 1929, hvor han opholdte sig indtil sin død i 1985. Hans kunstneriske interesse startede ud i naturalistiske malerier, men med tiden udviklede han sit eget særlige univers, som han overførte til skulpturer, illustration og dukker. Især optagelsen af det kvindelige køn, som han så som det mest guddommelige, kom til at spille en næsten altomfattende rolle i hans kunst og liv.

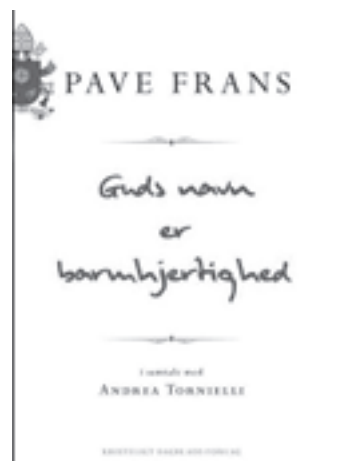
I sidste halvdel af sit liv tilstræbte Ovartaci det kvindelige så meget, at han to gange selv forsøgte at ændre sit eget køn – blandt andet ved hjælp af hammer og mejsel, som han fandt i hospitalets snedkerværksted, og først i 1957, i en alder af 63, fik Ovartaci endelig bevilliget en egentlig kønsskifteoperation. På trods af at Ovartaci identificerede sig med det kvindelige køn, er hun i eftertiden altid blevet omtalt som "han", hvilket egentligt er ærgerligt, især da kønnet havde så stor betydning for hendes selvopfattelse og kunst.

I Ovartaci's afdeling af museet går en særlig kvindeskikkelse, med lange legemer og spidse øjne, igen i både tegninger, malerier, småfigurer og dukker i menneskestørrelse. Til sidstnævnte havde Ovartaci skabt et snoresystem, så hun kunne flytte dem rundt på sit værelse og på den måde indgå i forskellige interaktioner med dem.

Ovartaci's værker opstod oftest ud fra egne fantasier og oplevelser, og udfoldelserne fungerede i store dele af hendes liv mest som en form for terapi, men særligt i slutningen af livet opnåede hun både en sindlig frihed og anerkendelse for sin kunst. Hun deltog bl.a. på en stor udstilling om outsiderkunst på Louisiana i 1979, og Jean Dubuffet optog nogle af hendes værker i sin kunstsamling L'art Brut i Lausanne. Asger Jorn fik også øjnene op for Ovartaci's arbejde og hendes ærlige måde at billedliggøre underbevidsthedens væsen på – noget som CoBrA-kunstnerne også tilstræbte. I forbindelse med et forsøg på at få Ovartaci med til Paris sagde Asger Jorn: *"Du rangerer på højde med nogle af Europas førende kunstnere og er, med dit personlige billedsprog, en kilde til inspiration. Jeg kan gøre dig til millionær på én dag, hvis du rejser med mig til Paris."*

På facebook under Museum Ovartaci kan man tilslutte sig den støtteforening, der forsøger at forhindre nedlæggelsen af Museet.

Det Tredie Testamente

på udstilling i London

Af Jan Langkær

Under udstillingen i Aarhus, 2015, fik vi kontakt med nogle udlændinge fra flere lande. De talte med os længe og interesseret og vi blev klar over, at der var et behov for at lave en udstilling om Det Tredie Testamente i London.

London er jo efter sigende verdens mest internationale by med indbyggere som repræsenterer omkring 270 nationaliteter.

Vi fandt frem til Olympia Exhibition Centre – udstillings- og eventcenter i Kensington i London. Det består af tre haller, der primært anvendes til udstillinger. Det besøges af mange tusinde mennesker. Vi fik en stand i National Hall (8730 m²), hvor der var en udstilling, som svarer til den danske helsemesse: London BodyMindSpirit Festival 2016.

Udstillingen varede 4 dage, fra 29. april - 2. maj, og fra kl. 10 til 19. Vores stand var på 6 m² og havde overskriften:

The Third Testament - The Continuation of the Bible.

Standens vægge var forsynet med det klare budskab: The Third Testament og med lidt mindre bogstaver titlerne - The Continuation of the Bible – Martinus Spiritual Science – The Intellectualised Christianity.

På standvæggene blev 8 af de mest centrale symboler vist i stort format. Desuden kørte vores 5 minutters introfilm: The Third Testament – rundt i sløjfe – under hele udstillingen med engelske undertekster.

De engelske udgaver vi kunne tilbyde var LIVETS BOG I, II + IV, Logik, Det Evige Verdensbillede bind I - IV + 13 småbøger. (Det er alt, hvad der er oversat og udgivet på engelsk og som Martinus Institut havde givet os nogle eksemplarer af i kommission).

De engelske bøger som vi fremviste, udviste desværre store forskelligheder, idet man let kunne se, at de mange engelske udgaver var helt forskellige fra hinanden i design. De engelske småbøger mangler bogtitler på omslaget, så man kan se, hvad de indeholder. På LIVETS BOG var omslagene helt forskellige fra hinanden, udseendet virker desværre uprofessionelt og tilfældigt. Det er helt øjensynligt at ”der har været mange ”kokke“ om opgaven”.

Flere gav udtryk for, at bøgerne var for dyre. En bog, på størrelse med LIVETS BOG, koster i England ca. 110 kr. Instituttets pris er 225 kr. og selv om vi fik 35% rabat, som vi lod gå videre til de engelske købere, var prisen alligevel for høj.

Den høje pris og manglende information er nok årsagen til, at Instituttet kun fik solgt 8 engelske bøger hele forrige år. – Martinus Institut laver jo ikke udstillinger og Martinus sagde også, at han ønskede, at den største aktivitet skulle ske, af andre, uden for Instituttet. Det sker nu i England via udstillingen i London, som Det Tredie Testaments Fond har arrangeret. – Det har vist sig at være en succes. Der blev solgt 30 engelske bøger af The Third Testament både store og små. – Det burde jo have Instituttets fulde støtte.

Standpersonalet bestod af 4 personer som alle kom fra LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab i Brøndbyøster. Flere har givet tilsagn og ønske om at deltage næste år på udstillingen, hvor vi allerede har genbestilt standen med en mere central placering i National Hall, Olympia i London.

GaiaTV, som vi har aftaler med, mødte op med et kamerahold den første dag, på eget initiativ og hele dagen igennem interviewede de os på standen, og vi gav interviews både på dansk og engelsk, til brug for vores fremtidige informationsarbejde om The Third Testament i England og ude i verden.

Vi havde også samtaler med dem vedrørende filmprojektet "The Third Testament – The Continuation of the Bible" som Fonden Det Tredie Testamente står bag.

Resultater af udstillingen

Vi fik besøg fra alverdens kontinenter. Mange afrikanere og også enkelte kulturelle muslimer besøgte os. Til muslimerne havde vi fremstillet arabiske informationsbrochurer, og vi fik gode samtaler med dem om Isa (Jesus) som også de venter kommer tilbage på "Dommedagen" med hele sandheden.

Denne forventning findes i de fleste religioner. Vi talte også med nogle Hinduer og Buddhister om disse gamle religioners profetier om de store ting, som skal ske "i de sidste tider", hvor menneskehedens Dharma (livsfortælling) jo igen skal blive helt fornyet.

Når virkeligt interesserede og modtagelige kom hen til standen, var det mest almindelige udtryk stor forundring, forbavselse og nysgerrighed. Bøgerne Det Tredie Testamente og Martinus er totalt ukendt i England. Vi oplyste, så godt vi kunne, om de åndelige analyser og mange viste interesse og glæde over den logiske, alkærlige og livsbekræftende forklaring som findes i The Third Testament. Der blev knyttet gode bekendtskaber med folk fra mange lande også uden for Europa. Vi fik tilbud og råd om at udstille både andre steder i England, bl.a. i Brighton, og endog i Singapore i Fjernøsten.

Mange blev skrevet op til vore engelske nyhedsbreve, og kommende "Talks, Seminars and Workshops" i London. Vi blev nemlig kontaktet af flere forskellige hjælpsomme personer, som havde lokalteter, hvor Livets Skole kunne afholde kursus. Alle stederne var beliggende i Covent Garden kvarteret i det centrale London. Og det blev aftalt, at vi inden længe begynder vores aktiviteter i et eller flere af disse lokaler. Desuden har vi netop oprettet den engelsksprogede facebook-side

som hedder: The Third Testament – og vi har opstartet en ugentlig Skype-TV-undervisning på engelsk fra vores Skype-TV-studie i Kulturhuset Kilden i Brøndbyøster.

Noget af det vigtigste er de stærke personlige kontakter vi fik skabt.

Det tegner rigtig godt for fremtiden.

Hvad koster det at udstille?

Hvad har det kostet? Selve standen kostede 20.000 kr. + elektricitet 2.500 kr. Dertil kommer så trykning af 5 engelske brochurer + katalog, forsendelse af bøger og udstillingsmateriale til London samt betaling for to flybilletter + hotel – så ialt kommer vi op i nærheden af 45.000 kr.

Derudover havde vi hjælp af to frivillige, som selv betalte rejse og hotel. Vi stod på standen i 9 timer hver dag og var meget trætte og ømme i fødderne bag efter, men også en herlig oplevelse rigere.

Det er kun takket være frivillige bidrag og gaver til Det Tredie Testaments Fond og frivillige hjælpere, at det er lykkedes at udstille i London.

Hermed en stor tak til alle og til Forsynet.

Rådet svarer en af sine kritikere

Af Jes Arbov

I løbet en 35 årig periode fra 1981, hvor Martinus forlod det fysiske plan, og frem til 2016 skrev Tage Buch mere end 100 breve til rådet for Martinus Institut, og han førte mange timers samtale med skiftende medlemmer, uden at det lykkedes ham at trænge igennem med sine synspunkter. I et af de allersidste breve til rådet, efter retssagen i Københavns Byret november 2014, berørte Tage Buch en række centrale og helt principielle problemstillinger, der er velkendte for dette tidsskrifts læsere. Det drejer sig især om tre punkter:

1. Rådets manglende evne til at rette sig efter analyserne. “Martinus har ellers sagt, at alting er let at ordne, det skal bare gøres efter analyserne. Men det ser ikke ud til, at man har studeret analyserne tilstrækkeligt, for der er kommet alle disse fundamentale fejltagelser ind i arbejdet”.

2. Rettelserne i værket. En af de helt store fejltagelser er “rettelserne i selve Martinus værker, endda i hovedværket. Dét er en stor fejltagelse, for Livets Bog og de øvrige analyser er fundamentet for en ny moral, og det er denne nye moral, Talsmanden den hellige ånd, som Martinus skulle bringe, og som er hele den ‘sandhed’, som skulle blive hos menneskene evindeligt”.

3. Instituttets forsøg på at nedtone, at ”Det Tredie Testamente er en fortsættelse af Bibelen”. Her refererer Tage Buch direkte til retssagen, idet han skriver: ”Det kom tydeligt frem ved den retssag, som blev afholdt den 11. - 13. november 2014 i Københavns Byret .... Her stod ... de rådsmedlemmer, som skulle forsvare Det Tredie Testaments fortsættelse af Bibelen, meget svagt, ja, det var en ynkelig historie. Kun én eneste sagde lige ud, at han erkendte, at Det Tredie Testamente var en fortsættelse af Bibelen. Alle de øvrige vævede på forskellig måde for at undgå at sige sandheden”.

Det interessante er nu, at rådet – modsat de mange åbne breve, der i øvrigt er sendt – rent faktisk svarer Tage Buch. Lad os derfor nu høre, hvad rådet svarer på de tre kritikpunkter.

Rådet indleder med at skrive, at det finder, at Tage Buchs kritik gennem årene hverken har været “konstruktiv, velbegrundet eller saglig”. Tilsvarende ser rådet det seneste brev som ”usaglig kritik” af rådets ”indsats for at udføre det arbejde, vi af Martinus er sat til”.

Indholdet af rådets svarbrev er herefter i hovedsagen fire gentagelser af det samme, nemlig at kritikken bunder i Tage Buchs manglende indsigt og kendskab til sagsforløbet og rådets arbejde:

.. “Vi kan konstatere, at du kommenterer retssagens forløb og Instituttets vidneudsagn uden selv at have været til stede i retssalen og tilsyneladende uden at have læst dommen, hvor hele forløbet inklusiv alle vidneudsagn er korrekt refereret”.

.. “Du udtaler dig desuden om omstændighederne, der førte til retssagen, tilsyneladende uden kendskab til de mange sagsakter, hvor kendsgerningerne er dokumenteret. Vi mener, at dine betragtninger i det hele er mangelfulde og ikke bygger på fakta”.

.. “Vi oplever din korrespondance som en manglende forståelse for og accept af rådets ansvar efter Martinus’ bortgang og i øvrigt en manglende indsigt i rådets arbejde og hensigter, og ligeledes en manglende indsigt i det arbejde, som bliver udført på Instituttet og på Martinus Center Klint af mange engagerede faste og frivillige medarbejdere”.

.. “Vi oplever, at din stærke kritik hænger sammen med netop det faktum, at du ikke er ordenligt orienteret, og at du ikke ser alt det gode, der dagligt sker i Martinus’ sag inden for Instituttets rammer”.

Det er karakteristisk for rådets svar, at der på intet tidspunkt *konkret og sagligt* bliver gjort rede for, på hvilken måde Tage Buchs kritik er forkert:

1. Rådet dokumenterer ikke, at nuværende og tidligere rådsmedlemmer rent faktisk vidnede retvisende og sandt i retten. Det ville også være svært, for som det fremgår af dommen og tidligere artikler i nærværende tidsskrift, er Tage Buchs beskrivelse i overensstemmelse med sandheden.

2. Rådet kommer ikke med en redegørelse, der dokumenterer eller sandsynliggør, at det er i klogt og forsvarligt at føre retssag, hvilket næppe heller ville kunne lade sig gøre, da det direkte er i modstrid med Martinus’ tydeligt udtalte anbefalinger til rådsmøder i sine sidste år på det fysiske plan og desuden er en overtrædelse af den ny verdensimpuls’ principper om tilgivelse og ikke-gengældelse.

3. Rådet dokumenterer ikke, at de har Martinus' accept til at ændre og modernisere værket. Det ville heller være muligt, for denne tilladelse har rådet ikke. Tværtimod er der – ud over den manglende dokumenterede accept fra Martinus selv – særdeles mange gode argumenter for ikke at ændre.

4. Rådet hævder, at kritikken hviler på ”manglende indsigt i rådets arbejde og hensigter”, men gør ikke det mindste for informere om, på hvilken måde rådet bestræber sig på at rette sig efter de kosmiske analyser i det daglige arbejde, eller på at dokumentere, hvordan Martinus' retningslinjer har været fulgt i forbindelse med de spørgsmål Tage Buch rejser.

5. Rådet fremhæver desuden Tage Buchs ”manglende indsigt i det arbejde, som bliver udført på Institutet og på Martinus Center Klint af mange engagerede faste og frivillige medarbejdere”. Denne indvending er imidlertid ikke relevant i forhold til brevets anliggende, fordi det jo netop ikke er dette arbejde, der tages op og behandles. Det er derimod helt eksplicit rådets virke. At der ”dagligt sker” meget godt i ”Martinus' sag inden for Institutets rammer”, kan næppe nogen være uenige i.

6. Til sidst slutter rådet af med at opfordre Tage Buch til ikke at sende flere breve: ”Afslutningsvist vil vi gøre opmærksom på, at Martinus oprindeligt dannede rådet til at varetage de opgaver, han overdrog til Martinus Institut. Vi i rådet tager denne opgave og dette ansvar seriøst, og vi kan kun i al venskabelighed opfordre dig til at respektere Martinus' beslutninger og *lade Institutet og rådet udføre sit arbejde i fred*” (min fremhævning).

Hvis rådets svar til Tage Buch er repræsentativt for dialogen, forstår man udmærket, at denne dialog har været ”frugtesløs”, sådan som rådet selv karakteriserer den i sit svarbrev. Dette brev blev rådsmedlemmernes sidste ”hilsen” inden Tage Buch forlod det fysiske plan. Ud over med sin arrogant nedladende tone at udvise en bemærkelsesværdig mangel på medmenneskelighed og varme over for en trofast, 103 år gammel ven af sagen, svarer rådet jo hverken sagligt eller konkret på ét eneste af Tage Buchs kritikpunkter. Og rådet gør sig ikke den mindste anstrengelse for at løfte ”vidensniveauet” i debatten ved at informere om, på hvilken måde Tage Buch tager fejl. Man kan så spekulere over, hvorfor rådet ikke gør det. Ud fra gennemgangen her, må det sandsynlige svar være, at det gør rådet ikke, fordi det ikke har gode, saglige begrundelser for dets handlemåde og derfor reelt set er ude af stand til at svare meningsfuldt på de spørgsmål, som Tage Buch rejser.

Jeg vil slutte gennemgangen af denne korrespondance af med, at give Tage Buchs eget bud på, hvad der er årsagen

til, at rådet er kommet i den nuværende situation. Det var hans opfattelse, at rådet beherskes af en *flokmentalitet*, hvor den kritiske sans og højere fornuft er sat ud af spillet til fordel for flertallets og fremtrædende enkeltpersoners dominans. Det har den konsekvens, at de beslutninger, rådet træffer, ikke hviler på de kosmiske analyser og samvittighedsfuld og selvstændig eftertanke; men på hvad man kan blive enige om uden nødvendigvis at sikre sig, at beslutningerne er i overensstemmelse med åndsvidenskabens og den højere vilje, det er rådets opgave at følge. Tage Buch beskriver det på denne måde, i starten af brevet:

”I mine tidligere breve og artikler er jeg kommet ind på Martinus analyser og måden, han viser, at hvert enkelt menneske i fremtidens kultur må gå ind under sig selv og ikke være afhængig af en eller anden verdensgenløser eller en eller anden ’høvding’. Det menneske, der går ind under sig selv, har gjort sig til et fuldstændig frit menneske, som ikke behøver at støtte sig til andre. Det menneske er suverænt, som Martinus siger eller kalder det.

Menneskeheden er delt op i to forskellige typer. Den ene er som nævnt den, der går ind under sig selv, og den anden er den, der må føres, og som ikke er selvstændig, men fuldstændig afhængig af flokken eller et andet menneske. Også inden for Martinus Sag finder vi disse to typer. Den ene type, flokken, er her meget dominerende og er ikke klar over, at de mere eller mindre – som Martinus skriver det – går med flokken den forkerte vej, og dette betyder selvfølgelig også, at de så må tage flokkens skæbne.

Gennem de sidste omkring 40 år har vi set, at det er en flok, der styrer Martinus Sag, og vi har set, hvor mange fejltagelser, der er kommet ud af det. Vi har også set, hvordan flokken oftest har gjort nøjagtig det modsatte af det, som Martinus kosmiske analyser viser”.

Konkluderende kan vi således konstatere, at det ser ud til at være et grundlæggende træk ved rådets forhold til Sagen, at rådet ikke er i stand til at svare meningsfuldt og vedkommende på relevant og saglig kritik, og at det heller ikke mener, at det er forpligtiget til det. Rådet mener derimod, at det er tilstrækkeligt i gennerelle og uforpligtende vendinger at henvise til, at det tager sin ”opgave” og sit ”ansvar seriøst”. At mennesker uden for Martinus Institut kan se, at rådet forlader den vej, som Martinus har afstukket og kan argumentere sammenhængende og logisk for det, interesserer åbenbart ikke rådet. I bund og grund ønsker det blot at få lov til at ”udføre sit arbejde i fred”.

Tage Buchs brev, rådets svar og Tage Buchs gensvar blev bragt i nr. 4, 2015 af nærværende tidsskrift.

Mindeord om Tage Buch

v/Pia Schlüntz

Tage Buch: 1911 - 2016

En af Sagens gamle og trofaste venner, Tage Buch, sov stille ind den 9. februar 2016, 104 år gammel. Tage selv ville her nok have tilføjet 'endelig', for han havde længe ønsket at komme videre til det åndelige plan. Tre år tidligere havde Sysse, hans højt elskede hustru og støtte gennem 62 år, ligeledes forladt det fysiske plan, og det var et stort savn.

højtider sammen. Der var i tidens løb opstået et meget personligt og et ganske tæt venskab med Martinus, og det varede hele livet.

Allerede tidligt havde Tage stiftet bekendtskab med Martinus' åndsvidenskabelige verdensbillede. I 1936, som 25-årig, boede Tage i Odense og var blevet anbefalet at gå ned på Missionshotellet og høre et foredrag. Det viste sig, at foredragsholderen var Erik Gerner Larsson, og selv om Tage ikke forstod meget af det, han talte om, eller hvad de fremmedartede tegninger, han fremviste, skulle forestille, så pirrede det dog hans nysgerrighed, så han fortsatte med at komme til disse månedlige foredrag.

Efter Martinus' bortgang fortsatte Tage arbejdet med åndsvidenskaben, for den var blevet en uundværlig del af hans tilværelse og var tanker, som optog ham meget. Han levede og åndede i hele sit væsen for Martinus' kosmiske analyser. Det forstod man, når man talte med ham, for han forsøgte aktivt at indleve sig i disse tanker og at gengive dem i sit væsen og væremåde.

Dette blev ikke alene indledningen til en stærk og dybfølt interesse for Martinus' kosmiske analyser, men førte også til, at Tage efterhånden begyndte at tage aktivt del i det fysiske arbejde på Klint og senere, da han var flyttet til København, også på selve instituttet på Frederiksberg. De sidste omkring 15 år af Martinus' liv arbejdede han endvidere som privatsekretær for Martinus og hjalp ham med mange ting i hverdagen. Martinus kom også jævnligt på besøg i hans og Sysse's hjem, ligesom de fejrede mange

I de seneste år arbejdede jeg selv nært sammen med Tage, og dette førte bl.a. til, at han fik skrevet sine erindringer, som ligger klar til udgivelse. Dette samarbejde med Tage var på alle måder utroligt interessant og givtigt, for Tage kommenterede mange aktuelle begivenheder, dvs. ikke kun hvad der skete ude i verden, men også på den hjemlige front. Han kom ind på sine samtaler med Martinus og gengav i den forbindelse mange af hans dejlige sentenser og små guldkorn fra det virkelige liv.

Tages bortgang har efterladt et savn, men han er i vore tanker.

Det tredje testamente er endnu ikke udgivet på engelsk

Af Jan Langekær

På udstillingen i London i år var der stor opmærksomhed og interesse for Martinus værk. Imidlertid undrede de besøgende sig over, at man efter 56 år kun havde oversat og udgivet bind I, II og IV af Livets Bogs 7 bind til engelsk. Vi blev ofte spurgt om, hvorfor hele værket ikke allerede var oversat til verdenssproget engelsk?

Der er et virkelig godt og betydningsfuldt spørgsmål.

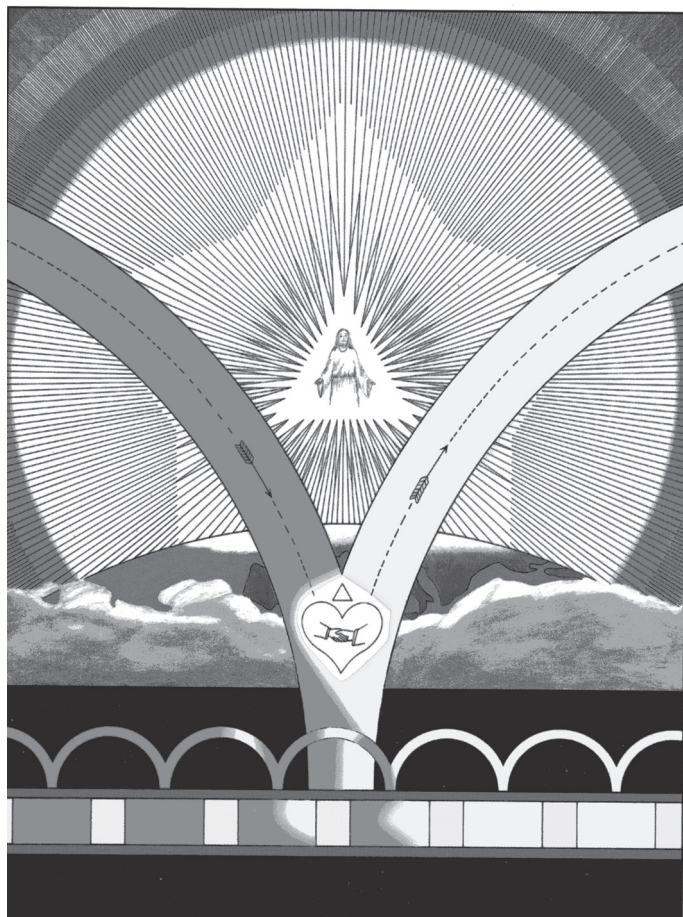
De 7 bind af Livets Bog er faktisk blevet oversat for mange år siden. – Af Anna Ørnsholt. – I beretningen om Martinus rejser læser vi, at i 1954 rejste Martinus og Anna Ørnsholt til Adyar. Her holdt Martinus foredrag for en meget stor forsamling i teosofiens hovedkvarters fornemste sal, marmorsalen. Martinus talte i fem kvarter, og foredraget blev overordentligt vellykket med Anna Ørnsholts perfekte oversættelse.

Efter foredraget udtrykte mange af tilhørerne ønske om at få litteratur af Martinus på engelsk. Dette gav Martinus et klart indtryk af, hvor påtrængende det var, at få oversat sine bøger til engelsk. I Julebrevet 1954 skrev han: "Vort store problem bliver nu – Oversættelse, Oversættelse og atter Oversættelse."

Anna Ørnsholt fik oversat alle 7 bind af Livets Bog til engelsk. De er dog ikke blevet udgivet. Men en mand i Amerika læste manuskriptet og blev så begejstret for analyserne, at han sagde, at det er analyser af verdenshistorisk betydning og at han gerne ville udgive den engelske udgave og betale det hele. Han var mangemillionær, så økonomien var ikke problemet. Han havde forberedt udgivelsen, men jeg rådede ham til forinden at spørge Instituttet. Formanden for rådet advarede ham om, at det i så tilfælde kunne ende med en retssag, hvilket i Amerika kan betyde økonomisk ruin og derfor opgav han hele sagen.

Hvorfor var Rådsformanden imod udgivelsen af Anna Ørnsholts oversættelse? – Måske var man ikke tilfreds med oversættelsen? –

Teksten er dog alligevel så god, at amerikaneren forstod analyserne og "brændte" for at få dem udgivet. – Selv

om Anna Ørnsholts oversættelse måske ikke var perfekt og manglede korrektur af en kyndig åndsforsker, så kunne man jo have udgivet den som en foreløbig, uautoriseret oversættelse af Livets Bog.

Svaret på hvorfor Livets Bog endnu ikke er udgivet på engelsk er altså: Instituttet prioriterer den ikke højt nok.

Instituttet har i stedet for koncentreret sig om at rette og korrigere Martinus danske tekst i flere udgaver, til trods Martinus skrev:

"Vort store problem bliver nu – Oversættelse, Oversættelse og atter Oversættelse."

Det måtte vi give ham ret i ved udstillingen i London.

Hvis interesser repræsenterer rådet?

Af Jes Arbov

Paragraffer, der ikke måtte ændres, er ændret, og paragraffer, der kun måtte ændres, hvis det er tvingende nødvendigt, er ændret uden begrundelse eller påvisning af, at denne tvingende nødvendighed foreligger.

Martinus Institut har i utallige situationer med udgangspunkt i DTT fortalt sine kritikere, at de "skulle finde sig i alting", og at de kunne gå, hvis de ikke var enige i rådets beslutninger. Men vi skal alle "finde os i alting" - også rådsmedlemmerne. Og hvad rådsmedlemmerne har "glemt" at fortælle er, at det er rådets UBETINGEDE opgave at handle i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Det er den opgave, rådet har fået af Martinus. Det er den MORAL, det er forpligtiget til at leve op til:

"Rådet skal værne. De skal handle efter analyserne..." (Strukturen 21/5 1974)

"Som de ufærdige [mennesker] vi er, vil der let kunne fremsættes forskellige meninger om, hvordan et problem skal gribes an eller løses. En sikker metode til at afgøre, hvad der i en given situation er den rette fremgangsmåde, er at vurdere den ærligt og fordomsfrit ud fra synspunktet: Hvad er det mest næstekærlige?" (Strukturen 25/9 1977)

"Bestyrelsens [dvs. rådets] funktioner skal være i kontakt med kærligheden, med den intellektualiserede følelse." (Strukturen 22/1 1974)

Kun så længe rådet forsøger at leve op til dette og handler i overensstemmelse med den opgave, det har fået, og gør alt, hvad der står i dets magt for at følge de kosmiske analyser i "Livets Bog", er det hævet over kritik:

"Når rådet tilstræber at opfylde de kosmiske betingelser - så kan man blæse på andres kritik." (Strukturen 5/3 1974)

Det er rådets klare forpligtigelse, at informere Sagens medarbejdere om, at det forholder sig sådan, og at de som rådsmedlemmer hver især har accepteret denne opgave:

"Man er egentlig en vogter af alkærligheden, af Strukturen. Den er lavet. Medarbejderstaben skal vide, at I er med i dette, at I har accepteret. Men I har ikke bestemt, at det skal være sådan, den bestemmelse er evig. Rådet er kulturens repræsentanter. En bestyrelse har jo en bestemmende magt, men de, der får den opgave at være rådet hos os, kan ikke lave Strukturen om. Det skal rigtig pointeres, at det er ikke jeres vilje, der skal fremmes, - det

er en højere vilje, og I er kun vogtere af, at det bliver efter denne højere vilje." (Strukturen 25/9 1974)

Alle, der engagerer sig i åndsvidenskaben og i Martinus' sag, er dybest set medarbejdere, og man må her uvilkårligt spørge sig selv, hvornår og hvordan rådet har informeret om, at det har accepteret forpligtelsen til at leve op til de komiske analyser. Det har jeg ikke hørt rådet sige. Det kunne være interessant at høre om andre har hørt rådet vedgå denne forpligtigelse.

For man må vel sige, at hvis det virkelig var rådets eneste og højeste ønske at følge de kosmiske analyser, ville det hilse enhver kritik velkommen, som påviser, at det er disharmoni med analyserne. Det ville da tage imod en sådan oplysning med kyshånd, fordi det da ville være dets altoverskyggende interesse at rette op på misforholdet og bringe sig i harmoni med analyserne. Og da ville det kun blæse på kritikken i situationer, hvor det helt ubetinget ved sig selv, at det følger analyserne.

I dag må man derfor uvilkårligt stille sig selv spørgsmålet, hvis råd det er, der sidder på Martinus Institut? For kan man virkelig tale om, at det er Martinus' råd, når rådet ikke åbent og ærligt over for Sagens venner har vedkendt sig det og informeret om, at det i sandhed og ydmyghed har påtaget sig den opgave, som Martinus har givet det, og at det i et og alt bestræber sig på at leve op til at handle i overensstemmelse med de kosmiske analyser?

SOMMERKURSUS 2016

PÅ KRAGSBJERGGAARD I ODENSE

LØRDAG 25 JUNI TIL FREDAG 1. JULI

Sommerkursus 2016 i Martinus åndsvidenskab, alkærlighedens videnskab.

I Odense lørdag d. 25. juni til fredag d. 1. juli
På DANHOSTEL Odense, Kragbjerggaard,
Kragbjergvej 121, 5230 Odense M

Der tjekkes ind lørdag fra kl. 16, hvor der serveres en vegetarsuppe kl. 18, og der tjekkes ud fredag kl. 11. Der er vegetarmad morgen, frokost og aften. The og kaffe ad libitum.

Der er ingen kursusafgift. Sengelinned er inkl. i prisen, som er fra 600 kr pr person til 3300 kr, alt efter værelsesønsker.

Det Tredie Testamentes fond yder tilskud eller giver friplads til personer, som af økonomiske grunde ellers ikke kan deltage i sommerkurset.

Der er ud over foredrag og studiegrupper også aftenforedrag, hvor der er gratis adgang for folk ude fra byen. Det første aftenforedrag søndag d. 28. juni kl. 19.30 er en introduktion til Martinus og hans værk af Vagn Noach.

Der betales et depositum på 500 kr ved tilmelding, som sker til Livets Skole email: jan@langekaer.dk eller tlf. 2015 7811

Bankkonto i Danske Bank: reg.nr 1551 kontonr 3719548830

For yderligere information: www.livetsskole.info, www.det-tredie-testamente.dk og på facebook: LIVETS SKOLE i åndsvidenskab

LIVETS SKOLE
i åndsvidenskab Glamsbjerg

FLOKMENTALITET OG ÅNDSVIDENSKAB

Af Jes Arbov

Der er to måder at blive enige på. Man kan blive enige som frie åndsforskere ved selvstændigt at analysere sig frem til sandheden og holde sig til den, eller man kan blive enige ved som flokvæsen blindt at følge en leder eller ledelse og holde sig til de retningslinjer, som den udstikker.

I det første tilfælde kræves ingen ensretning. Her er evnen til selvstændig tænkning i overensstemmelse med de foreliggende kendsgerninger tilstrækkelig. I det andet tilfælde er det ikke retfærd og sandhed, som er den altovervejende rettesnor, men flokkens instinktive ønske om enighed, overlevelse og magt.

Det er tilsyneladende en sådan flokmentalitet, der i øjeblikket har overtaget på MI. Vi så det i Københavns Byret, hvor ledende medarbejdere ”vidnede i takt”, og vi ser det i MI’s svigtende evne til at forholde sig sagligt, rationelt og vedkommende til den verserende konflikt.

Flokmentaliteten fordrer lydighed og loyalitet, og den grundenergimæssige overvægt af instinktbåret følelse blokerer for åben dialog og debat. Prisen for den manglende åbenhed er irrationel adfærd, som ikke kan begrundes intellektuelt, samt ”forfølgelse” eller ”udstødelse” af anderledes tænkende.

På den måde ser vi, hvordan ”sagen” under den nuværende ledelse er udartet til at blive en slags ”religiøs” sammenslutning, der kræver ”medlemmernes” loyalitet og underkastelse i lighed med religiøse sekter eller politiske partier, der ikke tåler afvigelser fra den af ledelsen udstukne kurs.

Det er umiddelbart indlysende, at den frie åndsforsker, som ifølge Martinus er *Det Tredie Testamente* primære målgruppe, nødvendigvis må bryde med dette regime og gå sin egen vej.

Det er tilsvarende klart, at en sådan instinktstyret og uintellektuel flokmentalitet vil være i vedvarende konflikt med den højintellektualitet, som *Det Tredie Testamente* ønsker at fremme og udvikle hos den enkelte. Denne indbyggede selvmodsigelse betyder, at den nuværende ledelse er ufunktionsdygtig åndsvidenskabeligt set. Det betyder igen, at hvis *Martinus Åndsvidenskabelige Institut* skal leve op til sit navn og omsætte sit eget højintellektuelle værdigrundlag til praktisk væremåde er et opgør med den nuværende ledelses linje en nødvendighed.

På den måde kan den aktuelle konflikt ses som flokmentalitetens døds kamp og krampetrækninger inden den endegyldigt slipper sit tag, og lader Sagen etablere sig i overensstemmelse sit sande værdigrundlag.

Vi ser således her en ny variation af det 20. århundredes grundkonflikt mellem diktatur og ensretning på den ene side og demokrati og åndsfrihed på den anden. Den gamle verdensimpuls slipper ikke sit tag uden kamp til det sidste, men da fremtiden tilhører den ny verdensimpuls, er udfaldet af konflikten givet på forhånd.

Hellere give end tage!

Der er sikkert ikke noget normalt menneske, der ønsker at skabe en mørk skæbne for sig selv. Når de ikke desto mindre kommer ind i en sådan, er det jo netop fordi, de ikke har haft evne til at se, at deres væremåde måtte føre til en sådan. Så det med at bekæmpe mørke skæbner med hævn og straf er netop den uvidenhed, der har skabt menneskenes nuværende ragnarok og ufredstilstand. Og så længe man tror at kunne afskaffe krig med krig og ondt med ondt, vil man umuligt kunne komme ud af krig eller det onde.

Da vil mørket ruge over menneskenes skæbne eller livsoplevelse. Og det store spørgsmål: hvad skal jeg gøre for at blive salig, er mere aktuelt end nogensinde. Og er svaret herpå ikke netop det samme som for 2000 år siden, nemlig princippet: Hellere at give end at tage? Tiden har i al fald vist, at hverken krig, hævn, straf, eller fængsler har kunnet føre menneskeheden til fred eller salighed. Krig og ufred har absolut ikke taget af igennem det lange tidsrum, men tværtimod taget til.

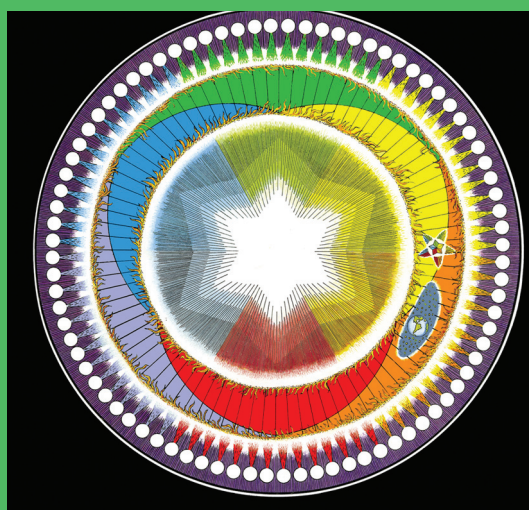
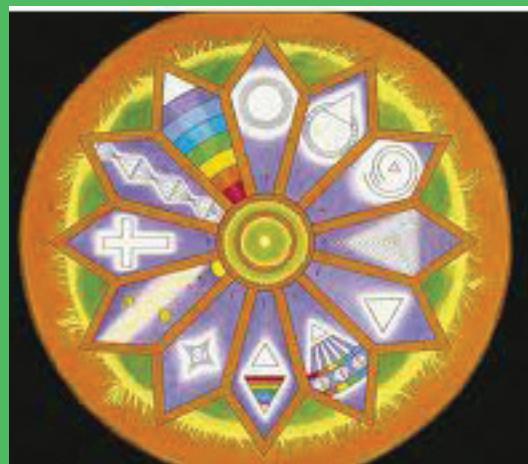
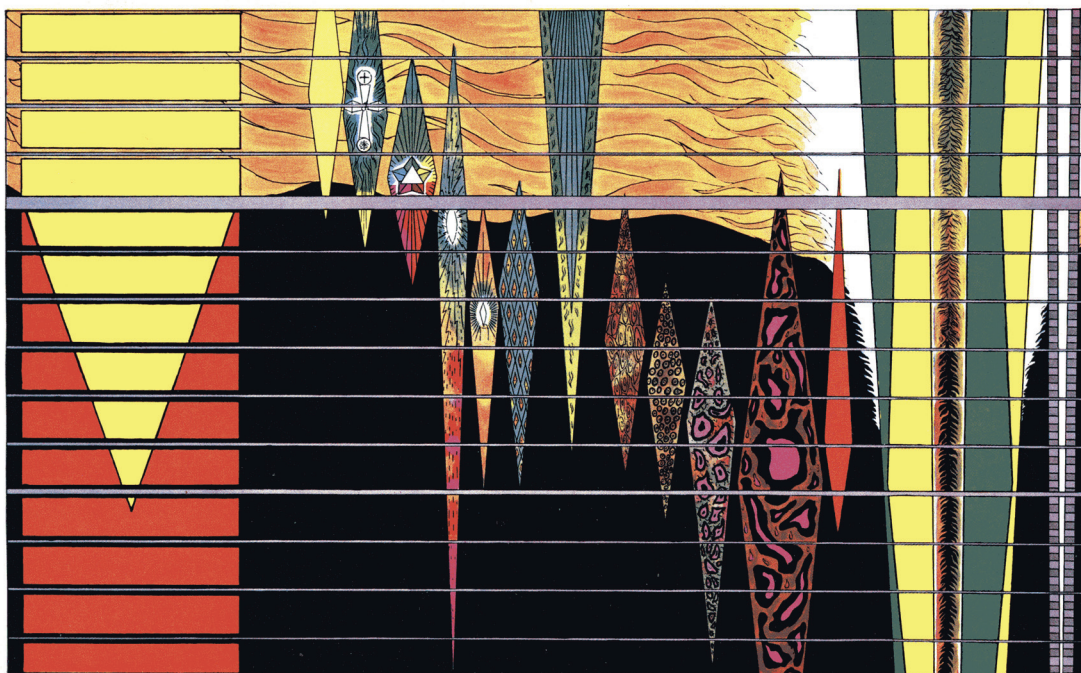
...Det er rigtigt, at menneskene har fået skabt sig et væld af tekniske, materialistiske goder, men så længe dommedagstilværelsen fortsætter, vil disse goder næsten kun være at betragte som chokoladeovertræk over nævnte dommedags bedstefars situationer og foreteelser. Nej, menneskeheden må komme tilbage til verdensgenløserens svar til den rige yngling. Der er ingen vej uden om princippet: hellere at give end at tage.

(Fra småbogen ”Djævlbevidsthed og kristusbevidsthed” kap. 9)

Symbol nr. 33.
De dyriske og menneskelige tankeklimaer.

Den Ny VerdensIMPULS
 Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
 Tlf. 59 30 52 72 - reg 3409 konto 9 25 42 42
 E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
 Hjemmeside: www.nyimpuls.dk